

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๖๕/๒๕๑๔ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันอังคารที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๔
ณ พระที่นั่งอเนกชาติภุชงค์
เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : วันนี้ มีสมาชิกมาประชุม ๑๖๗ คน ครบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุม ระ เณียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
คือความที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ เสร็จแล้ว เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเพื่อสภาทั้งสอง
ได้พิจารณา และวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบแล้วนั้น บัดนี้สภาผู้แทนได้ลงมติเห็นชอบ
ด้วยร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาแล้ว จึงขอแจ้งให้ทราบ
ที่ประชุมรับทราบ

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๑ คือข่าวก่อนหน้านี้ที่สภาผู้แทน ลง
วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๑๔ แจ้งว่าสภาผู้แทนได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติ
นำเงินจำนวนยี่สิบล้านบาท พ.ศ. ๒๕๑๔ และ ก็เสนอมาซึ่งวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญนั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๑๖/๒๕๑๔ วันที่พฤหัสบดีที่ ๑๑
มีนาคม ๒๕๑๔ มีสมาชิกสภาผู้แทนคนหนึ่งไม่เข้าประชุมว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วนี้
จะเห็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยเงินหรือไม่ ประธานสภาผู้แทน ได้วินิจฉัยว่า
ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงิน และโดยที่วุฒิสภา
ไม่ได้พิจารณาให้เสร็จภายในกำหนด ๑๐ วัน จึงเป็นอันถือว่าวุฒิสภาได้ให้ความเห็น
ชอบในร่างพระราชบัญญัตินั้นแล้วตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๑๑๒ วรรค ๑

ต่อจากนั้น ประธานคณะกรรมการได้เสนอรายงานการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาเพื่อทราบซึ่งก็แจ้งให้ท่านแล้ว เพราะฉะนั้นคณะ
กรรมการจะมีความประสงค์อย่างไรขอเชิญเจ้าหน้าที่

คณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาดู พ.ศ. ๒๕๐๔
เขาจะระจำที่

๕. คำว่า "จัดสรร" ตามที่กฎหมายแปลว่า "แบ่งส่วนไว้โดยเฉพาะ" และเมื่อใช้กับการเงิน ก็เป็นวิธีที่เราใช้กับการกำหนดรายการจ่ายเงิน และกำหนดจำนวนเงินที่ใช้จ่ายตามรายการนั้น ๆ เช่นการจัดสรรเงินเข้ากองทุนของ บริษัทต่างการค้า ก็เป็นการกำหนดว่าเงินเข้ากองทุนนั้นให้จ่ายเป็นเงินสำรองเท่านั้น ๆ ภาย เป็นเงินโดยเด็ดเท่านั้น ๆ ภาย เป็นเงินโดยเด็ดเท่านั้น ๆ ภาย เป็นต้น การจัดสรรเงินแผ่นดินก็เป็นการกำหนดรายการจ่ายและจำนวนเงินที่ใช้จ่ายตามรายการที่กำหนดพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดสรรเงินแผ่นดินมีตัวอย่าง เช่น พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี

๖. พระราชบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินแผ่นดิน ก็มีตัวอย่างเช่นพระราชบัญญัติอนุมัติให้จ่ายเงินไปกลางก่อน พระราชบัญญัติที่ว่านี้เป็นกฎหมายผูกขาดที่รัฐบาลจ่ายเงินไปก่อนได้ตามจำนวนที่อนุมัติไว้ และให้ภายหลังประกอบพิธีรับไว้ในพระราชบัญญัตินั้น โดยรัฐบาลพึงไม่ต้องการจะเปลี่ยน (คือยังไม่ของจัดสรร) เหมวจะจ่ายเป็นเงินเดือนกรรมาศ เขาไร หรือเป็นค่าใช้จ่ายนอกค่าใช้จ่ายเป็นต้น เมื่อใดก่อนพระราชบัญญัติอนุมัติให้จ่ายเงินไปกลางก่อนแล้ว รัฐบาลก็จ่ายเงินได้ทันทีตามอำนาจที่ให้อยู่ในพระราชบัญญัตินั้น

๗. ร่างพระราชบัญญัติว่าแห่งรัฐบาลฉบับนี้มีส่วนสำคัญ ๒ ประการ คือ (ก) อนุมัติให้ข้าราชการมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ เมื่อถึงคราวพ้นตำแหน่ง และเงินบำเหน็จที่อนุมัติไว้ และ (ข) อนุมัติวิธีการคำนวณเงินบำเหน็จบำนาญ ให้กระทำได้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่จึงมีลักษณะเป็นระเบียบระหว่างเกษียณ (คือรัฐบาล) กับลูกจ้าง (คือข้าราชการ) ว่าบำนาญจะจ่ายอย่างไรบ้าง ๆ ยี่ หรือมีอย่างสูงซึ่งเท่านั้น ๆ มีที่รัฐบาลจะหาที่นอกจากงาน ลูกจ้างจะได้มีเงินเป็นก้อนหรือเป็นรายเดือน และจำนวนเงินที่จะได้รับนั้นก็จะคำนวณตามวิธีการที่กำหนดไว้

๘. ข้อที่พึงสังเกตในเรื่องร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งมีอยู่ ๒ ประการ คือ (ก) โดยมีพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดสรรเงินแผ่นดิน และ (ข) เป็นร่างกฎหมายที่อนุมัติให้ข้าราชการมีสิทธิได้รับเงิน โดยไม่ได้ให้อำนาจรัฐบาลจ่ายเงินอย่างใด เช่น สมควรว่าร่างนี้ก็ได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว รัฐบาลจะอาศัยพระราชบัญญัติที่จ่ายเงินเข้าได้ไหม รัฐบาลจะจ่ายเงินเข้าแห่งอำนาจที่แต่โดยอาศัยอำนาจในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี และเงินในงบประมาณไปก่อน ก็จะต้องอาศัยอำนาจในพระราชบัญญัติซึ่งยังคงค้างจากเงินเกินงบประมาณไปก่อน ฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติว่าแห่งรัฐบาลฉบับนี้ จะว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินแผ่นดินหรือไม่

เรื่องที่ยื่นอุทธรณ์

พระราชวังคีรีทอง พระองค์เจ้าวิจิตรไชย กรมมาชิกกร : เรื่องที่เกิดขึ้นนี้เป็นเรื่องสำคัญ แล้วยังไม่เคยมีตัวอย่างมาก่อน เพราะฉะนั้นในนามของคณะกรมมาชิกกรระดมขอประทานโอกาสที่จะเรียนชี้แจงความเห็นและกรณปฏิบัติของคณะกรมมาชิกกรที่ได้เป็นมาแล้ว ปัญหาที่ว่าร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญฉบับนี้จะเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงินหรือไม่นั้น คณะกรมมาชิกกรนี้เคยกันพิจารณาแล้วตั้งแต่วันแรกที่มีการประชุมกันเมื่อต้นเดือนมีนาคม และก็ได้มีการพิจารณาแล้วโดยเห็นพ้องกันว่าไม่ใช่เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน เพราะฉะนั้นการพิจารณาของคณะกรมมาชิกกรจึงได้พิจารณาโดยละเอียดถี่ถ้วน พระราชบัญญัติฉบับนี้ในชั้นแรกเดิมเป็นกฎหมายถึง ๒ ฉบับ แล้วยังได้อาจารย์รวมกันเป็นฉบับเดียว นอกจากนั้นแล้วยังไม่ได้แก้ไขหลักการมีอยู่ในปัจจุบันนี้ขึ้นหลายข้อ กรมมาชิกกรคณะนี้จึงได้พิจารณาโดยละเอียดถี่ถ้วน ไม่ได้ทุกรุนที่จะทำให้เสร็จภายในเวลา ๓๐ วัน ทั้งนี้ก็เพราะกรมมาชิกกรแน่ใจว่าไม่ใช่เป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน เมื่อมีเรื่องขึ้นเช่นนี้ คณะกรมมาชิกกรนี้ก็ไม่ได้มีความประสงค์อย่างไรที่จะใช้ความคิดเห็นในคำวินิจฉัยของสภาผู้แทน แต่รู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของคณะกรมมาชิกกรที่จะต้องเสนอเหตุผลของคณะกรมมาชิกกรเอง เหตุผลเหล่านี้พิจารณาไว้ก่อนแล้วที่สภาผู้แทนได้ให้คำวินิจฉัย ปัญหาที่ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงินหรือไม่นั้น คณะกรมมาชิกกรคณะนี้เห็นว่าจะต้องพิจารณาธุรกรรมกฎหมาย มาตรา ๑๒๑ วรรค ๒ ซึ่งมีว่า "ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน หมายความว่า ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อความต่อไปนี้ทั้งหมด หรือแต่ข้อใดข้อหนึ่ง กล่าวคือ การตั้งขึ้นหรือยกเลิกหรือลบล้างหรือเปลี่ยนแปลงแก่ หรือยุบหรืออวสานระเบียบการบัญชีอันเกี่ยวกับภาษีอากร การจัดสรรหรือรับหรือรักษาหรือจ่ายเงินแผ่นดินหรือการกู้เงินหรือการชำระหนี้ หรือการใช้เงินกู้ หรือร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเงินตรา" อันนี้เป็นบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ วรรค ๒

คราวนี้ร่างพระราชบัญญัติว่าแห่งบ้านนาบุญนี้มีที่แน่นอนว่าไม่ใช่เป็นเรื่อง
 ภาษีอากร ไม่ใช่เป็นเรื่องการตั้งหรือการรักษาเงินแผ่นดิน ไม่ใช่เป็นเรื่องการกู้เงิน
 หรือการค้าประกัน ไม่ใช่เป็นการจ่ายเงินกู้ และไม่ใช่เป็นร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเงิน
 ตรา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะยกให้เป็นปัญหาอันมีแต่เพียงว่าร่างพระราชบัญญัติว่าแห่ง
 บ้านนาบุญนี้มีเป็นร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการ จัดสรรเงินแผ่นดิน หรือเป็นร่างพระราชบัญญัติ
 ที่ว่าด้วยการจ่ายเงินแผ่นดินหรือไม่ **ในข้อสรุปเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วย**

ในข้อแรกเรื่องการจัดสรรเงินนั้น คำว่า "จัดสรร" ความหมายตามแปลว่า
 "แบ่งส่วนไว้ โดยเฉพาะ" และเมื่อใช้กับถาวรเงินแผ่นดินเป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นการกำหนดรายการ
 จ่ายเงิน และกำหนดจำนวนเงินที่จ่ายตามรายการนั้น ๆ เช่นการจัดสรรเงินค่าไร
 สุนัขของกรมวิทย์ห้าถาวรค่า ก็เป็นการกำหนดค่าเงินค่าไรสุนัขนั้นให้จ่ายเป็นเงินสำรองเท่านั้น
 ๑ บาท เป็นเงินปันผลเท่านั้น ๑ บาท เป็นโบนัสเท่านั้น ๑ บาท เป็นค่าการ จัดสรรเงินแผ่นดิน
 ก็เป็นการกำหนดรายการจ่าย และจำนวนเงินที่จ่ายตามรายการที่กำหนด พระราชบัญญัติ
 ว่าด้วยการ **จัดสรรเงินแผ่นดิน** มีตัวอย่างเช่นพระราชบัญญัติงบประมาณประจําปี

ที่นี้มาถึงเรื่องการจ่ายเงิน พระราชบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินแผ่นดินนั้นก็มีตัว
 อย่างเช่น พระราชบัญญัติที่อนุญาตให้จ่ายเงินไม่กลางก่อน พระราชบัญญัติที่ว่านี้เป็นกฎหมายที่
 อนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปก่อน—ได้ตามจำนวนเงินที่บัญญัติไว้ **พระราชกฤษฎีกา**ที่อนุญาต
 ให้จ่ายไปแล้ว เมื่ออนุญาตให้จ่ายเงินจำนวนนี้ พระราชบัญญัติที่ว่านี้เป็นกฎหมายที่อนุญาต
 ให้รัฐบาลจ่ายเงินไปกลางก่อนได้ตามจำนวนที่บัญญัติไว้ และให้จ่ายเพื่อประโยชน์ประมุขไว้ใน
 พระราชบัญญัตินั้น

รัฐบาลจ่ายเงินไปก่อนได้ โดยที่ยังไม่ต้องจำแนกรายละเอียดคือยังไม่ต้องจัดสรรว่าจะ
 จ่ายเงินเดือนกี่บาทไหนเท่าไร หรือเป็นค่าใช้จ่ายหรือการจรเท่าไร เป็นต้น แล้วก็เมื่อได้
 ออกพระราชบัญญัติอนุมัติให้จ่ายเงินไปพ่วงก่อนแล้ว รัฐบาลก็จ่ายเงินได้ทันทีตามอำนาจ
 ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัตินั้น คราวนี้เรากลับมาดูพระราชบัญญัติว่า หนี้บ้านอยู่อาศัย
 การ ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็มีสาระสำคัญเป็น ๒ ประการ

ประการที่ ๑ บัญญัติให้ข้าราชการมีสิทธิได้รับบ้าน หนี้บ้านอยู่ในเมื่อต้องคว่ำหลัก
 เกณฑ์และเงินใช้หนี้บัญชีไว้ สาระสำคัญที่เป็นประการที่ ๒ ก็คือ มีบัญญัติวิธีการคำนวณ
 เงินบ้าน หนี้บ้านอยู่ เพราะฉะนั้นเมื่อเราพิจารณาดูร่างพระราชบัญญัติว่า หนี้บ้านอยู่นี้ให้
 คิดแล้วก็เห็นว่า เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีลักษณะเป็นสัญญาระหว่างนายจ้าง คือรัฐบาลกับ
 ลูกจ้าง คือข้าราชการ สัญญานี้ก็เป็นทำนองว่า ถ้าลูกจ้างทำงานได้เท่านั้น ๆ ปีแล้ว
 หรือมีอายุสูงถึงเท่านั้น ๆ ปี หรือทุพพลภาพ หรือนายจ้างให้ออกจากงาน ลูกจ้างก็จะได้
 รับเงินเป็นก้อนหรือเป็นรายเดือน แล้วจำนวนเงินที่ลูกจ้างจะได้รับนั้นก็จะเป็นตาม
 วิธีการที่ได้กำหนดขึ้นไว้ เมื่อร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับมีลักษณะเช่นที่กระผมเรียน
 มานี้ ก็มีข้อที่ควรสังเกตุ ๒ ประการ คือ

ประการแรก ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีบัญญัติว่าด้วยการจัดสรรเงินแผ่นดิน
 ประการที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างที่บัญญัติให้ข้าราชการมีสิทธิได้รับเงิน
 แต่หาได้ให้อำนาจรัฐบาลจ่ายเงิน แต่อย่างใดเลยแม้แต่สังคคแดงทีเดียวจึงไม่ได้ตาม
 พระราชบัญญัตินี้ รัฐบาลจะจ่ายเงินบ้าน หนี้บ้านอยู่ได้ก็ต่ออาศัยพระราชบัญญัติงบประมาณ
 ประจำปี และถ้าเงินในงบประมาณไม่พอจ่ายขึ้นมาในระหว่างปี รัฐบาลจะจ่ายเงินบ้าน หนี้
 บ้านอยู่ต่อไปได้ก็ต้องอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอีกอันหนึ่ง คือพระราชบัญญัติเงินคงคลัง
 ที่จะให้อำนาจรัฐบาลจ่ายเงิน ก็นับพระมาตราไปก่อนได้oneเพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติ
 ว่า หนี้บ้านอยู่ฉบับนี้เมื่อเป็นร่างที่ไม่ได้ให้อำนาจรัฐบาลที่เอาเงินแผ่นดินไปใช้ได้แล้ว

เราจะเรียกว่า เป็นพระราชบัญญัติจ่ายเงินหาโคโพน จริงอยู่เมื่อใดออกพระราชบัญญัติมาแต่
บ้านนาญณ์นั้นไปแล้ว รัฐบาลก็ยังมีข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายเงินแผ่นดิน แต่ว่าพระราชบัญญัตินั้น
ผิดตามเจต ถ้าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ก่อให้เกิดข้อผูกพันให้ต้องจ่ายเงินนั้น เราจะถือว่าเมื่อ
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินนั้น คณะกรรมาธิการนี้เห็นว่าไม่ชอบ เพราะว่าแม้จะ
มีพระราชบัญญัติที่ก่อให้เกิดข้อผูกพันแล้วก็ตาม รัฐบาลก็ยังจ่ายเงินตามพระราชบัญญัตินั้น ไม่
ได้อุปนันทอง

รัฐบาลจะต้องจกค่าส่วนเราในพระราชบัญญัตินั้น เป็นพระราชบัญญัติให้อำนาจจ่ายเงิน
 ได้ รัฐบาลสิ่งจะจ่ายเงินได้ และถ้าเรานึกอีกทีหนึ่งถ้าหากการเป็นว่า ถ้ามีพระราชบัญญัติ
 ที่ก่อให้เกิดการผูกพันแล้ว รัฐบาลก็เป็นอันจ่ายเงินได้ ถ้าเช่นนั้นแล้วก็จะไม่มีความ
 จำเป็นที่จะให้พระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดิน เพราะรัฐบาลจ่ายเงินได้แล้ว อีก
 ประการหนึ่งการบริวารราชการแผ่นดินก็ย่อมต้องมีการจ่ายเงินเป็นปกติ เพราะฉะนั้น
 พระราชบัญญัติต่าง ๆ มากมายซึ่งก่อให้เกิดผูกพันให้ต้องจ่ายเงิน ถ้าจะเสนอกฎอย่าง
 ในคดีนี้จ่าย ๆ ก็มีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งมีบัญญัติว่า ให้จ่ายเงิน
 เดือนข้าราชการประจำ อธิบดี ๑,๖๐๐ อะไรก็ว่าไปคงไม่สำคัญ หรือว่าพระราชบัญญัติ
 เวเนคืนอสังหาริมทรัพย์ก็เป็นกฎหมายที่ทำให้เกิดผูกพันซึ่งก็ต้องจ่ายเงิน แล้วในที่สุด
 เมื่อก่อนพระราชบัญญัติซึ่งเราไปยื่นไปเมื่อวันสองวันนี่เอง คือพระราชบัญญัติจัดทาส
 คดีเด็กและเยาวชนก็มีผูกพันให้ต้องจ่ายเงิน นี่เป็นตัวอย่างเต็มเสนอ ซึ่งเป็นตัวอย่าง
 ที่เห็นได้ง่าย ๆ คราวนี้ถ้าหากว่าเราจะมีความว่า พระราชบัญญัติใหม่มีผูกพันให้จ่าย
 เงิน พระราชบัญญัตินี้ก็เป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับด้านการเงิน เช่นนี้แล้วคณะกรรมการ
 ก็เห็นว่าเหมาะสมจะมีพระราชบัญญัติใหม่ที่ไม่เป็นพระราชบัญญัติการเงิน กรรมการเห็น
 ว่าการตีความเช่นนี้เป็นการศึกษาที่เกินขอบเขตไปมาก เพราะเหตุที่กระทบได้แน่นอน
 มาก คณะกรรมการคณะนี้จึงมีความเห็นที่จะต้องกันไว้แน่นอนเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติ
 นี้เห็นจำเป็นข้าราชการฉบับนี้ ไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๑๒๑ วรรค ๒.

1427 16

พระสุพรรณบัฏพระราชนิพนธ์ : ข้าพเจ้ามีความเห็นพ้องกับประธานกรรมการ
 ที่แถลงมาในตอนแรกว่าร่างพระราชบัญญัติว่า เหนือกว่ามาตรฐานราชการพลเรือน เป็น
 ปัญหาสำคัญในการที่จะวินิจฉัยว่าเป็นพระราชบัญญัติการเงินหรือไม่ เพราะเหตุว่า
 ในเรื่องร่างพระราชบัญญัติ เหนือกว่าจะวินิจฉัยอย่างที่ท่านประธานสมัญญานนท์ได้วินิจฉัย
 แล้วมีอาจเกิดความขัดข้องในการพิจารณาว่าพระราชบัญญัติอื่นต่อไป ดังท่านประ
 ภากรมาธิการแถลงไว้ว่า ถูกเหมือนว่าร่างพระราชบัญญัติโดยมาก เป็นเรื่องเกี่ยวกับการ
 การ/ใช้จ่ายเงินจงบ เป็นร่างพระราชบัญญัติการเงินไปเสียหมด ในการที่ท่านประธาน
 สมัญญานนท์ได้วินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติการเงินนั้นข้าพเจ้า
 รู้สึกพอใจ แต่อย่างไรก็ดีร่างพระราชบัญญัติ/ใช้จ่ายการเงินนี้ อย่างเป็นทางการจะเรียกว่า
 เป็นพระราชบัญญัติการเงินนั้นก็อยู่ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๖ วรรค ๑ อยู่แล้ว

อีกประการหนึ่งในการวินิจฉัยเกี่ยวกับการสงสัยอยู่ในรัฐธรรมนูญ อยู่ในอำนาจ
 ของประธานสมัญญานนท์ก็ได้อธิบายแล้ว ในโอกาสที่ข้าพเจ้าไม่มีความประสงค์ที่
 จะไปวินิจฉัยหรือวิพากษ์วิจารณ์คดีวินิจฉัยของประธานสมัญญานนท์ว่าประการใดทั้งสิ้น
 ข้าพเจ้าจึงไม่เกี่ยวข้อง แต่อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาการมาธิการโดยระบุมัน และ
 ความเห็นของประธานกรรมการที่ได้อธิบายแล้ว เป็นเรื่องอันมีน้ำหนัก ข้าพเจ้ามีความ
 พ้องด้วยและข้าพเจ้ารู้สึกว่าการจะแก้ไขอะไร ในกรณีนี้แล้วที่ เกรงจะเป็นที่เข้าใจ
 บิดว่า คณะกรรมการของเราในโอกาสทำการผิดพลาดไปโดยถือว่าเป็นพระราชบัญญัติ
 การเงินแล้ว ยังไม่เห็นเสียว่าเป็นพระราชบัญญัติการเงิน ซึ่งการปฏิบัติต่อไป
 จะยากลำบากขึ้น แต่อย่างไรก็ดีในส่วนนี้ข้าพเจ้าได้พิจารณาว่ารัฐธรรมนูญมาตรา
 ๑๕๖ วรรค ๑ โดยละเอียดแล้ว และนอกจากนี้ก็ได้อ่านรายงานบันทึกของประธาน
 กรรมการ ก็เห็นว่าไม่เป็นพระราชบัญญัติการเงินแต่ในชั้นนี้ขอกล่าวไว้ก็ครั้งหนึ่ง
 ว่าข้าพเจ้าไม่ประสงค์จะวิพากษ์วิจารณ์การกระทำของประธานสมัญญานนท์ซึ่งข้าพเจ้า
 จะไม่เกี่ยวข้องด้วยเลย

แต่เพราะเหตุที่ว่าคณะกรรมการนี้ได้ตั้งไปโดยวุฒิสภา เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าการ
 กรรมการที่ควรจะได้มาโดยวุฒิสภาแล้วแต่ยังไม่มีความเห็นในคณะกรรมการนี้เห็นเอก
 ฉลัดด้วยเช่นนี้แล้วข้าพเจ้าจะไม่โดยไม่มีภาระรับผิดชอบหรือพิจารณาความผิดของคณะ
 กรรมการนั้นไม่ได้และเมื่อข้าพเจ้ามีความเห็นด้วยแล้วข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นที่ระออง
 ภาระหน้าที่ ข้าพเจ้าจึงขอประพาศนและยุติการปฏิบัติราชการของกรรมการ
 ความในข้อ ๑๑ ในข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและวิเสชาของวุฒิสภาที่ ๒๑ ค.
 กับวุฒิสภาให้รับรองรายงานของกรรมการ ถ้าได้เวลานานตามบัญชีเป็นของด้วย
 ผู้คดีของข้าพเจ้ามาแล้วขอมีที่หมายผู้มีเกียรติใหม่หมายโดยทั่วถึงรับรองผู้คดีของข้าพเจ้า

มีสมาชิกรับรอง

หลวงประคองนิติสาร : ข้าพเจ้าเข้าใจว่าสมาชิกผู้ยื่นรายจบลง เมื่อถึงไม่
 ประสงค์จะให้บอกมีรายเพราะข้าพเจ้ามีความประสงค์จะพูดเรื่องนี้เหมือนกัน ถ้าจะเป็น
 ผู้คดีของข้าพเจ้าไม่แล้วขอมีที่หมายผู้มีเกียรติใหม่หมายโดยทั่วถึงรับรองผู้คดีของข้าพเจ้า
 มากเหมือนกัน ข้าพเจ้าหวังว่าคงจะไม่เกิดมีรายในเรื่องนี้

14.37 น.
 พระสุทธีธรรมาภรณ์ : ที่ท่านเข้าใจ เช่นนี้แล้วแล้วข้าพเจ้าไม่บอกมีราย
 เพียงแต่เสนอผู้คดีขึ้นมาก่อนแล้วแล้วลงเรื่องหนึ่ง

หลวงประคองนิติสาร : โดยเหตุที่เรื่องนี้เป็นเรื่องลับ ข้ามรั้วของสภา
 ข้อ 41 ถ้าจะมีการอภิปรายต่อกัน เพราะฉะนั้นเพื่อขจัดความสงสัยข้าพเจ้าขอเสนอ
 ผู้ตีความข้อ 107 เพื่อไม่ให้บอกมีรายต่อกัน ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง 38 คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้คดีของหลวงประคอง มีผู้รับรองมาแล้ว 38 คนตามข้อ
 107 ของกฎระเบียบ 15 คน เพราะฉะนั้นก็เป็นอันไม่บอกมีรายต่อกัน

เพราะฉะนั้นขอให้ประมุขตงยพิพิธการที่ขอมกเวลานี้ผู้รับรองถูกต้องแล้ว ข้าพเจ้าขอ
อภิปรายที่ประชุม ผู้ใดเห็นว่าควรจะมีรายชื่อในเรื่องนี้โดยในท้องสถลกันไปรทญที่อื่น

มีสมาชิกรวม 55 คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรทญที่อื่น

ไม่มีสมาชิกรวมชื่อ

ประธานวุฒิสภา : ที่ไม่เห็นด้วยไม่มีเลย เป็นอันว่าในเรื่องนี้ชื่อสปรายได้โดย
ไม่ท้องสถลกัน

๑๔.๓๕ น.

หลวงประกอบนิติสาร : เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากเพราะเกี่ยวกับปัญหาว่า
 ร่างพระราชบัญญัติใดเป็นพระราชบัญญัติการเงิน ก่อนที่ข้าพเจ้าจะอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้า
 ขอเรียนท่านประธานว่าข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยกับรายงานกรรมาธิการนี้ร้อยเปอร์เซ็นต์
 โดยข้าพเจ้าไม่ได้อีก-กัใจอันจะอะไรเลย ข้าพเจ้าเห็นภาคภูมิใจแล้วที่พระราช
 บัญญัตินี้ไม่ใช่พระราชบัญญัติการเงิน ตัวอย่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่ประธาน
 กรรมาธิการยกขึ้นมาเป็นอุททาหรณ์นั้นข้าพเจ้ายังเห็นว่ามากกว่าพระราชบัญญัติกองทุนกร
 - เงินระหว่างประเทศ ซึ่งพระราชบัญญัตินั้นให้อำนาจรัฐบาลออกตั๋วธนาคารจ่ายเงินคลัง
 ซึ่งเมื่อได้ออกไปแล้วก็เป็นทองเอาเงินคลังลงไปใช้จ่าย ท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะ
 จำได้ว่าในพระราชบัญญัตินั้นใช้เวลาเกือบ ๒๐ วันเต็ม แล้วก็ได้มีการแก้ไขส่งกลับ
 ไปยังสภาผู้แทนได้มีการตั้งกรรมาธิการร่วมกัน ในที่สุดสภาทั้งสองเห็นชอบด้วยในร่างที่
 กรรมาธิการร่วมกันพิจารณานั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ายิ่งกว่าร่างพระราชบัญญัติที่เห็นจำนวนนี้
 เป็นไหน ๆ ซึ่งก็ไม่ถูกกว่าเป็นพระราชบัญญัติการเงิน ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๐
 ซึ่งเป็นขบัญญัติที่จะดีว่าอะไร เป็นพระราชบัญญัติการเงินนั้น ท่านประธานกรรมาธิการ
 ยกขึ้นกล่าวเฉพาะวรรค ๒ ข้าพเจ้าว่ามีมหาศาลมีวรรค ๓ อีก คือวรรค ๓ เขียน
 ว่า "ในกรณีอื่นที่สงสัย ให้เป็นอำนาจของสภาผู้แทนที่จะวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติใด
 เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่" ข้าพเจ้าเห็นว่าประโยคแรกที่ว่า "ใน
 กรณีสงสัย" ควรจะพิจารณาดูว่าใครเป็นผู้สงสัย ในเมื่อจะหลีกเลี่ยงการนำพระราชบัญญัติ
 /เป็นที่
 แยก เมื่อสภาผู้แทนได้ผ่านพระราชบัญญัติอะไรขึ้นมาถึงวุฒิสภา วุฒิสภาพิจารณาไป
 ใครสงสัย ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าจะเอาวุฒิสภาสงสัยก็ยังไม่ถูกนัก แต่หากวุฒิสภาได้สงสัย
 เสียแล้วเลย - ประชานสภาผู้แทนก็ไม่มีโอกาสจะชี้ สภาผู้แทนเองสงสัยก็ยังไม่เรื่อง
 ให้สงสัย ข้าพเจ้าจะคิดว่า

คำว่าในกรณีที่เป็นที่สงสัยนั้นขึ้นอยู่กับรัฐบาลหรือนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่นำ
 ร่างพระราชบัญญัติใด ๆ ที่รัฐบาลเห็นชอบแล้วขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวายเพื่อทรงลงพระ
 ประทานโทษ ข้าราชการจึงเห็นว่าที่ถามแก่นายกรัฐมนตรีสงสัยขึ้นมาเพื่อและขอความ
 วิฉัยของประธานสภาผู้แทนให้และพระราชกฤษฎีกานั้นและประธานสภาผู้แทนจึงจะมีอำนาจ
 โดยอาศัยรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๖ วรรค ๓ ซึ่งกล่าวว่าร่างพระราชบัญญัติใดเป็นพระราช
 บัญญัติการเงินหรือไม่ แต่นั่นหาที่สลับครบทั้งมาเข้าหาไม่ได้ผู้ฟังการประชุมสภาผู้แทน
 ข้าราชการผู้หนึ่งได้อ่านหนังสือพิมพ์ว่ามีสมาชิกสภาผู้แทน ๒ - ๓ คนดูเหมือนจะเป็น
 เลขาธิการรัฐมนตรีในกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งลุกขึ้นถามประธานสภาผู้แทนว่า
 พระราชบัญญัติใดเป็นพระราชบัญญัติการเงินหรือไม่ขอให้ท่านชี้ขาดมา แล้วประธาน
 สภาผู้แทนก็ตอบว่าได้ไปในวันรุ่งขึ้นประธานสภาผู้แทนก็ชี้ขาดในวันรุ่งขึ้นชี้ขาดลงไปว่า
 เป็นพระราชบัญญัติการเงิน ข้าราชการว่าเป็นแต่เพียงผู้แทนคนหนึ่งสงสัย บุคคลคนหนึ่ง
 สงสัย ถ้าเราว่าเป็นบุคคลธรรมดาคนหนึ่งสงสัยแล้วผู้ใด/ไม่เข้าตัวรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๑๒๖ วรรค ๓ ในกรณีที่เป็นที่สงสัยว่าเรื่องใดไปกันใหญ่ผู้ใด ๆ ให้ประธานชี้
 ลงไปเช่นนี้สงสัยเพราะว่าเรื่องนี้ไม่มีระเบียบว่าประธานจะจัดเมื่อรัฐบาลขอให้
 ประธานชี้หรือใครให้ชี้หรือรัฐบาลให้ประธานสภาผู้เมื่อสงสัยขึ้นมา ถ้ารัฐบาลขอ
 ชี้ให้บอกแก่สภา ณ บัดนี้

ในตามผู้คิดของสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อคืนขอให้สภาผู้รับรองรายงานของ
 กรรมการซึ่งคำว่ารัฐรับรองให้หมายความว่าเห็นชอบด้วย ข้าราชการไปชี้ข้อ
 อะไร ข้าราชการเห็นพ้องด้วยกับการรับรองรายงานแต่ ข้าราชการเห็นว่ากรณีวิฉัยชี้ขาด
 ของประธานสภาผู้แทนตามที่ถามประธานโดยขอ เมื่อคืนนี้ได้ เป็นไปตามบทรัฐธรรมนูญ
 เพราะที่สงสัยไม่ใช่รัฐบาลขอให้ประธานสภาผู้แทนข้อใด ๆ ก็ประชุมก็บอกวาเดี๋ยวนี้

วุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าวิฉัยที่สภาผู้แทนวิฉัยว่าเป็นพระราชบัญญัติการเงิน

ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นว่าเป็นเรื่องนี้หากสถานีลงมติรับรองรายงานของกรมการแล้ว
ก็แปลว่าสถานีไม่เห็นว่าเป็นพระราชบัญญัติการเงินใช่ เมื่อสถานีไม่เห็นแล้วก็เห็น
หน้าที่ของสถานีจะพิจารณาพระราชบัญญัติคือไป โดยกรมการแก้ไขแล้ว ถ้าเรา
เห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ - ๓ ก็ส่งกลับไปสภาผู้แทน เราจะยอมรับ
หรือไม่ยอมรับก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าท่านรับรองรายงานเฉย ๆ ไม่พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคือไปตามวิธีการที่เราควรจะทำปฏิบัติแล้ว ก็เท่ากับเราขอมอบมือให้
ว่าสถานีเราไล่เลขหน้าที่ของเราแล้ว ข้าพเจ้าจึงเสนอต่อไปว่า เมื่อลงมติ
รับรองรายงานของกรมการแล้ว เราก็พิจารณาว่าพระราชบัญญัติคือไปในวาระ
ที่ ๒ - ๓

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกอยากจะเรียนถามรัฐบาลเมื่อคืนนี้ รัฐบาลจะตอบ
หรือไม่

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง :
ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสงสัยว่าใครสงสัยว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นการเงินหรือไม่
ขอกราบเรียนว่าสมาชิกสภาผู้แทนหลายคนได้สงสัยและได้พูดขึ้นเป็นปัญหาในสภาผู้แทน
และประธานสภาผู้แทนก็ได้ชี้ขาดไปแล้ว

๑๔.๔๔ น.

พระสุทธีอรรถดุนทร : เมื่อคืนข้าพเจ้าต้องขอโทษที่ถามมากล่าวแทน
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ถามรัฐบาล แต่ว่ารัฐบาลไม่ได้ตอบอย่างใดและไม่เห็นท่าน
จะถามต่อไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพูดขึ้นเพื่อที่จะอธิบายคำที่ข้าพเจ้าได้อีกไป
ไปเมื่อคืนคือการที่ข้าพเจ้าไม่ได้เสนอผู้ใดขอให้รับรองรายงานของกรมการนั้น
ครั้นครั้นที่ ข้าพเจ้าทำแต่เป็นความเบื้องต้นเพื่อให้รู้ว่าวุฒิสภาเราเห็น
ชอบด้วยความเห็นของคณะกรรมการหรือไม่เท่านั้น ส่วนในการที่ว่าท่านสมาชิก
ผู้ใด ผู้ใดเกียรติได้กล่าวว่าในการที่สงสัยนั้นจะเป็นสงสัยโดยสมาชิกสภาผู้แทน ๒-๓ ท่าน
แล้วจึงไม่เป็นการสงสัยตามรัฐธรรมนูญนั้น เพราะฉะนั้นคำวินิจฉัยของประธาน

826

พ. ๑๐/๒

สภาผู้แทนราษฎรหมายความว่า เป็นโมฆะใช่ไม่ได้ ในข้อนี้ข้าพเจ้ายังไม่วินิจฉัย
 ในข้อนี้ และอีกประการหนึ่ง ในกรณีที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวว่าถ้าสภานี้ลัง
 ความเห็นรับรองรายงานของกรมการแล้วคือหมายความว่าความเห็นด้วย
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นพระราชบัญญัติการเงินแล้ว คณะกรรมาธิการก็ควรจะ
 ดำเนินการต่อไป และเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นอย่างที่เราทำอยู่ในพระราชบัญญัติ
 อื่น ๆ ภายใน ๒๐ วัน ในข้อนี้ข้าพเจ้าไม่รับรองประการใด ในข้อแรกข้าพเจ้ามี
 แต่เพียงว่าขอเสนอผู้คิดรับรองรายงานของกรมการเท่านั้น ส่วนผลที่จะมี
 ต่อไปอย่างไรนั้นก็แล้วแต่ที่ประชุมจะลงมติอย่างไร

๑๔.๔๖ น.

พระยาศรีธรรมราช : ข้าพเจ้าเห็นว่าตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๐
 วรรค ๓ ที่ว่าใคร เป็นที่สงสัยนับนั้นอาจจะเป็นว่ารัฐบาลสงสัยหรือสภาใดสภาผู้หนึ่งสงสัย

หรือตัวประธานเองลงมือ เมื่อใกล้เรื่องเกิดขึ้น แต่ความเร่งด่วนนี้คงจะเป็นความสงสัย ที่ลงด้วยเหตุด้วยผล เมื่อปรากฏ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ว่าศาลฎีกาจะตัดสินคดี ยึดข้อหา กับกรรมการผู้เป็นอำนาจกฎหมายจะสงสัยไม่ได้เลยว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับทางการเงิน เพราะฉะนั้นประธานสภาผู้แทนราษฎรในที่นี้ที่ไม่ได้สงสัยนั้นควรวินิจฉัยมันไม่เหมือนกับที่กรรมการผู้

ประธานวุฒิสภา : ปัญหาที่สุดที่วินิจฉัย ขอให้รับรอง เป็นวิธีที่ถูกต้องเฉพาะที่จะรับรอง รายงานกรรมการหรือไม

พร.สุ.สุ.เล็ก สุเมศวร : คือมีผู้หนึ่งเสนอวิธีการนี้มาอีกอันหนึ่ง ข้าพเจ้า ไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าทรงได้

ประธานวุฒิสภา : ข้าพเจ้าคิดว่ามันก็เป็นข้อที่จะสงสัยว่าไม่ใช่สิ่ง เล็กๆที่ ว่ากันทีเดียวจะรับรองรายงานหรือไม่ เพราะข้าพเจ้าเองก็คิดว่าเฉพาะผู้คดีนักขุนที่ หลวงประภคชุตโตวัฒน์นอกนี้ ซึ่งเรายังไม่วินิจฉัยในเวลาอัน เพราะว่าจะยังไม่ได้เป็นผู้คดี

กรรมการผู้รับรองประวัติ : ข้าพเจ้าอยากจะทำถามว่ากรรมการผู้รับรองประวัติ มีผู้ใดเสนอข้อเท็จจริงว่า หรือยัง

จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : พระราชบัญญัติที่ยังไม่ถึงกรม

พระนิติบัญญัติประธาน : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติว่าจะรับรองรายงานของ คณะกรรมการหรือไม่

มีสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่ได้อยู่โดยปริยาย/ข้อใด ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ ท่านใดไม่เห็นด้วยรับรองรายงานของคณะกรรมการหรือไม่ กรุณามือขึ้น

สมาชิกวุฒิสภา ๕๗ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกวุฒิสภา ๒ คน

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่ารับรองรายงานของ คณะกรรมการ

๑๘.๒๑๖ ๓.

หลวงประจวบคีรีขันธ์ : เมื่อสถานีเครื่องวัดปริมาณของน้ำประปาที่อาคาร
 บ้านเจ้าจอมเสนาท่อมไปและเพื่อใช้ความที่เข้าสู่อ่างได้โดยตั้งเข็มเพื่อที่นี้ใช้ก่อน
 บ้านเจ้าจอมเสนาเพื่อที่นี้ ที่ว่ามากนี้คงคิดที่ว่ารับรองจากกรมการ (๒) ลงงานที่
 ถูกต้อง ถูกเท่ากับสถานีลงมือว่าพระรามมีผู้ที่ไม่ได้พระรามมีผู้การเงิน เมื่อไม่
 พระรามมีผู้การเงิน สถานีเรอท่าอะไรต่อไป ถูกหลายความว่าบ่พระรามมีผู้เงิน
 สถานีนี้ผู้นำที่วันหนึ่งต่อไม่ว่า่างพระรามมีผู้เงินลงข้างกิจการมาอยู่ใน

จากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมาเนี่ย เรายังร้องในวาระที่ ๒ - ๓ หรือไม่ เมื่อพิจารณา
 สมาชิกบางท่านอาจจะเห็นขัดแย้งกับข้าพเจ้าว่าในการที่ท่าเช่นนั้นไม่ได้ผลอะไร เป็นการ
 คอเลาะคือเดียวกับสภาผู้แทน เพราะว่าอำนาจเกิดจากอยู่ที่สภาผู้แทน ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
 ว่าอำนาจเกิดจากคนนี้อยู่ที่สภาผู้แทน เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าที่มาของคำว่าวินิจัยนั้นมันคือ
 รัฐธรรมนูญ ก็คือในกรณีที่ตั้งสภานั้นไม่ใช่กรณีที่ถูกกักขังอย่างไรรัฐบาลรับของว่าสมาชิกสองสาม
 คนลุกขึ้นถามต่อสภาผู้แทน ไม่ใช่ข้อสงสัยของวุฒิสภา ไม่ใช่ข้อสงสัยของรัฐบาล เพราะฉะนั้น
 ก็ไม่ใช่ข้อสงสัยของวุฒิสภา ข้าพเจ้าเห็นว่าในหน้าที่ของวุฒิสภาที่จะพิจารณาว่าพระราช
 บัญญัตินี้คือไป ส่วนผลจะเป็นอย่างไรก็ไปนั่นแหละแล้วแต่ ข้อสงสัยที่ข้าพเจ้าเห็นว่าสภานี้จำเป็นต้อง
 ต้องพิจารณาว่าพระราชบัญญัตินี้คือไป คือว่าเราทราบไม่ได้ว่าคำสั่งของประธานสภาผู้แทน
 จะเป็นบังคับว่าหรือว่าจะกลับเป็นอย่างอื่นได้ เพราะอะไรอีก กลับกันได้ง่าย ๆ อะไรอย่างนี้
 หรือเสนอคำว่าใคร เสนอให้ตีความในรัฐธรรมนูญขึ้นมาซึ่งรัฐสภาตีความไปอย่างหนึ่ง ก็อาจจะ
 หนักร่างอันวินิจัยนั้นก็ได้อีก ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่าจะมีหรือไม่ เมื่อสมมติเอาข้าพเจ้าสมมติว่า
 คำสั่งวินิจัยของประธานสภาผู้แทนเป็นอันไรไม่ได้ แต่ที่ว่าถ้าเราคนหนึ่งเฉยจะทำอะไรไม่
 ได้ครบ ๒๐ วันตามรัฐธรรมนูญก็ตั้งชื่อว่าเราเห็นชอบด้วย เพราะฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ที่เรา
 จะต้องทำให้เสร็จภายใน ๒๐ วัน เพื่อให้ขึ้นชื่อว่าสภานี้ได้ทำหน้าที่ของคุณแล้วเต็มตามความคิด
 เห็นคำความบริสุทธิ์ใจ ดังที่เคยปฏิบัติมาด้วยความรัฐธรรมนูญ เพราะข้าพเจ้าขอเสนอขัติให้
 กรมมาธิการพิจารณาเรื่องนั้นคือไป และเสนอเรื่องมาซึ่งสภานี้เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓
 คือไป ผู้ใดเห็นชอบด้วยไม่รับรับรอง

มีสมาชิกกับมือรับรอง

LIRT

๑๔.๕๓ น.

พลเรือโท เล็ก สมิตร์ ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะเหตุว่าการที่เรา
 จะทำวิธีนั้นคืออย่างไร ก็มีไว้ว่าเราคิดว่าใน ๒๐ วันหรืออะไรนั้นจะไม่เสร็จก็เห็นจะ
 ไม่เป็นเช่นนั้น เพราะเหตุว่าการที่ข้าชดลงมาแล้ว ก็แปลว่าในในเรื่องนั้นหยุดไป เพราะ
 ฉะนั้นก็จะให้กรมวิชาการไปพิจารณาแล้วเสนอมา ก็เป็นวิธีการที่จะทำให้บุคคลนั้นที่
 จะไปคนละทาง วิธีนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เหมาะ วิธีที่ดีที่สุดคือเราจะคงทำอะไรให้แตกหัก
 ลงไป หรือให้แน่นอนว่า หากข้าชดมานั้นเป็นอะไรนั้นเป็นทางอื่นส่วนที่ส่วนผู้เกี่ยวข้องของ
 ข้าพเจ้าเป็นห่วงในเรื่องว่าต่อไปจะกลายเป็น ๒๐ วันนั้น มีควรจะเป็นอย่างนั้น เพราะว่า
 เมื่อได้มีการซึ่งแล้ว มีผู้หนึ่งก็ยอม เรียกว่าใต้น้ำแข็งไว้หรือวิธีอื่นที่จะไม่เปลี่ยน
 วนเล็กกันไป เมื่อเลิกกันไปแล้ว ถ้ายกมีเข้ามาใหม่ ข้าพเจ้าก็ไม่ใช่นักกฎหมาย แต่คง
 จะใช้เวลาอีก ๒๐ วันที่ตั้งคนใหม่อีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นก็ควรจะมีเวลามากขึ้น เพราะว่า
 ข้าชดลงไปแล้ว เรื่องเป็นอันว่ากันไป เมื่อยกขึ้นมาใหม่ก็จะตั้งเรื่องใหม่ตั้งแต่วันนั้น ไม่
 ใช่ว่ามีตั้งแต่วันที่ไปเจรจาอะไรกันขึ้นมา อันนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นการที่จะ
 ทำกันไปเช่นนี้ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่าหากจะทำความเคียดแค้นกับผู้อื่นที่จะต้อง
 มีปัญหาในชั้นสุดท้ายหรือก่อนชั้นสุดท้าย เพราะฉะนั้นก่อนที่ท่านจะเห็นด้วยกับบุคคลเมื่อครั้ง
 ข้าพเจ้าใคร่ขอวิงวอนให้ท่านประธาน ได้กรุณาพิจารณาให้ได้ว่าสมควรแก่ไหนเพียงใดหรือไม่
 หรือจะมีวิธีอื่นที่เราจะตัดสินใจไปไม่ได้ให้มารวมกันเรียบร้อยแล้ว เพราะว่าหาก
 อันนี้ก็เป็นการที่ผู้สงสัยของบุคคล ๒ - ๓ คนเท่านั้น มันไม่ใช่เป็นของที่เคียดแค้นอะไร
 มากมาย และก็อาจจะทำให้กระจำต้งเสีย มิฉะนั้นก็จะเกิดข้อคดีปัญหาไป เพราะฉะนั้น
 ก็เป็นอันว่าค่าเป็นงานกันไปคนละทาง ๒ ทางอย่างนี้แล้วจะก็ไม่เป็นการเหมาะสมแก่ผู้
 คอไปในอนาคต

๑๕.๕๗ น.

พลวงประกอบนิติสาร : ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของที่ดิน ข้าพเจ้ามีความจำเป็นต้องลุกขึ้นแข็งกล้าเล็กน้อย ในคำคัดค้านของท่านสมาชิกผู้หนึ่งโดยข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเลยว่าท่านจะแนะนำเชิงเรื่องนี้ได้อย่างไร ท่านบอกอีก ๒๐ วันตั้งกันใหม่ จะคัดค้านได้อย่างไรในเมื่อสภาได้รับเรื่องนี้ในวันที่ ๑๖ เดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งจะครบ ๒๐ วันประมาณวันที่ ๑๖ เดือนนี้ จะแนะนำเชิงอย่างไร ๒๐ วันนั้นแต่วันที่สภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินั้น คำที่ว่าพยานละทิ้งนั้น ไซ้ในบางกรณี ไม่ใช่จะพยานพร้อม ๆ เสมอไป ไม่ใช่เช่นนี้จะมี ๒ สภาทำไม่ อีกสภาหนึ่งพยานไปสมมติว่าตัวเรื่อนหนึ่ง ก็เป็นหน้าที่ว่าพยานละทิ้งเหมือนกัน แล้วคัดค้านอะไรอีกทางหนึ่ง นี่แหละประโยชน์ของการมีสองสภา

ที่ข้าพเจ้าเห็นว่าประเด็นสำคัญในเรื่องนี้คือของข้าพเจ้า ขอให้ท่านนักกฎหมายที่ตั้งกรมการไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ เพื่อนำเสนอสภาที่พิจารณาวาระที่ ๒ และที่ ๓ ซอไป หน้าที่ยกรรมาธิการมีอะไร สมมติว่าเราไม่มีมติ ร่างที่ข้าพเจ้าเสนอ หน้าที่ยกรรมาธิการก็ต้องมีทำต่อไปเช่นนี้เอง เห็นแค่นี้ก็จะสงสัยว่าให้กรรมาธิการหน้าพิจารณาก็เดี๋ยวนั้นเรามีความเห็นแล้วว่า พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่พระราชบัญญัติการเงิน ก็หน้าที่เราต้องพิจารณาคือไปอีก มีอะไรจะขัดกับ หน้าที่ของวันประชุมนี้ ก็เมื่อเราเห็นว่าเป็นพระราชบัญญัติการเงินแล้ว ก็มันจะพิจารณาคือไป ข้าพเจ้าไม่เห็นมีปัญหาอะไร ที่หน้าที่ว่าพยานละทิ้งกรณีนี้ไม่ได้จริง ๆ สมมติว่าเราจะนั่งเฉย ๆ และสมมติว่า ~~เรื่อง~~ หากความว่ากรรมาธิการกลับหน้าให้ ไม่ต้องทำเรื่องนี้ต่อไป ข้าพเจ้าก็ไม่ใช่นักการเมืองโดยกำเนิด แต่ว่าก็อยู่สภานี้มา ๓ ปีกว่า ข้าพเจ้าก็พอมองเห็นอยู่ทางเหมือนกัน

วุฒิสภา

วันที่ ๑๖/๖

ถ้าข้าพเจ้าเป็นรัฐบาล ข้าพเจ้าก็รักให้ครบ ๑๑ วัน เสียก่อน แล้วก็เข้าชั้นศาลแล้ว
 ถวาย แล้วก็บอกว่าคุณนี่ถึงอย่างไร ๆ วุฒิสภาก็พิจารณาไม่เสร็จภายใน ๑๑ วัน
 เพราะฉะนั้น ๑๑ หรือ ๑๑ วัน ก็มีเข้าเท่ากัน อันที่จริงถ้าพิจารณาไม่เสร็จก็เปลี่ยน
 สถานที่ถูกยึดแล้วยังมีมาถูกขบวนสักสี่ปีถึงที่ขอนแก่นเลย เพราะฉะนั้น เป็นหน้าที่
 ของสภาที่ ความใดที่ยังไม่ได้เป็นคำสั่งไป กรมการก็จะสั่งว่าต่อไป แต่ถ้า
 ไม่เจตนาของสภานี้ก็ครบรอดสำเร็จและมีคงจึ่งมีหนึ่ง ข้าพเจ้าจะ เสนอญัตติเป็น
 ท่านเองก่อน เจริญ เจริญกรรมของสภานี้ว่า ไม่คณะกรมการที่ว่างพระราชบัญญัติ
 นี้ให้เสร็จเพื่อกสภานี้จะพิจารณาไม่เสร็จภายใน ๑๑ วัน

15.๑๑ น.

พระมกุฎราชกุมารวชิราวุธ กรมเนตรวิภากรกระหรงการคลัง : ข้าพเจ้าขอ
 พูดในนามสมาชิก ไม่เกี่ยวกับรัฐบาล แต่ว่าการกระทำเข้าไปในตำแหน่งสมาชิก
 ผู้มีเกียรติเสนอนั้นจะเป็นการกระทำของสภา ซึ่งข้าพเจ้าเป็นสมาชิกร่วมด้วยก็
 อยากจะพูดว่าเราจะอะไรแล้วอย่าให้เป็นการผิดพลาดเหลือเกิน คือรัฐธรรมนูญนี้
 ได้ให้อำนาจสูงสุดแก่บุคคลหรือคณะบุคคลในการวินิจฉัยชี้ขาด ปัญหาการศึกษานี้
 รัฐธรรมนูญบางเรื่องก็ให้อำนาจคณะตุลาการรัฐธรรมนูญชี้ขาด บางเรื่องก็เป็นอำนาจ
 ของรัฐสภาด้วยกันเป็นผู้ชี้ขาด บางเรื่องก็เป็นอำนาจของประธานสภาผู้แทนเป็นผู้
 ชี้ขาด คือเรื่องนี้เป็นต้น คือบุคคลหรือคณะบุคคลที่กล่าวแล้วนั้นอำนาจที่ข้าพเจ้าจะ
 กล่าวก็ยกเป็นอำนาจข้อพิเศษสูงสุดในการชี้ขาด ข้าพเจ้าจึง เห็นว่าสภานี้ซึ่งประกอบด้วย
 ล้วนผู้มีเกียรติก็ควรจะตั้ง เคารพต่อรัฐธรรมนูญ เราพออำนาจชี้ขาดนั้น ส่วนใน
 โจจจึงเห็นด้วยหรือไม่ เห็นด้วยในคำชี้ขาดนั้น เป็นเรื่องดี เรื่องหนึ่ง และจะต้องปฏิบัติ
 ความคำชี้ขาด ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างอีก เรื่องหนึ่งรัฐธรรมนูญให้สืบไล่สมาชิก
 คณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญให้ขึ้นใจ/ม/สภ/ก/ และสมาชิกผู้แทนออกว่าไม่เห็นด้วย

833

วิจิตร ๓. 15/๕

ตัดสินไม่ถูก. ไม่ยอมให้จับได้ หรือในกรณีที่เกิดความวุ่นวายขึ้นตามวาระใดก็ตาม
หนึ่งว่าเป็นอย่างไร แต่สมาชิกคนใดคนหนึ่งไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นก็ถือว่าควร
จะดี ความอย่างใดก็อย่างหนึ่ง

ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายก็จะเห็นได้แล้วว่า จะมีความสอดคล้องกัน การบริหารบ้านเมือง
 ก็ยังมีความแตกต่างกันอีกที่หนึ่ง อำนาจอธิปไตยก็มี การศึกษานี้ในเรื่องนี้เป็นอำนาจของ
 ประชาชนสภาผู้แทนเขาได้ให้ความไม่แล้ว เหตุใดเราจะมาคิดกันว่า เขาไม่ถูก เราจะไปมอบท่า
 ตามหาไม่ได้ เพราะเหตุว่าตามรัฐธรรมนูญเขาได้เขียนแปลไว้แล้ว ถ้าเมื่อเป็นพระราช
 บัญญัติเกี่ยวกับการเงินแล้ว เมื่ออุทธรณ์ไม่ได้พิจารณาให้เสร็จภายในกำหนดเวลาหนึ่งเดือน
 ก็เท่ากับได้เห็นชอบด้วยแล้ว เมื่อพระมหากษัตริย์ลงพระปรมาภิไธยแล้วก็ได้เป็นกฎหมายได้
 ข้อความในรัฐธรรมนูญเขาก็เป็นอย่างนี้แล้ว และเห็นว่าอำนาจของประชาชนสภาผู้แทนในต้นที่จะชี้ขาด
 ว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับด้านการเงินหรือไม่ เพราะเหตุว่ากฎหมายให้อำนาจเขากว้างขวาง
 บอกว่าในกรณีสงสัยก็ให้ชี้ขาดได้ เขาก็สงสัยสมาชิกหลายคนสงสัย ประชาชนจึงได้ก็ความ
 ชี้ขาดแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายก็จะเห็นด้วยกับท่านสมาชิกพลเรือตรี
 เส็ก ๓ ว่า เรื่องควรจะยุติแล้ว ในเรื่องนี้เขาบอกว่า เป็นการเงินก็เป็นการเงินเราไม่ควร
 จะคิดอะไรอีก และไม่เห็นว่าในกรณีที่ท่านสมาชิกผู้ใดท่านสมาชิกผู้ใดเกี่ยวกับของประเภท
 ๓ ที่ให้ทำการพิจารณาต่อไป รัฐธรรมนูญบอกว่าไม่ต้องพิจารณาแล้วก็ควรถอนแล้วออกเป็น
 กฎหมายได้แล้ว เราจะพิจารณาฝ่ายในรัฐธรรมนูญทำไมกัน

15.04 น. ^{๒๖ พ.ย. ๒๕๖๔}
 พระยารอรรณการีย์นิพนธ์ : ตามมติของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในสภาผู้
 แทนราษฎรที่ประชุมที่ ๑๖๖ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๔ ได้ลงมติในวาระที่ ๑ วาระที่ ๓
 นั้น ถ้าหากว่าสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบการแก้ไขรัฐธรรมนูญและจะกระทำใ
 ต่ที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ แต่กรรมาธิการผู้ใดก็ตามที่ไม่น่าจะมีมติเช่นนั้น ทั้งนี้กรรมาธิการ
 เสียใจที่ต้องถกค้านความเห็นของท่านสมาชิกที่เสนอซึ่งกรรมาธิการได้ทราบเจตนาของท่านซึ่ง
 ท่านเสนอด้วยเจตนาที่มากที่เดียว แต่ว่ากรรมาธิการผู้ใดก็ตามที่ถึงแม้จะมีมติการแก้ไขที่
 จะมาขอให้ได้เรามีความคิดเป็นเช่นนั้นก็ตามแต่เราต้องระงับไว้อย่าเอาพฤติการณ์เหล่านั้นเข้า
 มาในการวินิจฉัย

ในการดำเนินงานของสภานี้ ถึงจะอย่างไรก็ตามเราจะพึงหนักที่บัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญ
ไม่ได้ คือตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๖ วรรค ๓ ได้ให้อำนาจไว้ชัดแก่ประธานสภาผู้แทน
ในอันที่จะชี้ว่าร่างพระราชบัญญัติใดเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ถึงแม้ว่า
จะมีการเห็นว่ายังไม่มีกรณีเป็นที่ยสงสัยซึ่งประธานสภายังไม่ควรชี้ขาดหรือว่าในกรณีเป็นที่
สงสัยนั้นเป็นการสมควรที่จะให้สภาทั้งสองได้มีมติเสียก่อนว่าเป็นที่ยสงสัยแล้ว ซึ่งประธานสภา
ผู้ชี้ขาดก็ตีหรือประธานสภายังไม่ปฏิบัติตามที่เกิดขึ้นเป็น เรื่องส่วนที่ยึดหรือไม่ยึดของ
ประธานสภาผู้แทน แล้วว่าประธานสภาผู้แทนได้ชี้ขาดแล้ว จะยึดหรือไม่ยึดก็ส่วนหนึ่งซึ่งได้
ชี้ขาดแล้วว่าเป็นพระราชบัญญัติการเงินเช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องนี้เป็นอันยุติว่าสภานี้
จะดำเนินการอะไรก็ไม่ได้ ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเราได้ยึดถือหลักดังนี้แล้วการปฏิบัติของเรา
ก็เป็นการถูกต้องชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ซึ่งเราจะไม่ได้อำนาจให้ปฏิบัติใด ๆ ซีกก็ตาม
การปฏิบัติถูกหรือไม่ถูกตามรัฐธรรมนูญนั้นเรื่องนี้อย่าให้เราวินิจฉัยเลย การที่จะปฏิบัติอะไร
ไม่ถูกต้องผลจะเป็นอย่างไร บางทีรัฐบาลก็อาจจะพิจารณาได้ ไม่ใช่หน้าที่ของวุฒิสภานี้
กรณีการวินิจฉัยเสียใจที่จะกล่าวว่าสภาไม่ควรจะมีมติเช่นนั้น ควรจะให้เรื่องนี้ผ่านไป
ภายหลังที่ได้รับรายงานของกรรมาธิการแล้ว ส่วนป็นจาค่าไปจะคิดแก้ไขอย่างไรนั้น
กรรมาธิการคิดว่า เป็นอีกส่วนหนึ่ง

๑๕.๑๖ น.

พระยาภิรมย์ภักดี : ข้าพเจ้ามีความเสียใจที่ไม่เห็นด้วยกับประธานกรรมาธิการ
ที่ได้มีความเห็นอย่างนั้น เพราะเหตุว่าหลักสำคัญที่ว่าเราจะคงวินิจฉัยว่าไม่ชอบการตี
ความของประธานสภาผู้แทนนั้นชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่เสียก่อน ถ้าว่าการตีความนั้นชอบ
ด้วยรัฐธรรมนูญ คือเป็นกรณีที่มีข้อความควรสงสัยหรือความสงสัยนั้นได้เกิดขึ้นถูกต้อง

และข้าพเจ้าขอกล่าวคือไปว่าวุฒิสภานี้ไม่มีอำนาจที่จะชี้ขาดในเรื่องนี้ แต่ชี้ขาดสำหรับ
 ความเห็นของเราเองได้ ในวงงานเฉพาะของวุฒิสภา และในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอเรียน
 ค่ะว่าข้าพเจ้าได้เสนอข้อคดีให้วุฒิสภาตีความในเรื่องนี้ไว้แล้ว เพราะฉะนั้นถ้ามติอันนี้
 ความมาให้ ข้าสภาก็จะเป็นศาลสูงที่สุดสิ้นว่าพระ ราชบัญญัติเขี่ยบ้านาญดบ้างที่กล่าวนั้น
 เป็นการ เงินหรือไม่ เพราะฉะนั้นเมื่อรวมกัน ๒ อันนี้แล้ว ข้าพเจ้าว่าข้อคดีของสมาชิก
 ผู้มีเกียรตินั้นเป็นการ สมควรที่จะ ได้รับความสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง

๑๕.๑๐ น. จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : กระผมเป็นคนที่ไม่เห็นด้วย
 กับรายงานของคณะกรรมการ เมื่อคืน มี ๒ ท่านด้วยกันคือเนื่องด้วยพระราชบัญญัติ
 การเงินนี้เกี่ยวกับนายกรัฐมนตรีโดยเฉพาะอยู่มากเหมือนกัน เพราะเหตุว่าก่อนที่
 จะเสนอพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ การเงินก็ต้อง ได้รับความรับรองจากนายกรัฐมนตรี เสียก่อน
 เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ นี้ก็ตั้งเพื่อให้รัฐบาลได้ควบคุมการ ใช้จ่ายเงิน
 โดยมีให้ทางรัฐสภานี้ออกกฎหมายใด ๆ ให้จัดสรร เงินนั้น ไปจนเกินควร โดยที่จะไป
 ทำให้งบประมาณของประเทศออกไปนอกความควบคุมของรัฐบาล เพราะฉะนั้นจึงให้
 นายกรัฐมนตรี เป็นผู้ที่รับรองเสียก่อนจึงจะเสนอเข้ายังสภาได้

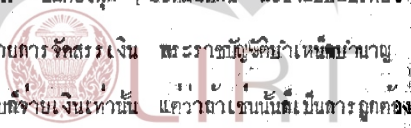
นี่ว่าถึงมีผู้หาที่บอกว่าที่ทางสภานี้จะพิจารณาต่อไปอีก ๒๐ วันแล้ว
 เมื่อพิจารณาต่อไป กระผมเป็นนายกรัฐมนตรีที่จะต้องนำความกราบบังคมทูล ที่สภาก็
 เกิดมีกฎหมายขึ้น ๒ ฉบับ จะให้กระผมนำความกราบบังคมทูลฉบับไหน ก็เป็นปัญหา
 ของนายกรัฐมนตรี แต่นายกรัฐมนตรีบอกว่าฉบับที่เสนอครั้งแรก พงษ์นี้ก็นำความ
 กราบบังคมทูล ถ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ประกาศ
 ใ้ใช้ก็เป็นกฎหมายไปแล้ว เพราะฉะนั้นการที่หลวงประกอบ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะ
 เสนอกฎหมายอีกฉบับหนึ่งก็อันนั้นมา นายกรัฐมนตรีก็ไม่รู้จะปฏิบัติอย่างไร โดย
 เหตุนี้สำหรับความเห็นของกระผม ในฐานะนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
 การเงินกับปฏิบัติไปตามบทบัญญัติในมาตรา ๑๒๑ - ๑๒๒ ก็นำความกราบบังคมทูล

839

พ. ๑๘/๒

ไป ถ้าสมมติว่าพรุ่งนี้กระผมได้รับกฎหมายฉบับนี้ซึ่งประธานสภาได้ชี้ขาดว่าเป็น
กฎหมายว่าด้วยการเงิน กระผมก็นำความกราบบังคมทูล ไปในวันพรุ่งนี้ นี่ก็เป็น
อีกเรื่องหนึ่งซึ่งจะต้องมาทำที่นี้—กระผมก็ไม่รู้ว่าจะไปทำไม แต่มีช่องทางที่
จะทำได้เพื่อความเป็นธรรม ถ้าพระมหากษัตริย์เป็นผู้ประมุขอีกองค์หนึ่ง

หรือการกู้เงิน ที่ในวรรคสุดท้ายของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเงินตรา ที่นักวิภาษผู้
 โทณไม่มีสิทธิแปร รศสุดท้ายหรือร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเงินตรา ร่างพระธรรมนูญว่าด้วย
 เงินตราท่านบอกว่าให้เสนอในที่ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเงินตราที่เกี่ยวข้องการตั้งขึ้น
 หรือยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือจัดสรร รั้งรักษาเงินแผ่นดิน การกู้เงินการค้าประกัน
 หรือการตั้งขึ้น จัดสรร เปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติว่าด้วยเงินตรา นี้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
 ว่าด้วยการเงินทั้งนั้น และว่าด้วยร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญโดยเฉพาะ ถ้าเจ้า
 เจ้าใจว่าเราได้อำนาจในการจัดสรรเงินแผ่นดิน หรือเรายกเลิกพระราชบัญญัติฉบับเดิม เพื่อ
 ในการจัดสรรเงินแผ่นดิน หรือลด หรือการเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือการจัดสรรวางระเบียบ
 ว่าด้วยการจัดสรรเงินแผ่นดิน อันเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ และพระราชบัญญัติบำเหน็จ
 บำนาญนี้ ท่านที่เคารพทั้งหลายเมื่ออ่านดูตัวร่างพระราชบัญญัติทั้งหมดแล้ว ก็ไม่ถูกต้องเรื่อง
 อื่นเลย นอกจากมีคำให้รัฐมนตรีกระทรวงการคลังซึ่งรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ให้
 จ่ายเงินบำเหน็จบำนาญเท่านั้นเอง และที่เกี่ยวกับวิธีการคิดเวลาอายุราชการ ที่จะได้รับ
 บำเหน็จหรือบำนาญ ไม่ใช่อื่นอย่างอื่นเลย ถึงอย่างนั้นคือพระราชบัญญัติฉบับนั้น ก็ให้จัดสรรวาง
 ระเบียบในเรื่องคนรับราชการเท่านั้น มีตั้งรับบำนาญพนักงาน แล้วพอถึงสิ้นปีรัฐบาลก็ออก
 ของประมาณจากสภาอิศรชนทั้งเช่นเดียวกัน แล้วอย่างที่เราจะควรวินัยว่า นอกจากการกู้เงิน
 อย่างนั้นเป็นอันเรียกพระราชบัญญัติการเงิน นั่นก็ถูกเพราะไต่ถามไว้แล้ว คือเมื่อออกพระราช
 บัญญัติให้กู้เงินแล้วก็พระราชบัญญัติการเงิน แต่จะพูดเท่าไรเมื่อไร ก็ต้องไปในประมาณ
 แผ่นดินทุกปีว่า ภายในนอกเท่าไร ภายในเท่าไร ปีนี้ต้องทุก ๆ ปีเหมือนกัน ก็เช่นฉบับอื่นเคย
 กัน ที่นี้เมื่อท่านเจ้าใจว่าอย่างนั้นกฎหมายการจัดสรรเงิน พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
 เป็นพระราชบัญญัติการเงินทุกฉบับ ทางฉบับที่จ่ายเงินเท่านั้น แล้วถ้าฉบับนี้เป็นการถูกต้อง
 แม้แต่ศาลก็คงต้องเกี่ยวกับเป็นการจ่ายเงิน

แต่ทว่าในหลักการใหญ่หรือเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนั้นจะมีส่วนใหญ่ การเงินหรือการ
เศรษฐกิจหรือการปกครอง เป็นส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าขอเรียนในสภาผู้แทนราษฎร เสนอกฎหมาย
ฉบับหนึ่งซึ่งกรมประชาบาลศึกษาขึ้น เมื่อตั้งขึ้นก็ต้องเพิ่มคน เมื่อเพิ่มคนก็ต้องใช้เงิน แต่
ความหลักการ ไม่ได้บัญญัติบังคับให้รัฐบาลต้องจ่ายเงิน ถ้าเมื่อถึงสิ้นปีรัฐบาลไม่มีเงินให้ก็จ่าย
ให้เท่ากับเมื่อสิ้นปีที่แล้วก็ได้ แต่พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญนี้เมื่อออกใช้แล้วรัฐบาลจะไม่
จ่ายเงินตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญไม่ได้ ต้องจ่ายไปตามวิธีที่เดียว แล้วนอกจากนั้น
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกว่าพระราชบัญญัติกองทุนให้จ่ายเงิน นั่นก็จริง ต้องจ่ายเงิน แต่ใน
เรื่องนั้น ไม่มีผู้ใดที่จะสงสัยร้องขึ้นให้ประธานสภาผู้แทนเป็นผู้ตีความ ประธานนั่งอยู่หนึ่ง ๆ
ไม่มีผู้ใดเป็นโจทก์ จำเลยมาฟ้องจะให้ เขายกขึ้นมาพิจารณาอย่างไรได้ แล้วยิ่งกว่านั้น
ความร่างพระราชบัญญัติกองทุนการเงินนั้นเอง เราก็จะเข้าไปเป็นสมาชิกของเงินระหว่างประเทศ
มากกว่าที่เราจะออกพระราชบัญญัตินั้นเพื่อการจ่ายเงิน แต่การจ่ายเงินต้องตามมา คือเรา
ขออนุมัติเป็นสมาชิกกองทุน เมื่อเข้าแล้วก็ต้องเสียค่าเข้าเป็นสมาชิก ก็เห็นกันทุกอย่าง
ร่างพระราชบัญญัติทุกฉบับเป็นอย่างนั้น แต่พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญนั้นส่วนมากทั้งหมด
บังคับให้รัฐบาลต้องจ่ายเงิน ดังนั้นจึงไม่มีเรื่องขึ้นมาแดงอยู่เลย เมื่อเป็นเช่นนั้นประธาน
สภาผู้แทนราษฎร จึงตีความความนี้ว่าเป็นพระราชบัญญัติการเงิน และด้วยเหตุนี้ ผมเป็นนายกร
รัฐมนตรี ได้ฟังความคิดเห็นที่เห็นแก่ที่จะคล้อยตามท่านที่เคารพทั้งหลาย ก็ไม่รู้จะคล้อย
ตามอย่างไร ผมคิดว่าพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญเป็นพระราชบัญญัติการเงิน และสภา
ผู้แทนราษฎรก็ตีความเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ก็ถูกข้อแล้ว ผมก็ต้องนำความกราบบังคมทูล
ให้ทรงประกาศใช้เป็นกฎหมาย มีสมาชิกบางคนให้พิจารณาภายใน ๒๐ วันแล้วก็เสนา
ถ้าเสนาผมก็จะต้องตอบได้ว่าพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า
ลงนามประกาศใช้ไปแล้ว ผมก็ไม่รู้จะทำอะไร ผมจึงบอกกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
คลังว่าการจะทำอะไรผมก็ต้องทำตามรัฐธรรมนูญ และทางออกก็มีทางทำได้หลายทาง คือ

842

โชค

พ.๒๒๒/๒

ยังมีพระมหากษัตริย์อีก ถ้าพระราชบัญญัตินี้คือจริง ๆ พระมหากษัตริย์ไม่ยอมทรงลงพระนาม
ก็เรียกประชุมรัฐสภาได้ และมีท่านสมาชิกวงชานวาควรจะใช้วิธีหักท้าวในสภานี้ อย่างนี้
จะเป็นการทวนน้ำเขี้ยวไป

ผมเห็นนายก ฯ ผมก็ไม่รู้จะปฏิบัติอย่างไร ที่ทราบเรื่องนี้ไม่เห็นความเห็นด้วยข้อแย้ง
ประการใด คือวิธีทางที่ราบรื่น ผมเห็นว่าเป็นไปได้ในทางนี้มากกว่า.

พระยาตรีวิศวกรวาท : ~~ข้าพเจ้าได้ฟังข้อโต้แย้งแล้ว ก็ยัง~~
รู้สึกหนักใจหลายประการ คือข้อแรกในเรื่องการตีความในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๖
วรรค ๓ ความจริงการร่าง ข้าพเจ้าร่างมาตั้งแต่ ๒๕๑๖ แล้วความเชื่อนี้เดียวกัน แล้ว
เอามาจากคลังถ้อยคำนั้นเอง และถ้าเราดูไปแล้วจะเห็นว่าตามเหตุฎีก์ซึ่งกฤษฎีกาจัด
อยู่ที่ เป็นไปทามคำชี้แจงของ ~~กระทรวง~~กรมการปกครองที่นั้นเอง และถึงแม้ว่าเราไม่คิดถึง
อย่างนี้ คิดถึงว่าเจตนาคนที่ใส่ถ้อยคำนี้ ถ้าเราจะกล่าว คือการจัดตั้งขึ้น ยกเลิก ~~แก้ไข~~
เปลี่ยนแปลง แก้ไข ก่อนนั้นวางระเบียบการบังคับเกี่ยวกับภาษีอากร คือได้ความอย่าง
ความจริงไม่ตั้งขึ้น สก ยกเลิก เปลี่ยนแปลง แก้ไข ~~ก่อนนั้นวางระเบียบ~~ การจ่ายเงินให้
หรือไม่ ข้าพเจ้าลงไปไม่แก้ไขเช่นนั้น เจตนารมณ์ไม่เป็นไปอย่างนั้น ~~ถ้า~~ถ้าเราดู
ตามร่างเป็นระยะ ๆ ไป เขาลดที่ เป็นภาษี สังเกตเขาไม่ ~~เพิ่ม~~ลดรวม แต่ของ เรา
ไม่มี จริงอยู่ตามรัฐธรรมนูญมีทางที่จะปฏิบัติกันหลายอย่าง มีเป็นไปตามที่ ก็คือว่า
ทางคนสองก็มีความเห็นต่างกันในเรื่องความสงสัย ในเรื่องการตีความ ในสถานที่เห็น
อย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แต่ว่าประธานสภาผู้แทนเห็นอย่างหนึ่ง ทางรัฐบาลท่าน
ก็เห็นอย่างหนึ่ง เราจะไม่มีมติตามไปที่เราเห็นผลจะมีอย่างไรแก้ไข อยากรจะนึกว่า
ทางปฏิบัติจะได้ผลอย่างไร ข้าพเจ้าเห็นว่าเขาไม่ ~~ขาด~~ขาด ๑๒๖ ให้ตีความได้ให้รัฐ
สภาตีความได้ ยังมีทางออกได้สักทางหนึ่ง ก็

เห็นว่าถ้าเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว เพราะเรื่องก็ควรผ่านไป แล้วเราจะมีชีวิตต่อไป
ท่านก็บอกอีกว่า ๑๐ ล้านถึงส่งเขาไป ก็ไม่มีอะไร น่าจะมาถึงว่าอย่างนั้นโดยผล
ถ้าไม่มีการตีความลงไป เป็นที่พิศวงพิศวงถึงสิ่งเหล่านี้ ทั้งรัฐบาล ทั้งสภาผู้แทน เห็น
ว่าเป็นทางที่แนะนำสำหรับเรา

พระยาอรรถการีย์พิเศษ อัครราชการ : กรรมาธิการ เห็นเป็นการ
สมควรที่จะตั้งเพิ่มเงินเดือนขึ้น แต่ข้อที่จะตั้งจ่ายออกไปก็ไม่เกี่ยวกับปัญหาที่สถานี
โกลด์ฟิลด์แล้ว กล่าวคือว่าสถานีโกลด์ฟิลด์ของกรมการปกครองว่าพระราชบัญญัติ
นี้ไม่ใช่เป็นพระราชบัญญัติการ เงินไปแล้ว ข้อที่จะตั้งเพิ่มเงินเดือนก็ว่า ข้อที่ท่าน
สมาชิกโกลด์ฟิลด์ให้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาแล้วเสนอเข้ามาอีกนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่ายังขาดข้อความบางประการอย่างที่จะตั้งเพิ่มเข้ามาอีกก่อน
ไปวินิจฉัยด้วย ทั้งนี้ใช้ว่ากรรมาธิการจะเอาขณะหรือข้อที่เกี่ยวกับ แต่ว่ากรรมาธิการ
อยากจะไม่พิจารณาก็เป็นไปโดยถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ ข้อที่จะเพิ่มเงินเดือนไปก็
คือว่า สมมติว่าสถานีจะมีค่าน้ำหนักที่ค่าเป็นงาน ในระหว่างที่เงินงานนั้นแต่ละ
เกิดขึ้นประการใดไม่ทราบ สมมติว่าทางรัฐบาลโกลด์ฟิลด์พระราชบัญญัติขึ้นไม่เชิง
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ท่านผู้สำเร็จได้ทรงบังคับบัญชาในระหว่างนั้น ที่มีการ
ค่าเป็นงานต่อไปอีกข้อหนึ่งสมมติว่าถ้าผู้สำเร็จเห็นว่ามีแล้วอาจจะทำเป็นงานต่อไป
หรือว่าไม่ทำเป็นงานต่อไป หรือในระหว่างพิจารณางบประมาณปี ๒๕๓๕ แล้ว ส่งไปยัง
สภาผู้แทน สภาผู้แทนไม่ยอมรับพิจารณา การที่จะทำขึ้นมาอีกคิดว่าเราถูกขมขานแล้ว
ไม่ว่าจะดูจากคดีกัน ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการถูกต้องครั้งทั้งสอง การที่จะทำอย่างนี้
เห็นว่าน่าจะ ไม่เกิดขึ้น จึงขอที่จะขอความเห็นที่กล่าวหาว่าผิดต่อข้อต่อไป ก็ยังไม่เห็นว่ามี

845

พ. ๒4/๘

แล้วก็นำความคำนึงถึง จะให้ ~~๗๗/๗๗~~ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ไม่ควรจะเอา
พฤติการณ์ใด ๆ เข้ามาเป็นเหตุให้รัฐธรรมนูญฉบับเดิมไป อีกเจ้าละกันจนถึงนี้

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประชาชนผู้สังเกต : เรื่องนี้ที่จริง เป็นปัญหาสำคัญ การที่เราเรียกร้อง รมว.ชก.ร.นั้น
 ที่แปลว่าสมานนี้ไม่คำที่ผิดท่านร.รมว.ชก.ร. เรื่องนี้ไม่ใช่เกี่ยวกับสมานอย่างเดียวตามที่
 สก.กล่าวประมาณสภาได้ชี้ขาดไปตามรัฐธรรมนูญแล้ว ความประสงค์ของร.รมว.ชก.ร.ท่านนี้
 เองก็แสดงความรู้สึกไม่สะดวกที่จะรับไปทำต่อไป ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ
 และเป็นเรื่องแรก เพราะฉะนั้นเราควรจะมีเวลาทบทวนเรื่องนี้เสียโดยดี วันมีข้าพเจ้า
 ออกจากท่าความปรารถนาว่าเรามีพระราชบัญญัติสำคัญ ๆ อีกหลายฉบับ ถ้าเกิดความ
 เห็นชอบของท่านสมการชก.ร.จะพักเรื่องนี้ไว้แล้วเราไปพิจารณาข้างหน้าโดยที่เราไม่มีเวลา
 ไปทบทวนโดยดี เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ข้าพเจ้าได้นั่งพักใหญ่และฟังอย่างกลาง ๆ
 ทั้งฝ่ายรัฐบาล ทั้งฝ่ายร.รมว.ชก.ร. ทั้งฝ่ายค้านตลอดแล้ว เห็นว่าเรื่องนี้เป็นไปด้วย
 ปัญหา ๆ เกี่ยวกับปัญหากฎหมายเพราะฉะนั้นเราจะทำโดยรีบด่วนข้าพเจ้าเห็นว่าจะไม่ได้ใน
 ดีที่สุด ถ้าหากว่าเราพักเรื่องนี้ไว้ ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะขัดท่านอะไร แล้วค้างคาง
 คิดว่าเราจะมีทางออกอย่างไรที่ดีที่สุดในทางรัฐธรรมนูญให้เป็นผลปฏิบัติไม่ได้และถ้าเราจะ
 ใช้เวลาของเราไปทำพระราชบัญญัติซึ่งรีบด่วน ประเด็นพระราชบัญญัติจะครบ 30 วันอีก
 ปลายฉบับก็จะไม่ได้ประโยชน์อะไรก็ต่อถ้าเราพักก็มีวันนี้ให้เสร็จสิ้นไปยังไม่เป็นเวลาทบทวน
 เพราะฉะนั้นทุกคนจะเห็นชอบด้วยข้าพเจ้าแล้วจะได้เวลาค้นคว้ารับตำราไปทบทวนว่าจะ
 ทำอย่างไรดีที่สุดในนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าจะเป็นผลดีกว่ากันผู้ฝ่าย แล้วอีกอย่างหนึ่งในระหว่าง
 ที่เราพักไปนั้นเราก็จะได้ผู้ถูกจำหน่ายหรือถ้าเป็นกรณีภายนอกแล้วเราผู้ทำความสำเร็จ เข้ามา
 ในเช่นนั้นเป็นวิธีของการประชุมใหญ่ในเรื่องสำคัญ ข้าพเจ้าหวังว่าท่านเองจะเชื่อและท่าน
 ที่ไปประชุมใหญ่พูดถึงเรื่องสำคัญแล้วเขาไม่ค่อยจะวิตกมันที่เขาคงมีพักไว้ เพราะ
 พักไว้ไม่มีเสียอะไร เพราะพักไว้เพื่อผู้ทรง อด ๆ คนคงทรงแล้วเราพักกันแล้วที่หลัง
 เสนอมาไม่มีการเสียหายอะไร
 +เขา

847

ถ้าเราจะพยายามตัดสินกันในวันนี้ก็ได้ แต่เราขังไม่ได้ใคร่ตรง ไม่ได้แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ไม่เหมือนกับที่พูดกันข้างนอก คือพูดกันเป็นการภายในแล้วก็ตามพูดกัน
 ในสภาอีกทีจะดีกว่า แล้วก็จะได้ประโยชน์อะไรในเวลานั้น เหลือประโยชน์ว่า ^{ได้} ใน
 เรื่องที่สำคัญ ๆ คือไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอฝากจะเสนอต่อท่านว่าขอฝากเรื่องนี้
 ไว้โดยทางคนไปใคร่ตรงกันแล้วเราจึงควรที่จะพิจารณาอีกต่อไป เป็นอย่างไรที่
 ข้าพเจ้าเสนอแบบนี้

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : ตามที่ท่านประธานชี้แจงมาแล้วก็

ข้าพเจ้าก็มีความเคารพ และข้าพเจ้ามีความวิตกอยู่ว่าถ้าหากพระราชบัญญัติฉบับนี้

เมื่อประธานสภาขึ้นเห็นได้ชัดแล้ว และได้นำเสนอต่อผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์แล้ว
 เราจะพิจารณาต่อไปคงที่ท่านประธานว่าก็จะไปประโยชน์อะไรต่อไป นี่เป็นข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ รับรองตามรายงานของกรมมาชิกว่าร่างพระราชบัญญัติที่ไม่ใช่ร่างพระราช
 บัญญัติเกี่ยวกับกิจการเงินก็ควรจะทำให้เกิดขาดลงไป การที่จะรอดให้เงินเข้าเช่นนั้น
 ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการไม่เหมาะสมและไม่สมควร และเป็นภาระคล้ายกับว่าประวิงเอาไว้

พระยาอรุณกรัณนิพนธ์ ~~พระยา~~กรมมาชิก : ตามที่ท่านประธาน

แนะนำนั้น ~~7777~~ กรมมาชิก เห็นพร้อมกันว่าควรจะเป็นเช่นนั้น ด้วยเห็นว่าปัญหาที่

กรมมาชิก จะมีความเห็นจะเห็นว่าสภาไม่ควรจะรับหน้าที่ที่หน้าที่เกี่ยวกับเงินอีกตาม

แต่กรมมาชิก ก็อาจจะคิดไม่ได้ว่าเป็นปัญหาใหญ่อย่างท่านประธานพูด ด้วยเหตุนี้เรา

จะรอไปพิจารณาอีกวันหลังก็จะ เป็นการรอมคอยยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าเวลาเป็นการ

ฉุกเฉินให้เราเห็นเหมือนกัน การที่เลื่อนไปมีเวลาจะเป็นเรื่องช่วยในกรณีฉุกเฉินของเขา

ด้วย

หลวงประภคณบดีสาร : ตามที่ท่านประธานเสนอต่อที่ประชุมเมื่อ

ข้าพเจ้าขอใจว่ารอไว้พิจารณาในวันทีหลังนั้น คือไม่ใช่ยึดเวลาออกไป เพียงแต่

วุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๕๔

848

โอบเชลภา ค. ๒๒/๒

จะพักการประชุมเอกสารพระราชบัญญัติอื่นมากกว่าก่อน เมื่อจบแล้วเอกสารพระราชบัญญัตินี้
มาพิจารณาทันทีเห็นด้วย แต่ถ้าจะเอกสารพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาในวันหลังคือในวัน
—อังคารหน้า สมมติว่าที่ประชุมมีมติให้รอการพิจารณาไว้—คือไปพรุ่งนี้ วันที่ ๒๖/๖/๖๖
ไปพรุ่ง

เวลาไม่พอ ๒๐ วันจะไม่พอเพราะฉะนั้นช่วยแจ้งเพื่อการพูดท่านประธานข้าพเจ้า
ไม่เห็นพ้องด้วย เมื่อพิจารณาโอกาสหลังวันมีคือว่าตอนหลัง

พระยาภิณฑลศาสตร์ : ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วยกับมติที่เสนอขึ้นนี้ ๆ ที่
ความจริงว่าพระราชบัญญัตินี้ไม่อยู่ในพระราชบัญญัติการเงินแต่ถือว่าการเงินนี้เราควรจะ
~~ขึ้นกับมติของสภาผู้แทน~~ ถ้าเราไปประธานสภาผู้แทน เป็นอัมปายัคตินแล้วอย่าง
แบบเดียวกันเลยแล้วมติอัมปายัคตินผิด เราต้อง เคารพ

ประธานวุฒิสภา : จะพักไว้เสียก่อนข้าพเจ้าตั้งดูท่านจะพูดในประเด็น
ในประเด็นจะต้องรอไว้คราวหลัง

พระยาภิณฑลศาสตร์ : ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะให้เรื่องนั้นผ่านไป
ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับมติที่จะให้กรมการสุขาภิบาล เนิบการต่อไป

ประธานวุฒิสภา : อันนี้ไว้ไว้ว่ากันทีหลังข้าพเจ้าอยากจะพัก เรื่องนี้ไม่ให้
พูดกันเรื่องที่จะประชุมเห็นด้วยพัก ถ้าไว้คราวหลังแล้ว เมื่อคราวหลังมาท่านขอที่จะพูดได้
ด้วย

พระยาภิณฑลศาสตร์ : ที่แล้วข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วยกรมการจะให้ลงมติ
ให้เด็ดขาดกันคราวนี้

ประธานวุฒิสภา : ลงมติว่าอย่างไร

พระยาภิณฑลศาสตร์ : ลงมติคัดค้าน เรื่องนี้ก่อนอื่น

ประธานวุฒิสภา : ก็โปรดท่านไม่เห็นชอบด้วยกับที่ผู้ว่าการที่ขอพัก

พระยาภิณฑลศาสตร์ : ไม่เห็นด้วย

พระยาภฤตราชทรงสวัสดิ์ : ข้าพเจ้าเห็นว่าตามที่ท่านประธานสภาผู้แสดง

850

วุฒิสภา ๑๒/๕๔

ผู้ทรง ๒๓๖/๒

ใครจะมีเวลาครึกครองเราจะว่ากันว่ารวดเร็วความธรรมดาในการพูดจวบถา เราไม่มีเวลาที
ครึกครองเราเห็นอย่างไรเรามักจะยืนยันความเห็นเสมอข้าพเจ้าคิดว่าท่านผู้อ่านที่คิด
อย่างนี้เหมือนกัน โดยมากเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้เราไม่พอใจอย่างนี้
เราควรจะมีเวลาครึกครองที่เสถียรน้อยดีกว่า

แต่ทำประธาณไมได้กำหนดเมื่อคืนว่าจะหยุดสักกี่วัน เพราะมันมีข้าพเจ้าคิดว่า
จะหยุดสัก ๓ วัน แล้วมาประชุมทีหลังเป็นการสมควรแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนออย่างนี้

นายเบญจมาศ บุษบรีพิพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ความจริงสำหรับเรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่รู้อะไรเกี่ยวกับประการใด เท่าที่ฟังด้วยเหตุอัน
ไม่ประมาท^๗ของการที่บุคคลเฝ้าอย่างใดเลย เป็นวิญญูของการที่เราไม่ชอบว่า
ประธานสภาผู้แทน^๗บุคคล^๗ของความคิดของวุฒิสภา เพราะฉะนั้นในเรื่องที่จะรอ
ไว้พิจารณาวันหน้าหรือวันหน้าข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องการที่จะหาความพอใจให้แก่
ตัวเราเอง-วันไหน อันนั้นก็ไม่เป็นไร วันใดก็เป็นการเสี่ยงภัยให้รอใจที่จะว่า
อย่างไรเท่าที่มันเอง เพราะฉะนั้นในฐานะที่ข้าพเจ้าเสนอสิ่งที่จะประธาณ^๗ถือ
โอกาสแสดงความคิดเห็นบ้างก็อยากขอเรียนความคิดเหมือนอย่างนี้ ก็คือว่า
ในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประธานสภาผู้แทน^๗ส่วนใหญ่ และเป็นกรณีที่
ประธานสภาผู้แทนนั้นเมื่อได้ดัง ๒ ประการก็ไปเมื่อที่อภิปรายให้เสียงท่วมท้น
คือ ๑. ประธานสภาผู้แทนนั้นมิควรไปไม่ถูกต้อง...

ประการวุฒิสภา : ก็ยังค้างอยู่ที่ข้าพเจ้าเสนอว่าควรทำไว้ เรื่องนี้ไว้
และมติวุฒิสภาหนึ่งสภาจะอภิปราย ข้าพเจ้าก็บอกว่าถ้าประสงค์จะอภิปรายก็
อภิปรายที่ครั้ง เวลาอันก็อยู่ที่ว่ามาถึงทาง ๒ แห่ง จะเลือกทางไหน เป็นวิธี
ที่ลำบาก และเป็นเรื่องที่สำคัญ ก็อยากจะฝากเอาไว้ ที่มีเรื่องประกอบกันไม่คิด
ที่จะให้รอไว้คราวหลัง เพราะฉะนั้นคราวนี้จะให้ก็เสียก่อน แต่ถ้าจะยกก็ไม่ว่า
ด้วยในการที่จะได้สักก็ออกมาจะไม่ว่ากันก็ไปส่วนนี้คือไป ที่นี้ข้าพเจ้าก็อยาก
ถามที่ขอ^๗ เพราะว่าถ้าไม่หรือจะว่าคือยังมีคำถามที่ประกอบขึ้นกับ^๗ เพราะคำขอของ
ข้าพเจ้าที่พูดกันมา เพราะฉะนั้นสภาจะเสนอที่ประชุมว่าข้าพเจ้าขอไว้ก็
เรื่องนี้อย่างนั้น เรายังว่ากันที่หลังเมื่อใดจึงจะมาทราบกันผู้ใดบ้าง, ๑. เสียก่อน
ซึ่งหลวงประกอบกันไม่ขัดขวาง : เพราะฉะนั้นก็มีระยะเวลาอีกครึ่งของคนที่พูดว่า ข้าพเจ้า

เอกสารที่ : ๘๕๔

854

พ. ๒๕/๒

เสนอว่าผู้ใดเห็นควรทำเรื่องนี้ไว้ เสร็จเรื่องสำคัญกว่าก่อน เปรียบดูด้วย

สมาชิกยกมือ ๓๘ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย เปรียบดูด้วย

สมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานวุฒิสภา : ขอเสนอเสียง ผู้ยกวาทะไว้ ๓๘ เสียง ไม่เห็นด้วย

๕ เสียง เปรียบดูเรื่องนี้ไว้ก่อน

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่นี้ขอใ้รับร องชางงานการประมุขวุฒิสภาครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ ผู้ใดจะขอแก้ไขหรือขั้ของ
ประการใดหรือไม่

ไม่ใ้สมาชิกขอแก้ไข่างใด

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไขหรือขั้ของประการใด ถือว่าที่
ประชุมรับร องรายงานครั้งนี้ ระเบียบวาระที่ ๓ กระหู่ตาม เรื่องสถานการณ์ของ
ประเทศไทย ของ พัทธ์วิหลวงสรสิทธิชยานุการ ตามท่านนายกรัฐมนตรี

พัทธ์วิหลวงสรสิทธิชยานุการ : ข้าพเจ้าขอตั้งกระหู่ความหน้านายกรัฐมนตรี
ดังต่อไปนี้

โดยปัจจุบันนี้โลกใ้แก่งออกเป็น ๒ฝ่าย ใ้แก่งฝ่ายประชาธิปไตยและฝ่าย
คอมมิวนิสต์ รัฐบาลใ้เราคเข้ากับฝ่ายประชาธิปไตย ทั้งประกาศระนามลัทธิคอมมิวนิสต์
ในการกระทำของรัฐบาลในเรื่องนี้เป็นการกระทำในสิ่งที่เป็นผลใ้เสีย หรือความเป็นตาย
ของประเทศไทย กระทบใ้ความข้องใจบางประการ จึงใ้ใคร่ขอเรียนตามท่านนายกรัฐมนตรี
ว่า

๑. การวางแผนการป้องกันประเทศ รัฐบาลใ้จัดการวางแผนกรไว้ใ้เสร็จ
เรียบร้อยแล้วหรือยัง

๒. การระวังรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน โดยเฉพาอย่างยิ่งลัทธิคอมมิวนิสต์
บ่มจะหมั้แผนการทำลายและก่อวินาศกรรมใ้บังคั้ใ้เกิดความปั่นป่วนอลเวงเสียก่อน
ใ้เพื่อค้ำเนินแผนการต่อไป รัฐบาลใ้จัดการวางแผนการป้องกันและปราบปรามไว้ใ้เสร็จ
เรียบร้อยแล้วหรือยัง

๓. ในเมื่อมีเหตุการณ่เกิดขึ้นทั้งภายนอกและภายใน รัฐบาลมีใ้ใจจะเชยชู่
ค่อเหตุการณ่ใ้ใดหรือไม่

๔. การเชยชู่กับเหตุการณ่ดังกล่าว รัฐบาลมีใ้ใจในสรพค่างของตนเองใ้ใ้
หรือใ้วงอาศัยสรพค่างของต่างชาติชวบเหลือ

๕. ในการเตรียมสงคราม รัฐบาลไต้หวันเตรียมระดมสรรพกำลังและได้จัดการในเรื่องนี้ไปแล้วอย่างไรบ้าง

จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลชวชคอบกระชูกั้งนี้

๑. การวางแผนป้องกัน/รักษาตัวประเทศนี้ รัฐบาลได้จัดวางไว้แล้ว และเนื่องมาจากแผนการป้องกันประเทศไต้หวัน ท่านจะเห็นได้ว่ากำลังส่วนหนึ่งในการป้องกันประเทศไต้หวัน ~~ไต้หวัน~~ ในเวลาปกติ นั่นก็คือการถ่ายเทคนจากแผนการป้องกันประเทศ แต่ว่าการที่จะปฏิบัติคือ เบนินยอมแล้วแต่สถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น

๒. การระวังรักษาความสงบเรียบร้อยภายในนั้น ทางรัฐบาลได้จัดการวางแผนการไว้เรียบร้อยแล้ว และได้ลงมือปฏิบัติมาตามลำดับเป็นเวลาหลายปีแล้ว ด้วยเหตุนี้ความสงบในประเทศไทยจึงยังคงมีอยู่

ทั้ง ที่ประเทศใกล้เคียงทั้งหลายได้ความไม่สงบขึ้นทั่วไป แต่ว่าอย่างไรก็ตามในการที่ยังมีการผูกพันกันทั้งในทางหนังสือพิมพ์และในทางสิ่งพิมพ์ ๗ ไปนั้น ก็ยังมีอยู่ ซึ่งรัฐบาลรู้สึก ร้อนใจในเรื่องนี้ เพราะจะเป็นบ่อเกิดแห่งความแตกแยกสามัคคี และสติคอมมิวนิสต์ที่จะ ได้เข้ามาแทรกซึมในลัทธิคือไป

๓. เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้น รัฐบาลที่มั่นใจที่จะเผชิญกับเหตุการณ์นี้ เท่าที่ สมรรถภาพของประเทศไทยจะอำนวยให้

๔. เมื่อเผชิญกับเหตุการณ์ดังกล่าวแล้ว รัฐบาลที่มั่นใจในสมรรถภาพกำลังของ คนเท่าที่มีอยู่ ก่อนที่จะหวังพึ่งประเทศอื่น

๕. ในการเตรียมสงคราม รัฐบาลได้เตรียมสมรรถภาพไว้ และในการ เตรียมที่ได้ใช้ ^{แล้ว} ในการบริหารราชการแผ่นดินในยามปกติทุกวันเพื่อในการบริหารนั้น จะได้ใช้เป็นรากฐานของถาวร ระบอบสมรรถภาพกำลังในยามสงครามคือไป

๖. ๗.๗.๗๗๗ หลวงสรสิทธิยานุการ : ความที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้บอกว่าท่าน ได้เตรียมแผนการป้องกันประเทศไว้เรียบร้อยแล้ว เมื่อได้ฟังจากปากของท่านเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่ามี ความมั่นใจและคลายความห่วงใยลงไบบ้าง เพราะเหตุว่าท่านนายกรัฐมนตรี ท่านได้เคย เป็นนายทหารที่เด่นอยู่ ในกองทัพบก ทั้งได้รับเกียรติไปศึกษาวิชาการต่างประเทศ มาถึงจะรอบรู้ ในกิจการทหาร ได้จัดจนกระทั่งท่านได้เลื่อนยศขึ้น เป็นจอมพล แต่ถึงกระนั้นก็มี ธรรมดาถึงมีสิ่งที่จะต้องสอบถามท่านสักเล็กน้อย ในการที่กระแอมถึงกระแอมถามมาในเรื่องนี้ ก็เพราะความห่วงใยประเทศชาติเป็นที่ตั้ง ทั้งได้พิจารณาเหตุการณ์ของโลกทั่ว ๆ ไปแล้ว

LIRT

ประการที่ ๕ รัฐบาลไม่ได้เสียเวลาไปขังนายทหารนอกประจำการ ก็ไม่
 เราไม่ได้เสียเวลาไปขังทหารนอกประจำการแล้ว เราจะนายทหารสำรองไว้
 ทำการรบได้ทันทีได้อย่างไร ในต่างประเทศเขามีพระราชบัญญัติตั้งสมาคมทหาร
 นอกประจำการไว้ เขาห้ามบำรุงนายทหารนอกประจำการที่นั่นด้วยเสมอ เพราะละ
 นี้ในทางรัฐบาลจะไม่คิด หรือจะปล่อยให้ตามยถากรรมเช่นนั้น ยศชอกรวม จริ่งอยู่ของ
 รัฐบาลได้จัดตั้งองค์การทหารผ่านศึกขึ้น แต่ว่าองค์การทหารผ่านศึกซึ่งในขณะนี้ก็ยังไม่
 สู้แน่กว่าทำอะไรบ้าง....

ประธานวุฒิสภา : ขอให้ท่านคอยเสียก่อน ท่านถามมายาวแล้ว ให้ท่าน
 คอยเสียที่หนึ่งก่อน

๗.๑๓๓๓๓ หลวงสรสิทธิสมบูรณ์ : ที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้
 รัฐบาลเอาหลักเกณฑ์อะไรมาพิจารณา วางแผนการป้องกันประเทศ ซึ่งผมสงสัยอยู่เป็นอัน
 มาก ขอให้เป็นการว่าประวัติศาสตร์จะซ้ำรอย เมื่อคราวญี่ปุ่นขึ้นบุกประเทศไทย.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ความที่ท่านสมาชิกได้ซักถาม
 แล้วมีผลท้ายว่ากลัวประวัติศาสตร์จะซ้ำรอย เห็นว่ากลัวเมื่อกองทัพจะแพ้เราอีก ก็ประ
 เทศตั้งเป็นแบบทหารประเทศก็แพ้เขาไป เขอร์วังก็แพ้ เหม่เรื่องธรรมชาติของกรรรมเรื่อง
 แพ้ชนะ เรื่องแพ้ชนะก็เป็นบทเรียนของเรา ไม่ใช่หมายความว่าเราทำแล้วจะแพ้
 เราเรื่อยไป ไม่ใช่เช่นนั้น ขอให้ท่านเชื่อมั่นในข้อนี้เสียก่อน

อีกประการหนึ่งในทางทหารไม่มีการซ้อมรบใหญ่ อันนี้เป็นความจริงเรา
 ไม่มีการซ้อมรบ หละหลายปี ในการพิจารณาปัญหา ต้องพิจารณาปัญหาถึงรากฐานเดิม
 เสียก่อน เมื่อรัฐบาลเข้ามา ทหารก็ไม่เสียเงิน แล้วจะเอาเงินที่ไหนมาใช้ในการซ้อมรบ
 ในสมัยก่อนทหารไปซ้อมรบก็เพราะว่าบ้านเมืองสงบเรียบร้อย ไม่มีการสงคราม เพราะ
 ฉะนั้นรากฐานของทหารก็เป็นระเบียบปกติ

นอกจากนี้กำลังทหารในสมัยนั้นก็มีจำนวนน้อยกว่าในสมัยนี้ เพราะในสมัยนี้ถึง
 เหล่าเชลยศึกและอื่น ๆ เพิ่มขึ้นอย่างมากมาย ท่านจะเห็นได้ว่าการรบของทหาร
 เวลาไปถึงตัวอย่างทหารของเราไปรบที่เกาะลี้เสีย ๑ กองพันเท่านั้น งบประมาณ
 เดือนหนึ่งถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นจะเป็นได้ว่าเจ้าหน้าที่เชลยศึกเพิ่มขึ้น
 มากมาย รัฐบาลจึงไม่มีงบประมาณเพียงพอไปใช้ในการระงับการรบของยุทธ
 อย่างที่ท่านถามนั้น นอกจากนั้นถึงสมัยนี้ เวลาที่เราควรจะทำ เพราะเหตุที่เรา
 กำลังจะปรับปรุงกองทัพที่เก่าๆ ปรับปรุงอาวุธใหม่ขึ้น ได้พิจารณาแล้วเห็นว่ายัง
 ไม่เพียงพอ เหมาะสมัย แล้วทำการระงับยุทธในผู้อื่นจะเสียเงินไป คูณเอาเงิน
 มาจัดการซื้ออาวุธยุทธภัณฑ์ให้พร้อมเสียก่อน จึงจัดการระงับยุทธศึกแล้ว แต่กระนั้น
 ก็ตาม การซ่อมและการศึกษาในการสงครามของทหารนั้นในเวลานี้เราได้กระทำกัน
 อยู่เสมอทั้งในโรงงานและทั้งในศูนย์กลางฝึกทางหนึ่ง นอกจากนี้ในหน่วยทหาร
 ต่าง ๆ ก็ได้มีการจัดซ่อมรบในกรวยของกองทัพอากาศ อยู่เสมอทั้งในทางบนที่
 และทางราชการตาม ท่านออกไปถ้าท่านสนใจเข้าได้เกินกว่านี้ขอเวลาไม่
 ว่าง ๆ เวลาที่ท่านจะเห็นว่าถึงจุดที่ทหารออกไปทำการซ่อมรบระงับยุทธอยู่
 หัวไป นอกจากนั้นท่านเห็นว่าใน เรื่อง เกี่ยวกับทหารในสมัยระบอบทหาร
 หรือ ข้อ เวียนว่าในแต่ราชการประจำการ เวลาที่ถึงยังไม่อาจรบกับใครไม่ได้
 เสียซึ่งพอ เพราะฉะนั้นการที่จะระงับทหาร เท่านั้นเป็นทหาร เป็นสิ่งงบประมาณ ถ้าหาก
 ว่าเองงบประมาณ เหล่านี้ไปจัดหาวุธยุทธภัณฑ์ให้หน่วยทหาร เราให้ทราบเสียก่อน
 จึงคิดขยับขยายในเรื่องนี้ให้เพิ่มขึ้นต่างหากไป อีกข้อหนึ่งท่านถามว่าทหาร
 นอกประจำการนั้นทางรัฐบาลยังไม่สนใจได้

LIBRI
 ๙๔
 ๒๖

ประธานวุฒิสภา : ขอให้ท่านถาม แล้วท่านนายก ฯ ตอบ ข้อที่ท่านถามนี้
ท่านนายก ฯ ได้ตอบแล้วในข้อนี้ ก็ตามข้ออื่นได้

ผู้ใด หลวงสรสิทธิพานุกรม : ส่วนในเรื่องทหารซึ่งเราจะระดมทหารเข้า
มาก็จะเบียดเบียนเงินสัก เพราะฉะนั้นในการที่เราจะเรียกทหารเข้ามาเท่ากับว่าเราสร้าง
รั้วของชาติของเราให้ตั้งขึ้นเราก็ไม่น่าจะเสียดาย เราควรจะได้เรียกทหารเข้ามาฝึก
ให้รู้ตามเหตุการณ์ของประเทศ อีกประการหนึ่งสำหรับนายทหารนอกประจำการนั้นเวลานี้
ลดทอดถึง ท่านว่ามีนักเรียนนายร้อยสำรอง นักเรียนนายร้อยสำรองถ้าหากว่าเราจะ
พิจารณาจริงๆจริงเราจะต้องเอามาอบรมฝึกให้เป็นเพียงนายทหารชั้นผู้บังคับกองไม่ใช่นาย
ทหารชั้นผู้ใหญ่ คือจะให้มีความรู้ในวิชาการทหารอย่างกว้างขวางต้องเรียนกันมาเป็น
เวลายาวนาน ที่ท่านว่าจะเอานักเรียนนายร้อยสำรองมาใช้การแทนแล้วปลดปล่อยตัดเปลี่ยน
ก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่าน เห็นสมควรที่ท่านจะ จัดตั้งก็ควร เป็นพระราชบัญญัติ
จัดตั้งสมาคมนายทหารนอกประจำการได้ ก็จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติและถ้าได้ฝึก
อาวุธใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อจะเป็นสิ่งที่สำคัญของประเทศชาติได้ยิ่งก็

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : กระผมขอประทานตอบข้อซัก
ข้อ ๑. ว่า คืออยากจะขอตอบอีกว่าในการที่ไม่มีทหารระดมของหมู่ใหญ่ ไม่มีทหาร ระดม
อื่น ๆ อะไร เหล่านี้ที่ท่านเห็นว่าเป็นการ เบียดเบียนแต่ได้ผลในทางการยุทธนั้น ขอเรียน
ให้เข้าใจดังนี้ ถ้าหากว่าใจอย่างไหนก็ยากอย่างนี้ การเงินของเราเวลานี้ยังไม่
เพียงพอ เห็นว่าในขณะที่เราเอามาไว้สำหรับซื้ออาวุธยุทธภัณฑ์จะดีกว่าตั้งที่กระผมเรียน
ตอบไปแล้วอย่างนั้นก็ดีกว่า แล้วนอกจากนี้ในเรื่องเครื่องบินสมัยนี้ท่านจะเห็นได้ว่าเขาไม่
ได้ใช้หน่วยกำลังที่ใหญ่โตเป็นกองทัพใหญ่หรือเป็นกองพันเลย เป็นกองพันถูกเจ้าไปอย่างนั้น
หาไม่ได้ เวลานี้จัดเป็นหน่วยทหารขนาดเล็กยอมให้มีอาวุธ โดยพร้อมมีรูปทุกจะคงแล้วทำการ
รบเป็นอิสระ

พ.ศ. ๒๕๖๓ สภานิติบัญญัติฯ ความที่หลวงนายตรี อุนนตรี ค่อมมี ๖๖ ถึง ๖๗ ของทหาร ภาวะของสังคมไทยที่ความที่จะสืบไปหรืออย่างไร ในทหาร การขอเข้าใช้หน่วยเด็ก ถูกแล้วอย่างว่า การรับไปใช้ทหารแยกเป็นหน่วยเล็ก ๆ ท้ายอาวุธสมัยใหม่ แต่การทหาร ต้องมีผู้บังคับบัญชาสูงส่งอย่างเช่นแมคคาเธอร์ ผู้บัญชาการทั่วไป ไบรบาก็ต้องมีแมคคาเธอร์คนหนึ่งเหมือนกัน ไม่ใช่เรา จักเลาทหารบางคนคงไม่ไปรบ จักออกไปก็ออกไปรบ เราไม่มีแมคคาเธอร์ ไม่ได้ ต้องมี ที่ท่านถามว่าคงใช้กำลังส่วนเด็ก ๆ ไบรบ. ผมเองก็สงสัย เพราะแต่ดูว่าท่านจะลงมือไปหรืออย่างไร เพราะแต่ดูว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในายทหารเสนาธิการ เพราะฉะนั้นผมจึงขอถามจะทราบเรื่องนี้อย่างนั้น

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : เป็นปัญหาที่จะต้องเกี่ยวกับยุทธวิธี คือผมขอเรียนให้ท่านระลึกรู้ว่าในสมัยที่ท่านรับราชการอยู่นั้น เรื่องการสื่อสาร การติดต่อคนและเรื่องภัยชีวิตนี้ เวลาที่ผมเคยอ่านการรบในจีน รบกับญี่ปุ่น ผมอยู่ที่วังสวนกุหลาบ ผมอ่านวิชาการได้ตลอดเวลาน้ำโขง เพราะมีวิทยุประจำหน่วยทหาร เขาก็ไปอยู่ในเวลานั้น เพราะฉะนั้นที่ว่าการรบที่ท่านถามนั้น อย่างที่ว่าการรบแยกที่ในสมัยนั้น ไม่ใช่เราสากลไม่ ถ้าเรามีการติดต่อสื่อสารที่ดี ท่านคงจะเข้าใจว่าการสื่อสารที่ดีต่อเวลานี้ เครื่องไม้ เครื่องมือและวิธีการมีมากมายและรู้ลึกว่าสะดวก เวลาที่ผมเห็นทหารบางคนจะแวนเดินไป ๓ คน อย่างเมื่อก่อนถ้าถูกยิง ท่านก็ไม่รู้จะพาอย่างไร เพราะว่ามีอีกคนหนึ่งต้องกลับมาบอกข้างหลัง เวลาที่ไปลาดตระเวน ๕-๖ คน มีวิทยุโทรศัพท์ สู้กับนายอยู่ข้างหลังก็หมายความว่า ๕-๖ คนแยกกันกระจายทำการตามช่องทางที่สำคัญก็มีความความรวมกัน และรวมทั้งนี่ก็เป็นอีกในทำงาน

รายงาน
กรมการกิจการร่วมกันพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๖...

ตามที่ผู้สังเกตและสภาผู้แทนได้ส่งกรมการฝ่ายละ ๗ คน ให้เป็นกรมการ
ร่วมกันพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๖...
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๖ (๓) นั้น

กรมการร่วมกันได้ประชุมพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยได้เลือก
พระยาปริยัติคุณเมธี เป็นประธาน และเสด็จราชเจ้าเป็นเลขานุการ บัดนี้กรมการ
ร่วมกันได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
ฉบับนี้ซึ่งส่วนมากเป็นไปตามความประสงค์ของสภาผู้แทนที่ผู้สังเกตแก้ไขเพิ่มเติม ส่วนสำคัญ
ที่คณะกรมการร่วมกันได้แก้ไขเกี่ยวกับ (๑) เงินได้สิ่งประเพณีในปีก่อนที่ส่งมาแล้ว
(๒) อัตราภาษีเงินได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินได้สิ่งประเพณีในปีก่อนที่ส่งมาแล้ว

(ก) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนครัวสามีและภริยา ๔,๐๐๐ บาท
แก่เป็น ๓,๕๐๐ บาท

(ข) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายจากความมรดก ๕๐ เท่า สำหรับส่วนครัวภริยา โดย
เฉพาะอัตราร้อยละ ๑๐ ของเงินได้สิ่งประเพณีตามมาตรา ๔๐ (๑)
ที่ภริยาได้รับแต่คงไม่เกิน ๑,๕๐๐ บาท แก่เป็น ๑,๕๐๐ บาท

(ค) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือไร
ความสามารถ หรือเสมือนไรความสามารถ ขึ้นอยู่กับความอุปการะ
เลี้ยงดูคนละ ๑,๕๐๐ บาท แต่ไม่ลดหย่อนในสำหรับบุตรที่มีเงินได้
สิ่งประเพณีในปีก่อนที่ส่งมาแล้วตั้งแต่ ๔,๐๐๐ บาทขึ้นไป แก่เป็น
๑๐๐ บาท

(ง) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือไร
ความสามารถ หรือเสมือนไรความสามารถ ขึ้นอยู่กับความอุปการะ
เลี้ยงดูคนละ ๑,๕๐๐ บาท แต่ไม่ลดหย่อนในสำหรับบุตรที่มีเงินได้
สิ่งประเพณีในปีก่อนที่ส่งมาแล้วตั้งแต่ ๔,๐๐๐ บาทขึ้นไป แก่เป็น
๑๐๐ บาท

(จ) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือไร
ความสามารถ หรือเสมือนไรความสามารถ ขึ้นอยู่กับความอุปการะ
เลี้ยงดูคนละ ๑,๕๐๐ บาท แต่ไม่ลดหย่อนในสำหรับบุตรที่มีเงินได้

ซึ่งประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วทั้งสิ้นแล้ว ๔,๘๐๐ บาทขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๑๐๐ บาท

(๑) หักจากภาษีเงินได้

เงินได้สุทธิที่ส่วนที่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๘๐,๐๐๐ บาท แต่เป็น ๗๐,๐๐๐ บาท

เงินได้สุทธิที่ส่วนที่เกิน ๘๐,๐๐๐ บาท แต่เป็น ๗๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท

แต่เป็น ๘๐,๐๐๐ บาท

เงินได้สุทธิที่ส่วนที่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท แต่เป็น ๘๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท

แต่เป็น ๑๕๐,๐๐๐ บาท

เงินได้สุทธิที่ส่วนที่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป แต่เป็น ๑๕๐,๐๐๐ บาท

นอกจากนี้คณะกรรมการจัดเก็บโดยขอคำใบ้มาจากร่างฯ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น.

(นายทองดี อิศรางกูร)

เลขาธิการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๔๖..

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๔๖.."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) หมวดที่ ๑ มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งตราภายหลังได้ (๑) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในการจัดเก็บภาษีเงินได้สำหรับเงินที่ค้างประโยชน์ซึ่งยังไม่จ่าย พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

(๒) หมวดที่ ๑ มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งตราภายหลังได้ (๒) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่เงินต้นและทางหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งครบระยะเวลาซึ่งสิ้นสุดลงในหนึ่งปีซึ่งได้แก่พระราชบัญญัติฉบับนี้ เว้นแต่หมวดที่ ๑ มาตรา ๒๖ ถึง แห่งประมวลรัษฎากรตามที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

(๓) หมวดที่ ๑ มาตรา ๒๕ ถึงมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับสำหรับการจัดเก็บภาษีโรงค้าซึ่งแต่ไม่จ่าย พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

(๔) หมวดที่ ๑ มาตรา ๒๘ ถึงมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหนึ่งเดือนนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

(๕) บทบัญญัติมาตรา ๔๐ ถึงมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
- การทรมานทาส ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดวันนับแต่วันที่ใช้บังคับพระราชบัญญัติ

(๖) บทบัญญัติมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยภาษีโรงเรือน
และที่ดิน ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดวันนับแต่วันที่ใช้บังคับพระราชบัญญัติ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วย
เงินช่วยการศึกษา อันขัดแย้งกับเงินช่วยการศึกษา ซึ่งเริ่มบังคับใช้
ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๙๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งประมวลกฎหมาย และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓ บทบัญญัติมาตราประเภทต่าง ๆ ซึ่งเรียกเก็บตามประมวล
กฎหมายนี้จะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อการลดยกเลิกได้

(๑) ลดยกเลิกเงินให้แก่คณะรัฐมนตรีหรือสภาพของบางท้องถิ่น

(๒) ยกเว้นเงินอุดหนุนหรือการระดมเงินระหว่างประเทศตามสัญญา
ที่ประเทศไทยมีอยู่ก่อนของกิจการส่วนราชการหรือสหกรณ์และระหว่างประเทศหรือความ
ติดต่อระหว่างสารพัดกิจการของผู้นับถือศาสนาในประเทศ

การลดยกเว้นตาม (๑) และ (๒) นี้ จะตราพระราชกฤษฎีกา
ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงก็ได้

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖ หัก แห่งประมวลกฎหมาย

มาตรา ๖ หัก ถ้าเจ้าพนักงานตั้งจะกล่าวต่อไปให้เป็นผู้ต้องหาไม่
ควรฟ้องไต่ถามโทษจำคุกหรือไม่ควรผูกพันฟ้อง ก็ให้มีอำนาจเปรียบเทียบ โดยกำหนด
ค่าปรับและถ่วงเบาในคราวยึดตัวไปได้ คือ

1. ความผิดตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘
มาตรา ๓๙ มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๒๙
มาตรา ๑๓๐ มาตรา ๑๓๑ มาตรา ๑๓๒ มาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗
และมาตรา ๒๑๑ ซึ่งเกิดขึ้นในจังหวัดกระบี่และจังหวัดฉะเชิงเทรา ให้เป็นอำนาจของ
อธิบดี ถ้าเกิดขึ้นในจังหวัดอื่นให้เป็นอำนาจของเจ้าพนักงานประจำจังหวัด

๒. ความผิดตามมาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๗
มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๒๙ มาตรา ๑๓๐ มาตรา ๑๓๑ มาตรา ๑๓๒ มาตรา ๑๓๓
มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ ให้เป็นอำนาจของคณะกรมการซึ่ง
ประกอบด้วยผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนกรมอัยการ และผู้แทนกรมตำรวจ

วัตถุประสงค์ทำปณมอตามที่เปรียบเทียบและใช้คำปรับตามที่เปรียบเทียบ
เสร็จแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันยุติของเรามีให้ทุกพระองค์ไปในเทวณแห่งความภักดีนั้น"

มาตรา 6 ให้เห็นความต่อไปนี้เป็นมาตรา 3 คี แห่งประมวลกฎหมาย
"มาตรา 3 คี บุคคลใดจะต้องเสียเงินเพิ่มภาษีอากรตามชนิดที่แห่ง
ประมวลกฎหมายนี้ และบุคคลนั้นเป็นแอมและชำระเงินเพิ่มภาษีอากรตามหลัก เทลลพที่
กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันยุติของเรามีให้พร้อมทั้งเสียเงินเพิ่ม
ภาษีอากร"

มาตรา 7 ให้เห็นความต่อไปนี้เป็นมาตรา 3 จัวา แห่งประมวลกฎหมาย
"มาตรา 3 จัวา ในกรณีที่อนชนิดที่แห่งประมวลกฎหมายกำหนดให้บุคคล
ไปเสียภาษีอากร ๗ ที่ว่าการอำเภอ รัฐมนตรีจะประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด
ให้ไปเสีย ๗ สำนักงานแห่งนั้นก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้การเสียภาษีอากรนั้นให้ถือว่าเป็น
การสมบูรณ์เมื่อได้รับเงินเสร็จรับเงินซึ่งส่งมาสำนักงานแห่งนั้นได้ลงตรารับชื่อรับเงิน
แล้ว"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 4 แห่งประมวลกฎหมาย และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามประมวล
กฎหมายนี้ และให้ผู้อำนวยการกระทรวงการคลังรักษาการตามประมวล

(1) แต่งตั้งเจ้าพนักงาน

(2) ให้ใช้หรือโอนยกเลิกแอมขยโดยกำหนดค่าในจำนวนแลกเปลี่ยนกับ
แอมขยที่ใช้ได้ภายในเวลาและเงื่อนไขที่กำหนด แต่ขยในเวลาที่ไม่มีแอมขยชนิดอื่นวัน

(3) กำหนดส่วนตและกิจการอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ทำให้เป็นไปตามบท
แห่งประมวลกฎหมายนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมาย และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 9 เว้นแต่จะมีมติไว้เป็นอย่างอื่น ถ้าจำเป็นต้องกำหนด
เงินตราต่างประเทศเงินตราไทยเพื่อปฏิบัติราชการลักษณะนี้ ให้ใช้ความ
หลักเกณฑ์ของกระทรวงการคลังประกาศเป็นกรณี ๆ "

มาตรา 10 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑ ทวิ แห่งประมวลกฎหมาย
"มาตรา ๑ ทวิ เว้นแต่จะมีมติไว้เป็นอย่างอื่น ถ้าจะฟ้องที่รกราก
ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดเป็นเงิน ให้ฟ้องรกรากหรือค่าเสียหายในวันที่ได้รับทรัพย์สิน
หรือประโยชน์นั้น"

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค 3 ของมาตรา 17 แห่ง
ประมวลกฎหมาย

"เพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติคดีเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์
ในกรณีซึ่งบุคคลเป็นกรากทั่วไปให้มีสิทธิพิเศษและให้รกรากข้อความที่ฟ้องการลงในคดีขึ้น
ในข้อนี้มีอำนาจฟ้องได้เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว คำสั่งเช่นว่านี้ให้ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา และให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติตาม"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 1๐ แห่งประมวลกฎหมาย และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 1๐ เว้นแต่จะมีมติไว้เป็นอย่างอื่นในลักษณะที่ ๓ ภายใน
เวลาห้าปีนับแต่วันที่โอนรับทราบแล้ว เจ้าพนักงานประเมินหรือผู้รับทราบ เรียกว่าผู้ใด
แสดงรายการตามแบบที่ยื่นไปถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ เจ้าพนักงานประเมิน
มีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้ยื่นรายการนั้นมาสอบสวนและออกหมายเรียกพยานกันถึง
ใหญ่ยื่นรายการหรือพยานนั้นมาขึ้นชื่อ หรือพยานหลักฐานอันมีลักษณะเรื่องร้องแสดงได้
แต่อยู่ในเวลาสองทศวรรษนับแต่วันแจ้งความแจ้งความนั้นแล้วถึงสองทศวรรษ"

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมาย และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๐ เมื่อได้จัดการตามมาตรา 1๐ และรับทราบข้อความแล้ว
เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจที่จะแก้จำนวนเงินที่ประเมินหรือผู้ยื่นรายการไว้เดิม
โดยอาศัยพยานหลักฐานที่ปรากฏ และแจ้งจำนวนเงินที่ของตัวหรือไปยังผู้ต้องเสีย
ภาษีอากร ในกรณีที่จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้"

มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งประมวลกฎหมาย ซึ่ง
ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
น.ศ. ๒๔๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 23 ผู้ใดไต่ถามรายการ ในหน้าเล่มหรือเจ้าพนักงานประเวณี
แล้วแต่กรณี มีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้ใดมาสอบสวน และออกหมายเรียกชื่อนามกับ
สิ่งในตู้ที่ไต่ถามรายการหรือค้นหาสิ่งในตู้ที่เรียกชื่อนามกับสิ่งในตู้แล้วกรอกใบเรียก
แสดงชื่อ และชื่อในเวลาที่ส่งมาให้สอดส่องเพื่อตัวนั้นแล้วจึงส่งหมาย*

มาตรา 15 ในบทเลิกความในมาตรา 35 แห่งประมวลกฎหมาย
และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

มาตรา 35 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 17 หรือมาตรา 51 เว้นแต่
จะแสดงว่าใคร่ เหตุสุดวิสัย ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท*

มาตรา 16 ในบทเลิกความในมาตรา 37 แห่งประมวลกฎหมาย
และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

มาตรา 37 ผู้ใด

(1) โดยรู้ตัวแล้ว หรือจงใจแจ้งข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำ
เท็จ หรือปิดบังข้อความความจริงอันเป็นเท็จ หรือรับทราบหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อ
ฉ้อโกงสิ่งบงการสืบถามหลักฐานลักษณะนี้ หรือ

(2) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยดื้อทอ้งหรือขู่มข่มขู่
หรือโดยวิธีการอื่นใดโดยฉ้อโกงตัวตน หรือสิ่งของหรือพยายามหลีกเลี่ยงการสืบถามสิ่งบงการ

ผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกิน
หกเดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ*

มาตรา 17 ในบทเลิกความในมาตรา 36 แห่งประมวลกฎหมายซึ่ง
ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2483 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

มาตรา 36 ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“เงินได้ซึ่งประเวณี” หมายความว่า เงินได้ซึ่งเข้าลักษณะหนึ่งเดียวกัน
ในหมวดนี้ เงินได้ดังกล่าวนี้ให้หมายความรวมถึงผลได้ถึงทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่น
ที่ใคร่รับซึ่งอาจคิดค่ารางวัลได้เป็นเงิน

“ปีภาษี” หมายความว่า ปีระชาทิน

“ภาษีบุคคล” หมายความว่า ภาษีเก็บจากเงินได้ในอัตราภาษีบุคคล

“ภาษีเสีหิม” หมายความว่า ภาษีเก็บจากเงินได้ในอัตราภาษีเสีหิม

“ภาษีเงินได้” หมายความว่า ภาษีบุคคล หรือภาษีเสีหิม หรือทั้งสองอย่าง

วาระที่นี้*

มาตรา 18 ให้ยกเลิกความใน (4) ของมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(4) เงินได้ที่เป็น

(ก) คัดค้านจากวิทยบัตร หนังสือ เงินกู้ยืม จำนำ จำนอง หรือจาก

เงินฝาก

(ข) เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

* (ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ง) เงินลงทุนของบริษัทรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกำไรกำไรและเงินที่คืนไว้ร่วมกัน

(จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรับจากกำไรที่ได้มาหรือเงินที่คืนไว้

(ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบคุมเข้ากันหรือการรับช่วงกัน หรือการเลิกกัน ซึ่งถือว่าเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

ความใน (ก) นี้มิให้ใช้บังคับแก่คัดค้านจากวิทยบัตรของรัฐบาลไทย จากเงินฝากธนาคารออมสิน และจากเงินฝากธนาคาร เฉพาะส่วนที่ไม่เกินอัตราดอกเบี้ยของธนาคารออมสิน"

มาตรา 19 ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา 20 ให้ยกเลิกความในมาตรา 41 แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 41 ผู้มีเงินได้ซึ่งประเมินตามมาตรา 40 ในปีที่ล่วงมาแล้วเนื่องจากหน้าที่งานหรือกิจการที่ทำในประเทศไทย หรือเนื่องจากกิจการของนายจ้างในประเทศไทย สรีดเนื่องจากทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย คงเสียดำเนินความหนักแน่นในส่วนนี้ไม่ว่าเงินได้นั้นจะจ่ายในทวีตนอกประเทศ

ผู้อยู่ในประเทศไทย มีเงินได้ซึ่งประเมินตามมาตรา 40 ในปีที่ล่วงมาแล้ว เนื่องจากหน้าที่งานหรือกิจการที่ทำในต่างประเทศ หรือเนื่องจากทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศ คงเสียดำเนินความหนักแน่นในส่วนนี้ เป็นต้น่าเงินได้ซึ่งประเมินขึ้นเข้ามาในประเทศไทย

ผู้ใดอยู่ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาแล้วถึงหนึ่งถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันในปีภาษีใด ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย"

มาตรา 21 ให้ยกเลิกความในมาตรา 42 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2460 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 42 หัก เงินได้ซึ่งประเมินตามมาตรา 40 (1) เฉพาะที่
ได้กำหนดจำนวนเงินจะคงจ่าย และระยะเวลาการจ่ายไว้แน่นอนและเป็นภาระประจำ
หรือที่จ่ายในเมื่อได้ออกจากการทำงานแล้วโดยเด็ดขาด กรณีให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการ
เบ็ดเสร็จรวมเป็นค่าใช้จ่ายในการอาชีพร้อยละ 20 แต่คงไม่เกิน 10,000 บาท

มาตรา 32 ให้เพิ่มหลักความในมาตรา 47 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่ง
ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2480 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 47 ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 46 (ก) เงินได้ซึ่งประเมิน
ตามมาตรา 40 เมื่อได้หักตามมาตรา 48 หรือ มาตรา 46 บาท ใดใดลงก่อนยื่น
คำขอเสีย

(1) ในกรณีที่ผู้ต้องเสียภาษีมีครอบครัวรวมกันตลอดปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว
ซึ่งต้องประเมินเรียกเก็บภาษีเงินได้เพิ่มขึ้นเป็นต้น ๆ ให้บวกตามอัตรา 5% หรือ

(ก) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนตัวสามีและภรรยา
3,500 บาท

(ข) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา 42 หรือ สำหรับส่วนตัว
ภรรยาโดยเฉพาะซึ่งร้อยละ 20 ของเงินได้ซึ่งประเมินตาม
มาตรา 40 (1) ที่รับได้จริง แต่คงไม่เกิน 1,500 บาท

(ค) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งถึงไม่บรรลุนิติภาวะ
หรือไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ อันอยู่ใน
ความอุปการะเลี้ยงดูคนละ ๑๐๐ บาท แต่ให้ลดหย่อนให้
สำหรับบุตรที่มีเงินได้ซึ่งประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วทั้งสิ้น
๑๐๐ บาทขึ้นไป

(2) ในกรณีที่ผู้ต้องเสียภาษีมีภรรยาหรือบุตรรวมกันมาในเวลาที่

ภาษีที่ล่วงมาแล้ว

(ก) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนตัว ๑,๐๐๐ บาท

(ข) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับสามีหรือภรรยา 1,๕๐๐ บาท

(ค) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งถึงไม่บรรลุนิติภาวะ
หรือไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ อันอยู่
ในความอุปการะเลี้ยงดูคนละ ๑๐๐ บาท แต่ให้ลดหย่อน
ให้สำหรับบุตรที่มีเงินได้ซึ่งประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว
ตั้งแต่ ๑๐๐ บาทขึ้นไป

(๕) ในกรณีอื่น

(ก) ลงนามในใบปลิวจำนวนห้าหมื่นตัว ๕,๐๐๐ บาท

(ข) ลงนามในใบปลิวจำนวนห้าหมื่นตัวซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ
หรือยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเปลี่ยนไปความเยาว์วัย อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู
โดยละ ๑๖๖ บาท และใบปลิวจำนวนห้าหมื่นตัวซึ่งมีเงินได้ซึ่งประเมินโดยวิธี
ตามแล้วตั้งแต่ ๑๐๐ บาทขึ้นไป

การลดหย่อนค่ารับผูกพันใบปลิวที่คิดลดลงซึ่งมีใบปลิวที่ติดกับ
จดหมายเหตุที่อุทิศตนไป

มาตรา ๒๖ ในบทปลิวความในมาตรา ๒๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับ
ที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ และในใบปลิวต่อไปนี้

" มาตรา ๒๕ เงินได้ซึ่งประเมินค่าเป็นค่าเงินได้ซึ่งตกใน

(๑) เงินได้ซึ่งประเมินค่าเมื่อได้หักค่ามาตรา ๒๕ หัก ซึ่งมาตรา
๒๕ แล้ว เหลือเท่าใด เป็นเงินได้สุทธิ ต้องเป็นภาษีในอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
เทียบเท่ากับ ๕ ใน ๑๐ ของจำนวนเงินได้ซึ่งประเมินค่าส่วนเกินกว่า ๒,๐๐๐ บาท

ในกรณีที่เงินได้ซึ่งประเมินค่าตั้งแต่ ๗๕,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ตามที่ประเมิน
ตามความในวรรคก่อนของมาตรา ๒๕ ๑ บาท ของยอดเงินได้ซึ่งประเมิน

(๒) เงินได้ซึ่งประเมินค่าเมื่อได้หักค่ามาตรา ๒๕ หัก ซึ่งมาตรา
๒๕ แล้ว เหลือเท่าใด เป็นเงินได้สุทธิ ต้องเป็นภาษีในอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
เงินได้สุทธิส่วนที่เกินกว่า ๑๒,๐๐๐ บาท

อัตราภาษีปกติและภาษีพิเศษเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในบทปลิว
ความเงินได้บุคคล

ถ้าหากเงินได้ซึ่งประเมินค่ามาตรา ๒๕ ได้ประเมินแล้ว มีจำนวนค่า
๑ บาท เป็นอันไม่ต้องเรียกเก็บ "

มาตรา ๒๖ ในบทปลิวความในมาตรา ๒๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๕๑ และในใบปลิวต่อไปนี้

" มาตรา ๒๕ เงินได้ซึ่งประเมินค่ามาตรา ๒๕ (๕) ซึ่งต้องชำระภาษีใน
เงินและเงิน หรือเงินรวมเข้าในบัญชี ไม่ต้องเป็นภาษีปกติ (ซึ่งต้องเป็นภาษีพิเศษ
เมื่อคำนวณได้สุทธิตามมาตรา ๒๕ (๕) ของเงินได้ซึ่งประเมินค่า ๑๒,๐๐๐ บาท "

มาตรา 25 โทบทเลิกความในมาตรา 49 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 1๐ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปได้แทน

" มาตรา 49 ทวิ ในกรณีที่เจ้าพนักงานรับภาษี มีอำนาจยึดทรัพย์เบ็ดเสร็จ ปลอด การค้ำประกันหรือปลอดเบ็ดเสร็จ มีอยู่ในร่างประมวลรัษฎากร ซึ่งมิใช่เป็นบุคคล และในทางบัญชีส่วนอื่น มิใช่ผู้เป็นหุ้นส่วนอื่น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนอื่น แต่เป็นผู้เป็นหุ้นส่วนอื่น ที่มีหุ้นส่วนเกินไม่ถึงร้อยละ ๕๐ ของเงินทุน ในชื่อว่า เงินได้จากกิจการของห้างหุ้น ส่วนเฉพาะของบุคคลต่าง ๆ ในกรณีกรวยที่กล่าวเป็นเงินได้ของบุคคลอื่น ที่ว่า คือเงินของสามีหรือภริยาในสามีหรือภริยาในลำดับแรก หรือเงินของภรรยาในกรณี ที่กล่าวในลำดับสุดท้าย และในบุคคลต่าง ๆ ในกรณีกรวยที่กล่าวนี้รวมรับผิดชอบในการ เป็นหนี้ที่ค้างชำระได้ด้วย

ถ้าสามีหรือภรรยาแยกจากกันเป็นฝ่ายที่ว่างมาแล้ว เงินได้ของภริยา ที่ได้รับในปีนั้นให้ถือเป็นของภริยา "

มาตรา 26 โทบทเลิกความในมาตรา 5๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับ ที่ 2) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปได้แทน

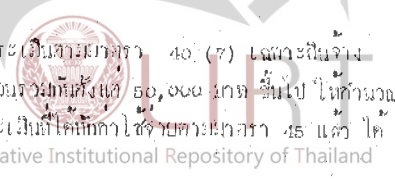
" มาตรา 5๐ ในบุคคล ทางหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ที่จ่ายเงินไ้พึงประเมินตามมาตรา 4๐ (1) (๒) (๓) (4) เว้นแต่คนขายเงิน กู๋นิยม จำนำ จำนอง และ (๖) ที่จ่ายเงินไ้พอกล่าวที่จ่ายเงินตามวิธีต่อไปนี้

(1) สำหรับเงินไ้พึงประเมินตามมาตรา 4๐ (1) ให้คูณเงินที่จ่าย ด้วยจำนวนคราวที่ระสองจ่าย เพื่อให้ได้จำนวนเงินและโอนให้ว่า ได้จ่ายทั้งปี แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 4๕ โดยเงินภาษีเอาไปไว้ในบัญชีแยกโดย ทหารด้วยจำนวนคราวที่ระสองจ่าย เป็นเงินเอาไป ให้มีไว้เท่านั้น

เมื่อถึงคราวจ่ายเงินครั้งสุดท้ายในปีหนึ่ง ๆ ในบุคคล ทางหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลดังกล่าวแล้ว ให้เงินครั้งสุดท้ายนี้ไว้โดยเต็ม หรือ ลดลงตามที่จำเป็นเพื่อไม่ให้เกิด เงินที่เกินในปีนั้นหรือเกินจำนวนตามที่คงเก็บไว้

(2) สำหรับเงินไ้พึงประเมินตามมาตรา 4๐ (๒) (๓) และ (4) ให้คำนวณอัตราภาษีตามเงินไ้

(๓) สำหรับเงินไ้พึงประเมินตามมาตรา 4๐ (๖) เฉพาะเงินจ้าง แยกการรับเนหาทำการโบราณ มีจำนวนรวมกันตั้งแต่ 5๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ให้คำนวณ ภาษีตามอัตราภาษีที่จ่ายเงินไ้พึงประเมินที่ได้นักการใช้ประมวลมาตรา 45 แล้ว ได้ เงินภาษีเอาไป ให้มีไว้เท่านั้น

มาตรา ๒๗ โอนบทใช้ความในมาตรา ๒๔ แห่งประมวลกฎหมาย
แต่ใช้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

มาตรา ๒๘ บัญชีทำงานประจำเป็นตารางหนึ่งเดือนแห่งความแก่บุคคล
ทางผู้ส่วน บริษั หรือคณะบุคคล ในฉบับซึ่งจ่าย เงินใดสิ่งประจำเป็นความ
มาตรา ๒๙ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) หรือชดเชยแก่ผู้ที่มีส่วนได้
เพื่อการระดมทุนที่กล่าวถึง ที่ราบ โคลนที่เห็นสมควร และผู้ได้รับหนังสือแจ้งความ
ต้องปฏิบัติตาม เป็นอันว่าฉบับนี้แล้วก็ได้รับหนังสือแจ้งความ

มาตรา ๓๐ โอนบทใช้ความในมาตรา ๒๕ แห่งประมวลกฎหมาย
แต่ใช้ใช้ตามฉบับนี้เป็น

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่รัฐบาลเห็นว่าการเงินใดสิ่งประจำเป็นความมาตรา
๒๙ (๑) และ (๕) ไม่เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้จ่าย เงินที่จะตรวจบัญชีใน
วงจำนวนเงินตามที่ระบุของมาตรา ๓๐ นี้ได้ก่อนและจะจัดไว้ในที่
เงินแล้ว และในกรณีที่รัฐบาลเห็นว่าการเงินใดสิ่งประจำเป็นความ
มาตรา ๓๑ นี้ไม่จำเป็นสำหรับเจ้าพนักงานผู้จัดการตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา
๓๑ โดยนัย

มาตรา ๓๒ โอนบทใช้ความในมาตรา ๒๖ แห่งประมวลกฎหมาย
ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๕๖ และใช้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

มาตรา ๒๖ บุคคลผู้ทนม เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาผู้ที่มีส่วนได้แก่
ซึ่งได้เป็นหนี้ค่าความเสียหาย หรือเสียความเสียหาย แก่มีเงินใดสิ่งประจำ
ในเวลาที่ล่วงเลยแล้วเกินกว่า ๕,๐๐๐ บาท หรือมีรายการเกี่ยวกับเงินใดสิ่งประจำ
ที่ตนได้รับในระหว่างปีล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนพฤศจิกายน
ทุก ๆ ปี ที่ระเบียบวิธีซึ่งกำหนดโดยเจ้าพนักงานผู้บังคับบัญชาผู้ซึ่ง

ในกรณีที่รัฐบาลเห็นว่าการเงินใดสิ่งประจำเป็นความมาตรา ๒๖ นี้
หรือสิ่งประจำ นอกจากบุคคลซึ่งมีเงินใดสิ่งประจำเป็นความมาตรา ๒๖ นี้
เป็นหนี้ส่วนกลางเป็นรายการดังกล่าวแล้ว โคนบุคคล
ที่มีส่วนได้แก่ความเสียหายอันมีค่าเกินกว่า ๕๐๐ บาท หรือมีรายการเกี่ยวกับเงินใดสิ่งประจำ
เกินกว่า ๕,๐๐๐ บาท ภายในเดือนพฤศจิกายนทุก ๆ ปีภายหลังจากที่รัฐบาลผู้ซึ่ง

มาตรา ๓๓ โอนบทใช้ความในมาตรา ๒๗ แห่งประมวลกฎหมายซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๕๖ และใช้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

"มาตรา 57 ถ้าผู้เป็นเจ้าของเงินได้พึงประเมินในภาษีที่ค้างมาแล้วเกินกว่า 4,000 บาท เป็นผู้มีอายุครบสี่ขวบปี หักขาดเงินให้เป็นยกไว้ความหมายวรรค หรือเงินได้จากการขายทอด หรือเป็นหนี้ภายในต่างประเทศ ให้เป็นส่วนตัวของผู้แทนโดยชอบธรรม กุณบุราณคุณพิทักษ์ หรือผู้จัดการจัดการอันชอบเกิดเงินได้พึงประเมินแล้วแต่กรณี คงเป็นผู้มีสิทธิมาตรา 56 และเป็นตัวแทนในการชำระภาษี"

มาตรา 31 โยนยกเลิกความในมาตรา 57 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 24๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 57 ทวิ ถ้าผู้เป็นเจ้าของเงินได้ในภาษีที่ค้างมาแล้วเกินกว่า 4,000 บาท จึงแตกความหมายเป็นกรณีพิเศษโดยผู้มีความมาตรา 56 หรือเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม กุณบุราณคุณพิทักษ์ โดยผู้มีความมาตรา 57 ไม่เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดกหรือของสถาบันหรือผู้ดำเนินการของมรดกหรือกรมแล้วแต่กรณี ผู้มีสิทธิแทน"

มาตรา 32 โยนยกเลิกความในมาตรา 5๕ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๕ ภายในเดือนธันวาคมของทุก ๆ ปี

(1) ให้หัวหน้าส่วนราชการ ในกระทรวงทบวงกรมและจังหวัดนำรายชื่อส่วนราชการตามแบบที่อธิบดีกำหนดไปแจ้งเจ้าพนักงานประเมินแสดงรายการรายเงินได้พึงประเมินมาตรา 4๐ (1) และ (๗) แต่ถือวิธีคิดเห็นสมควรระบุด่วนไม่ไปส่งของผู้นิติคดี

(2) ให้บุคคล หน่วยงาน ส่วน ครัวเรือน องค์กร หรือบุคคล ผู้เป็นเจ้าของเงินได้ความมาตรา ๕๐ ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานประเมิน แสดงรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 4๐ (1) (๒) (4) และ (๗) "

มาตรา 33 โยนยกเลิกความในส่วน ๓ ของหมวด ๓ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ฉก.ร"

การเป็นตัวแทนของสมาชิก และช่างเขียนส่วนที่บุคคล

มาตรา ๕๕ เงินได้ที่คงเป็นทายาททายาทในส่วนนี้ คือค่าโง่สุดที่
หนึ่ง ได้จากกิจการหรือกิจการที่กระทำในระยะเวลาหนึ่ง และรวม
ระยะเวลาตั้งแต่ถึงเวลาที่ให้กำหนดโดยตน เว้นแต่ในกรณีที่ข้อไปรับ
กว่าสิบสองเดือนก็ได้ คือ

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่บุคคลเริ่มตั้งใหม่ จะให้วันเริ่มตั้งถึง
วันที่ในวันใดเป็นระยะเวลาหนึ่งหรือสองปีก็ได้

(ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่บุคคลอาจเป็นกำลังคนด้วยตนเองเป็นผู้
รับผูกพันของระยะเวลาหนึ่งปีในกรณีที่เกินกว่าปีแล้วจะสัญญาหรือไม่
อนุญาตผูกและเห็นสมควร คำสั่งในร่างนี้จะมีผลบังคับใช้กับ
ผู้เป็นกำลังคนตามภายในเวลาอันสมควร

มาตรา ๕๖ กรณี การคำนวณค่าโง่สุดเป็นจำนวนภายในส่วนนี้ ให้เป็นไป
ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) การชำระค่าโง่สุดในมาตรา ๕๕ กรณี โง่สุดเป็นรายจ่าย

(2) ค่าเสียพรอมและค่าเสียราคาในกรณีที่โง่สุดแล้วแต่จะตั้งกำหนดใน
พระราชกฤษฎีกา

(๓) ราคาในกลางหรือเดิมหรือวันสุดท้ายของระยะเวลาหนึ่ง ให้คำนวณ
ตามราคาของหรือราคาตลาด แล้วเฉลี่ยไปตรงต่อเวลา และให้ถือราคาที่เป็นราคา
ในกลางเฉลี่ยมาทุกปีกับระยะเวลาหนึ่งปีในคราว

(๔) ราคาที่เปลี่ยนแปลงจาก (๓) ให้คิดตามราคาในวันสุดท้ายของ
ระยะเวลาหนึ่งปีก่อนวันที่โอนซึ่งคำนวณได้ในส่วนนี้ ถ้าโดยที่เปลี่ยนแปลงจากนั้น ในข้อ
ตามราคาที่ตั้งขึ้นตามที่โอนนั้นได้ชำระค่าเสีย และหาผลให้ราคาเพิ่มขึ้น เว้นแต่ในกรณีที่
แจ้งจะได้ทำการชำระค่าเสียขึ้น ก็มีมูลค่าโง่สุดนั้น

(๕) ในกรณีที่โอนทรัพย์สินใด ๆ โดยไม่คาดหมายว่าราคาตลาดโดยไม่มี
เหตุสมควร หรือโดยไม่มีคาดหมายเอา จำหน่ายหรือจะเปลี่ยนราคาทรัพย์สิน
ก็ตามราคาตลาดได้

(๖) การจำหน่ายหรือโอนทรัพย์สินที่ระบุนี้ให้บุคคลอื่นโดยไม่มีเหตุ
สมควร เมื่อได้ได้รับชำระหนี้แล้ว เว้นแต่การขายเพื่อการปฏิบัติการในฐานะ
ที่โง่สุดโดยสมควร แต่ได้มีชำระหนี้ในระยะเวลาหนึ่งปีได้ ให้ราคาตามความเป็น
รายได้ในระยะเวลาหนึ่งปี

ที่มีมูลค่าได้ นำมาคำนวณเป็นรายปีแล้ว หากได้รับชำระในอนาคต ก็มีให้มาคำนวณเป็นรายปีได้

(7) เงินตรา ทรัพย์สิน และหนี้ซึ่งมีค่า หรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศ ในคำขอศาลหรือราคาเป็นเงินตราไทยตามส่วนเฉลี่ยของอัตราที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อเงินตราต่างประเทศหรือเงินที่ผู้ลงทะเบียนชำระด้วยเงินตราต่างประเทศแล้วแต่อย่างไรจะยกเว้น

มาตรา ๑๕ ที่ บัญชีต่อไปไม่ได้ให้ยื่นเป็นรายการในรายการคำนวณภาษี

(1) เงินสำรองต่าง ๆ ยกจาก

(ก) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยภัยสูญปรกณภัยของ บริษัทประกันชีวิต และส่วนที่มิใช่ก่อนคำนวณภาษี แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๗๕ ของจำนวนเบี้ยประกันที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชี

(ข) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยเพื่อชดเชยทุนประกันภัยของ บริษัทประกันชีวิตอื่น ๆ และส่วนที่มิใช่ก่อนคำนวณภาษี แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของจำนวนเบี้ยประกันที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชี

(๒) เงินกองทุน เงินสำรองของสิ่งซึ่งมีที่มั่นหรือที่มั่น ส่วนที่ผูกพันที่กระทำในระยะเวลาโดยได้จ่ายสมทบและจัดสรรไว้เพื่อประโยชน์แก่ลูกจ้างโดยเฉพาะ เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่ให้แก่เป็นค่าใช้จ่ายได้ในระยะเวลาบัญชีที่จ่ายแก่ลูกจ้างโดยเด็ดขาด ในจำนวนที่ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินเดือนแห่งงวดของผู้นับ ซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นได้เป็นต้นกำลังคำนวณเงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

(๓) របាយฉบับมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การไปโดยส่วนตัว หรือ การถูกรวมเข้าในการบุคคลสาธารณะในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๑ ของกำไรสุทธิ

(๔) การรับหรือการชำระในส่วนที่เกินสมควร

(๕) របាយฉบับมีลักษณะเป็นการลงทุน หรือการจ่ายในการร่วมทุน เปลี่ยนแปลง ควบคุมออก หรือทำใ้เกิดขึ้นซึ่งทรัพย์สิน แต่ไม่ใช่เป็นการร่วมทุนที่ กงกรณ์เพิ่ม

(๖) ภาษีเงินได้ของบริษัทร่วมทุนส่วนนิติบุคคล

มาตรา ๑๗ การเดินขบวนตามความในวรรคหนึ่ง ให้เป็นตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมติของรัฐสภาซึ่งมีผลใช้บังคับโดยทันที เว้นแต่ในกรณีที่มีกฎหมายในส่วนนี้บัญญัติไว้

มาตรา ๑๘ วรรคสอง กระทำกิจการอันส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน

- (1) ในกรณีมีขบวนโดยสงบ ให้เป็นภายในเขตการปกครอง ๑ ของเจ้าอาวาส การรวมชุมนุมและประกอบพิธีใดที่เรียกเก็บเงินในประเทศใดโดยคนเดียวกว่ารายใด ๆ เนื่องในการชุมนุมโดยสงบนั้น
- (2) ในกรณีมีขบวนของ ให้เป็นภายในเขตการปกครอง ๑ ของเจ้าอาวาส การรวมชุมนุม และประกอบพิธีใดที่เรียกเก็บเงินไว้ในบริเวณของประเทศใดโดยคนเดียวกว่ารายใด ๆ เนื่องในการชุมนุมของบรรดาต่างประเทศโดยนั้น

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่มิทั้งขบวนผู้ชุมนุมโดยสงบในหนึ่งวันกว่าสิบวันมีเหตุอันผู้ชุมนุมระงอมระงิบระยะเวลาอันสั้น พิจารณาเห็นว่าราชการซึ่งจำเป็นต่อใช้ในการควบคุมขบวนเกี่ยวกับจำนวนเท่าไรจุดตั้งและจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียต่อคนละค่าความเสียที่สัมพันธ์กันนั้น

การในมาตรา ๒๑ มีให้ใช้บังคับในกรณีแสดงรายการไปถูกต้องตามความจึงหรือโดยรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยเห็นชอบตามมาตรา ๑๕ ทวิ

มาตรา ๑๙ ทวิ เพื่อประกอบในการควบคุมขบวน ในกรณีที่มิทั้งขบวนผู้ชุมนุมโดยสงบเกินกว่าสิบวันมีเหตุอันผู้ชุมนุมระงอมระงิบระยะเวลาอันสั้น พิจารณาเห็นว่าราชการซึ่งจำเป็นต่อใช้ในการควบคุมขบวนเกี่ยวกับจำนวนเท่าไรจุดตั้งและจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียต่อคนละค่าความเสียที่สัมพันธ์กันนั้น

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มิทั้งขบวนผู้ชุมนุมโดยสงบเกินกว่าสิบวันมีเหตุอันผู้ชุมนุมระงอมระงิบระยะเวลาอันสั้น พิจารณาเห็นว่าราชการซึ่งจำเป็นต่อในการควบคุมขบวนเกี่ยวกับจำนวนเท่าไรจุดตั้งและจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียต่อคนละค่าความเสียที่สัมพันธ์กันนั้น

มาตรา ๒๑ ภายในหนึ่งวันกว่าสิบวันมีเหตุอันผู้ชุมนุมระงอมระงิบระยะเวลาอันสั้น พิจารณาเห็นว่าราชการซึ่งจำเป็นต่อในการควบคุมขบวนเกี่ยวกับจำนวนเท่าไรจุดตั้งและจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียต่อคนละค่าความเสียที่สัมพันธ์กันนั้น

บัญชีหรือทั้งหุ้นส่วนที่มีบุคคลไม่ตามมาตรา ๖๖ เป็นกรรมการตั้งแล้วในวรรค
ก่อน และได้นำตัวรองของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เมื่อบัญชีที่พิจารณาเป็น
ผลควรจะต้องให้ทราบระยะเวลาอันไม่ได้มีโดยสิ้นความสิ้นวัน

มาตรา ๖๖ บัญชีหรือทั้งหุ้นส่วนที่มีบุคคลไม่ตามมาตรา ๖๖ เป็นกรรมการตั้งแล้วในวรรค
ก่อนได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินได้ซึ่งประเพณีตามมาตรา
๕๐ (๔) ที่จ่ายในประเทศไทย บัญชีหรือทั้งหุ้นส่วนที่มีบุคคลไม่ตามมาตรา ๖๖ มีสิทธิ
ผูกพันเงินฝากเงินภาษีจากเงินที่จ่ายในมาตรา ๖๖ และ ๖๗ มาส่ง ณ ที่ว่าการอำเภอภายใน
ในรัศมีวัน นับแต่วันที่มีเงิน และในกรณีที่ให้นำมาขึ้นบัญชีมาตรา ๖๔ มาใช้บังคับโดย
อนุโลม

มาตรา ๖๗ ภายในหนึ่งร้อยวัน นับแต่วันผูกพันตามวรรคก่อนระยะเวลา
มีสี่

(๑) บัญชีหรือทั้งหุ้นส่วนที่มีบุคคลไม่ตามมาตรา ๖๖ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ใ
การกำหนดอายุหรืออายุเฉลี่ยในส่วนนี้ หรือมีโดยบัญชี บริษัทไม่ครบตามที่กำหนดไว้ใน
มาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๘ หรือโดยบัญชีที่ปรากฏในวรรคก่อนประเพณีตามวรรคก่อน
ตามมาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๖๗ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีในอัตรา
ร้อยละ ๕ ของผลรวมกับเงินกำไรสุทธิ ๆ หรือผลของกำไรสุทธิตามรายปี ๆ ของ
รอบระยะเวลาบัญชี แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า ตามผลรวมกับเงินกำไรสุทธิ
ตามผลกำไรสุทธิจากกิจการไม่ปรากฏ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินโดยอาศัย
เทียบเคียงกับผลกำไรในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นในไม่ ตามผลกำไรในรอบระยะเวลาบัญชี
นั้นไม่ปรากฏ ให้ประเมินโดยตามที่เห็นสมควร

(๒) บัญชีหรือทั้งหุ้นส่วนที่มีบุคคลไม่ตามมาตรา ๖๖ ลงรายการไม่
ครบถ้วนหรือไม่ตรงความจริง ในบัญชีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๘ หรือ
เป็นเท็จในท้องที่เงินภาษีหรือเงินกำไรสุทธิ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมิน
ภาษีซึ่งเกินกว่าอัตราหรือในมาตรา ๖๗ และอาจส่งในผู้คงเหลือภาษี เงินเงินเป็นเงิน
๕ เท่าของส่วนเกินที่ขาดก็ได้

(๓) บัญชีหรือทั้งหุ้นส่วนที่มีบุคคลไม่ตามมาตรา ๖๖ ใช้บัญชีที่แตกต่างจากบัญชีที่ส่ง
ตามมาตรา ๖๗ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินบัญชีหรือทั้งหุ้นส่วนที่มีบุคคลไม่
ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีให้เสรีภายในสามวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของเจ้าพนักงาน
ประเมิน หรือส่งให้บุคคลกรมบัญชีตามคำสั่งของอธิบดี ณ สำนักงานของเจ้าพนักงาน
ประเมินให้เสรีภายในสามวันจากเวลาที่ให้ โดยบัญชีหรือทั้งหุ้นส่วนที่มีบุคคลไม่
ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ครบถ้วน เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษี
ไม่ครบถ้วนและตามวิธีที่ควรตั้งแล้วใน (๑)

ขบวนการนี้ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อเจ้าหน้าที่งานประเพณีประเพณี
ในแผ่นดินสยามแต่ในภาคทั่วอื่น

ในกรณีการประเพณีตามกล่าวในภาคทั่วอื่น จะพูดแต่การประเพณีก็ได้

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่มีเหตุหรือทางส่วนที่บุคคลเล็กคน ในผู้ชำระบัญชี
และผู้จัดการเป็นหน้าที่ร่วมกันให้เจ้าหน้าที่งานประเพณีการการ เล็กของบริษัทร่วมบ้าง
ผู้ส่วนที่บุคคลเล็กคนในสมัยที่ให้มีแล้วนี้ เจ้าหน้าที่งาน **รัฐจะ** เป็นคนเล็ก ถ้าบุคคลเล็ก
กล่าวแล้วไม่ปฏิบัติตาม เจ้าหน้าที่งานประเพณีทางสิ่งใหม่กับหรือทางผู้ส่วนที่บุคคลเล็ก
เสียเงินค่าชดเชยขึ้นต้น ๑ เท่าของจำนวนค่าชดเชยที่ค้างเสีย เงินนี้ไปเป็นในคดีภายใน

ในกรณีที่บริษัทหรือทางผู้ส่วนที่บุคคลเล็กที่ดังกล่าวแล้ว เป็นประโยชน์
ในการคำนวณภาษี ในข้อว่าวันที่เจ้าหน้าที่งานรัฐจะ เป็นคนเล็ก เป็นบุคคลของบริษัท
ระยะเวลาบัญชี ในผู้ชำระบัญชีและผู้จัดการเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบในกรณีการ
การและสัญญาปริมาณและสภาพในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๕ และ
มาตรา ๖๖ โดยอนุโลม

ถ้าผู้ชำระบัญชีและผู้จัดการไม่ปฏิบัติตามรายการและเสียภาษีภายใน
กำหนดเวลาตามความในวรรคก่อนได้ และโดยในคำร้องขอขึ้นบัญชีภายในสามสิบวัน นับแต่
วันที่เจ้าหน้าที่งานรัฐจะ เป็นคนเล็ก เมื่อขึ้นบัญชีราคาเงินและการ จะส่งให้ขยายระยะเวลา
เวลาออกไปอีกก็ได้ แต่การขึ้นบัญชีการชำระบัญชี บัญชีจะส่งให้ขยายระยะเวลา
บัญชีออกไปอีกด้วยก็ได้

ในกรณีที่ทางผู้ส่วนที่บุคคลเล็กคนโดยไม่มีผู้ชำระบัญชี ในผู้จัดการ
ทางผู้ส่วนที่บุคคลเล็กคนและความรับผิดชอบ เดียวกันผู้ชำระบัญชีร่วมกับผู้เป็น
ซึ่งมีอำนาจจัดการตามบัญชีได้ในสามวรรคก่อน

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่มีเหตุหรือทางผู้ส่วนที่บุคคลเล็กคนโดยไม่มีผู้ชำระ
หรือทางผู้ส่วนที่บุคคลเล็กคน เป็นประโยชน์ในการคำนวณภาษี ให้ถือว่าแต่ละบริษัท
หรือทางผู้ส่วนที่บุคคลเล็กคนซึ่งความเข้ากันได้เล็กคน และโดยบริษัทร่วมบ้างผู้ส่วนที่บุคคล
ในกรณีใดความเข้ากันได้เล็กคนและความรับผิดชอบในกรณีการและ เสียภาษีแทนแต่ละ
บริษัทหรือทางผู้ส่วนที่บุคคลเล็กคนในผู้ชำระ เล็กคนนั้น ในกรณีดังกล่าวนี้ให้ห้ามบัญชี
มาตรา ๗๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และส่วนที่กรณีที่มีเหตุหรือทางผู้ส่วนที่บุคคลเล็กคน
หรือทางผู้ส่วนที่บุคคลเล็กคนในสมัยที่ให้มีแล้วนี้ เจ้าหน้าที่งาน **รัฐจะ** เป็นคนเล็ก ถ้าบุคคลเล็ก
กล่าวแล้วไม่ปฏิบัติตาม เจ้าหน้าที่งานประเพณีทางสิ่งใหม่กับหรือทางผู้ส่วนที่บุคคลเล็ก
เสียเงินค่าชดเชยขึ้นต้น ๑ เท่าของจำนวนค่าชดเชยที่ค้างเสีย เงินนี้ไปเป็นในคดีภายใน

มาตรา 74 ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเลิกกิจการตามมาตรา 72 หรือเลิกงานโดยที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่นตามมาตรา 73 การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในมาตรา 65 มาตรา 65 ทวิ และมาตรา 66 เว้นแต่ราคาทรัพย์สินที่ได้ที่ราคาความราคาตลาดในวันเลิกหรือขายเข้ากันนั้น

ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลประกอบกิจการประเภทอื่นใดในวงเงินกำไรของกำไร (ก) และ (ข) ของมาตรา 65 ทวิ (1) ที่ประเมินไว้โดยให้รวมคำนวณเป็นรายปีด้วย

และนิติบุคคลที่ไม่มีใบแจ้งคำนวณกำไรหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา 66 วรรคสอง ซึ่งประกอบกิจการขนส่งทางประเภทรถต่าง ๆ

มาตรา 75 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการวิชาชีพอิสระ ซึ่งตามกฎหมายฉบับอื่นโดยสมัครยอมเป็นกิจการที่จะพึงทำโดยนิติบุคคลธรรมดาหรือวิชาชีพอิสระตามที่ มีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กล่าวในข้อนี้ในลักษณะส่วนหนึ่ง แต่ไม่เป็นการขาดแยกตัวอื่น ออกจากนิติบุคคลธรรมดาซึ่งประกอบวิชาชีพอิสระ เมื่อมีความบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น เป็นนิติบุคคลธรรมดาแล้วแต่โดยชอบโดยที่ แยกกิจการจากมาตรา 44 แต่ด้วยบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น โดยประกอบกิจการบางอย่างนั้นนอกจากวิชาชีพอิสระด้วย ก็ไม่ถือว่าเป็นการประกอบกิจการบางอย่างนั้นตามชนิดแต่ในส่วนนี้

มาตรา 76 ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลส่งผู้ถือหุ้นหรือหุ้นเป็นหุ้นส่วนบางตัวในกิจการในมาตรา 40 ทวิ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กล่าวในข้อนี้จะต้องเป็นลักษณะส่วนหนึ่ง แต่ไม่เป็นการขาดแยกตัวอื่น ออกจากนิติบุคคลธรรมดา เมื่อมีความบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น เป็นนิติบุคคลธรรมดาแล้วแต่โดยชอบโดยที่ แยกกิจการจากมาตรา 43 มาตรา 45 หรือมาตรา 46 แห่งวรรคนี้

มาตรา 76 ทวิ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นของกิจการในประเทศ มีลูกจ้าง หรือผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการศึกษา ในกิจการประเภทกิจการในประเทศไทย ซึ่งเป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย ในส่วนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนี้ประกอบกิจการในประเทศไทย และให้ถือว่าบุคคลผู้เป็นลูกจ้างหรือผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการศึกษา ในส่วนนี้ ในเวลาจะเป็นนิติบุคคลธรรมดาหรือเป็นนิติบุคคล เป็นตัวแทนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีถิ่นกำเนิดในต่างประเทศ และให้บุคคลนี้ในหน้าที่และความรับผิดชอบในทางนิติบุคคลและเงินได้ของบุคคลในต่างประเทศ และให้คำนวณเงินได้หรือผลกำไรที่กล่าวแล้ว

ในการที่กล่าวไว้ในวรรคแรก ถ้าบุคคลผู้เป็นเจ้าของและความเป็นในการเป็น
 รายการและเป็นกรณีใดสามารถจะคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเป็นภาษีตามบัญชีได้ในส่วน
 ที่ได้ ในจำนวนนี้แล้วด้วยกำไรประเมินค่าทางราคา 71 (1) ถ้าใช้บังคับโดย
 อนุโลม

ในการที่การประเมินค่าความในเอกสารนี้ จะถูกจัดทำการประเมินก็ได้

มาตรา 76 ส.ร. ในการใช้ส่วนบุคคลธรรมดา บัญชีเงินต้นส่วนที่เป็นบุคคล
 ความหมายในบทบัญญัตินี้ โดยการกล่าวหาแรงกดดันของบุคคลใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหนี้
 ฐานรัฐพาณิชย์ใดก็ตาม และการกล่าวหาแรงกดดันนั้น ได้แสดงหลักฐานซึ่งได้ปรากฏ
 ที่ต้นฉบับจากหลักฐานทางราคาทางธุรกิจซึ่งมีอยู่แล้ว เป็นเหตุให้เจ้าหนี้บางประเมิน
 ค่าการประเมินเรียกเก็บหนี้หรือหนี้และเงินเพิ่มไปอีกเท่าใด ในจำนวนเงินที่
 เงินที่ต่อมารวมละ 25 เป็นเงินต้นของรางวัล และให้ข้อบังคับที่ว่าราคาที่ได้บุคคลผู้
 กล่าวหาแรงกดดันและเจ้าหนี้บางผู้กล่าวหาความประเมินที่ข้อบังคับกำหนดโดยอนุโลม

มาตรา 34 ให้ยกเลิกวิธีอัตราภาษีเงินได้ค่าเช่าหอ 3 ลักษณะ 2 แห่ง
 ประมวลกฎหมาย ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
 ประมวลกฎหมาย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2489 และให้ใช้วิธีอัตราภาษีเงินได้ค่าเช่าหอ

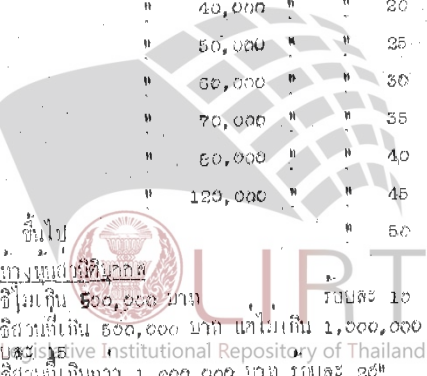
"บัญชีอัตราภาษีเงินได้"

(1) ฝ่ายส่วนบุคคลธรรมดา

(ก) อัตราภาษีปกติ	ร้อยละ 10
(ข) อัตราภาษีเสริม	
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน 12,000 บาท	แต่ไม่เกิน 20,000 บาท " 10
" 20,000 "	" 30,000 " " 15
" 30,000 "	" 40,000 " " 20
" 40,000 "	" 50,000 " " 25
" 50,000 "	" 60,000 " " 30
" 60,000 "	" 70,000 " " 35
" 70,000 "	" 80,000 " " 40
" 80,000 "	" 120,000 " " 45
" 120,000 "	ขึ้นไป " 50

(2) ฝ่ายบริษัทห้างและทางส่วนที่เป็นบุคคล

- (ก) กำไรสุทธิไม่เกิน 500,000 บาท ร้อยละ 10
- (ข) กำไรสุทธิส่วนที่เกิน 500,000 บาท แต่ไม่เกิน 1,000,000 บาท ร้อยละ 15
- (ค) กำไรสุทธิส่วนที่เกินกว่า 1,000,000 บาท ร้อยละ 20

มาตรา 35 ให้ยกเลิกความในมาตรา 78 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 78 ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"โรงอุตสาหกรรม" หมายความว่า โรงสี ที่ทำการไม่หรือยกยืม ที่ทำการชุดแรกหรือโรงอุตสาหกรรมอื่นที่ใดเครื่องจักรหรือเครื่องกลทำให้เกิดกำลังหรือแปลงวัตถุดิบให้เป็นรูปอื่น หรือแปลงวัตถุดิบไปแปลงมาแล้วด้วยการมีเครื่องจักรหรือเครื่องกลให้เปลี่ยนสภาพเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ห้ามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดชนิดของอุตสาหกรรมนี้ไว้

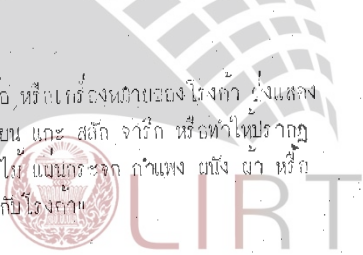
"ร้านค้า" หมายความว่า สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบหรือค้าในกิจการค้าอันมิใช่โรงอุตสาหกรรม ตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดโดยคณะกรรมการนี้ไว้ ว่าการค้าดังกล่าวในวรรคก่อนให้หมายความรวมถึงที่ดิน โรงเรือน สึก หรือแผงโซลาร์เซลล์หรืออื่นที่เกี่ยวเนื่องอันเกี่ยวข้องกับการค้า และรวมถึงสิ่งของหรือเครื่องเรือน สึก หรือแผง โซลาร์เซลล์ไว้เพื่อใช้ในการประกอบหรือค้าในกิจการการค้ารวมทั้งการผลิตหรือเก็บสินค้า

"โรงคั่ว" หมายความว่า โรงอุตสาหกรรมหรือร้านค้า หรือทั้งสองอย่างรวมกัน

"ควรวาน" หมายความว่า จำนวนเงินซึ่งร้านค้าสมควรให้เขาได้ในปีหนึ่ง ๆ ที่ว่าค่าใดหรือตกลงให้ประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นเนื่องในการได้ใช้ร้านค้านอกจากที่เขาจะเอาประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นนี้มาเป็นเกณฑ์โดยกลางที่ซึ่งรวมคำนวณเป็นการนำด้วยก็ได้ โดยคิดเฉลี่ยเป็นรายปีตามอายุสินค้าเขา เว้นแต่ที่เขาจะมีกำหนดเวลาที่ซึ่งกลางปี หรือมีได้ปีหนึ่งแล้วแล้วไว้โดยคิดเฉลี่ยเป็นสามัญ

"ปีภาษี" หมายความว่า ปีประจักษ์

"ป่าขบ" หมายความว่า ป่าขบ ป่าดง หรือเครื่องหนาบของโรงคั่ว ซึ่งแสดงเป็นตัวอักษร หรือเครื่องหมายอย่างอื่นโดยการเขียน และ สลัก จารึก หรือทำไฟปรากฏโดยวิธีอื่น ทั้งนี้ไม่ว่าจะกระหนาบแนก ระบายแผ่นไม้ แบนหรือจาก ก้านหาง นั้ง ผ่า หรือวัตถุดิบ ซึ่งแสดงไว้ที่โรงคั่ว หรือบริเวณใกล้เคียงกับโรงคั่ว"

มาตรา ๖๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมาย
"มาตรา ๖๕ ทวิ ผู้ใดกระทำความผิดที่ควรเสียดำเนินการตามมาตรา ๖๑ (๑)
และได้ไปยื่นแปลงหรือจดทะเบียนโรงกำ เป็นเหตุให้ต้องเสียค่าปรับตามที่กำหนดในระเบียบ
วันที่ ๑ มกราคม ถึง ๖ มิถุนายน ในโอกาสที่ไปยื่นแปลงหรือจดทะเบียนโรงกำ ให้ยื่นในรายการเพื่อเสียค่าปรับเพิ่ม
เกินข้ออาเภอ ๗ ที่ว่าการอำเภอภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงหรือจดทะเบียน
โรงกำนั้น หรือภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๖1 และต้องเสียค่าปรับเพิ่มตามที่กำหนด
ไว้ในหลักศรัทธาข้อที่ ๖ และ ๖ ตามหมวดนี้"
ผู้ใดไปยื่นแปลงหรือจดทะเบียนโรงกำตามความในวรรคก่อน ภายในวันที่ ๖
มิถุนายน ในโอกาสที่ไปยื่นแปลงหรือจดทะเบียนโรงกำ ให้ยื่นในรายการเพื่อเสียค่าปรับเพิ่มในนี้"

มาตรา ๖๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ง) ของบท ๑ แห่งพิถักศรัทธา
ข้อที่ ๖ ตามหมวด ๔ ซึ่งว่าด้วยระเบียบ
"(ง) ฐานการแต่งรอย ซึ่งค่าเฉพาะเครื่องบริโภคนให้เรียกเก็บภาษีเพิ่ม
ถึงอัตราของ (ก) (ข) หรือ (ค) แล้วแต่กรณี"

มาตรา ๖๗ ให้ยกเลิกความในวรรค ๔ ของมาตรา 1๐๖ แห่งประมวล
กฎหมาย และให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น
"แต่กรณี" หมายความว่า แต่กรณีคือตัวหรือแต่กรณีคนหรือ ๖ คน และแต่กรณี
คนหรือ ๖ คนนี้ หมายความว่า รวมถึงแต่กรณีเพิ่มสี่คนหรือ ๖ คน ทั้งนี้ตามที่กำหนด
โดยคณะกรรมการ"

มาตรา ๖๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 1๐๕ ทวิ แห่งประมวล
กฎหมาย

"มาตรา 1๐๕ ทวิ ในการขอใบรับให้พ้นหน้าศาลยกใบรับตามความใน
มาตรา 1๐๕ (๒) หรือ (๔) ค่าค้นหิวหรือสำเนาใบรับ และ เก็บค่าค้นหิวหรือสำเนาใบรับ
นั้นว่าอันใดเป็นเงินค่าในและค่าทำมี นับแต่วันที่ขอใบรับ
ใบรับ ค้นหิวหรือสำเนาใบรับตามความในวรรคก่อน อย่างน้อยต้องมีขอ
ใบรับให้พ้นหน้าศาลยกใบรับ"

- (๑) ชื่อ หรือชื่อของผู้ออกใบรับ
- (๒) เลขที่ตามลำดับของใบรับ
- (๓) วัน เดือน ปี ที่ออกใบรับ
- (๔) จำนวนเงินที่รับ
- (๕) ชื่อหรือชื่อและที่อยู่ของผู้ออกใบรับ ในกรณีที่การจ่ายหรือรับราคาที่ต้อง
ชำระทั้งนี้ทั้งนี้ทั้งนี้ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป

LIRIT
Legislative Information System of Thailand

มาตรา 40 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 114 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๑ และให้มีความคืบไปแทน

"เงินเพิ่มเมื่อเรี่ยกันเก็บได้แล้ว ให้หักของร้อยละ 40 เป็นเงินคืนระหว่างวัน และให้ขอคืนที่มีอำนาจเป็นเหตุยกเลิกรัฐธรรมนูญ และประกาศล้มล้างความดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ความระบียบที่ขอไว้กำหนดให้โดยอนุวัติธรรมนูญ"

มาตรา 41 ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑1 แห่งประมวลรัษฎากร และให้มีความคืบไปแทน

"มาตรา ๑๑1 ถ้าฝ่ายใดต้องเสียอากรเป็นรัฐบาล เจ้าพนักงานผู้กระทำการของรัฐบาลไทยหน้าที่ บุคคลหรือเจ้าพนักงานในนามของรัฐบาล สถานาราชการหรือเทศบาล ราชการ เป็นอันไม่ยกของเสีย แต่ขอรับเงินคืนเมื่อได้แจ้งแก่การของรัฐบาลที่ โทษหรือผู้แทนผู้ยื่นแจ้งขอรับอากรพาณิชย์ หรือการพาณิชย์ เทศบาลเป็นเหตุจำ"

มาตรา 42 ให้ยกเลิกความในมาตรา 1๒๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒7 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๑ และให้มีความคืบไปแทน

"มาตรา 1๒๕ เมื่อมีเหตุลดสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายตรวจ มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ทำการค้า หรือดำเนินงานใด ๆ ในเวลาว่างวันระหว่างอาทิตย์และออกถึงคืน และทำการตรวจลดสมควรใดก็ได้โดยสมควรในบริเวณหรือไม่ หรือทำการตรวจลดสมควรโดยหมายว่า ใดขอไปรับตามมาตรา 1๐๕ หรือมาตรา 1๐๖ หรือคำหรือเก็บคืนหรือหรือสำเนาไว้รับตามมาตรา 1๐๕ หรือ หรือไม่มีอำนาจเรียกและยึดตราสารหรือเอกสารและออกหมายเรียกตัวผู้แทนที่เสียอากร ผู้ทรงตราสารหรือผู้ถือเอกสาร ใบนี้แห่งตราสารและพยานหลักฐานอื่นที่สมควรแก่เรื่องมาสอบสวนใด ในวรรคสอง พนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายตรวจจะคงพิจารณาใดๆ ให้เป็นการขัดขวางการค้า เป็นการตามไปถือของร้านค้าหรือสถานการค้าหรือเงินหรือความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในวรรคสอง"

มาตรา 43 ให้เพิ่มความคืบไปเป็นมาตรา 1๒๕ หรือ แห่งประมวลรัษฎากร

"มาตรา 1๒๕ หรือ ให้ขอคืนโดยอนุวัติธรรมนูญมีอำนาจกำหนดวิธีขอคืนให้ผู้แทนที่เสียอากรปฏิบัติเพื่อทำการ เสียอากรในหมวดนี้ไปโดยวิธีอื่น การกำหนดวิธีอื่นๆ นอกเหนือไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้แทนที่เสียอากรปฏิบัติตาม"

มาตรา 44 ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๐ แห่งประมวลวิธีอาชญากรรม ซึ่งให้โทษ
เพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลวิธีอาชญากรรม พ.ศ. ๒4๕๑ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑๑ ผู้ใด โทษฐานผู้แล้วไม่สำนึกความผิดของพนักงานเจ้าหน้าที่
ส่วนนายตรวจในกรณีปฏิบัติตามหน้าที่ หรือโดยรู้คุณแล้ว หรือตั้งใจไม่ปฏิบัติตามมีคำเรียก หรือ
โน้มน้าวให้ให้ทราบ หรือเอกสารหรือไม่ปฏิบัติตามหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายตรวจ
ตามมาตรา ๑๑๖ หรือไม่ยอมยกคำความผิดจำคุก หรือฝ่าฝืนโดยชัดชัดตามมาตรา ๑๐๖ หรือ
หรือมาตรา ๑๑๘ หรือ มีความผิดต้องระวางโทษวิริยโมเกินห้าปี"ฯลฯ"

มาตรา 45 ให้แก้ไขเพิ่มเติมความในข้อที่สี่ตราอาชญากรรมเสกมภ์ท้ายหมวด ๑
ลักษณะ ๑ แห่งประมวลวิธีอาชญากรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ยกเลิกความใน ก. และ ง. ของข้อ ๑ แห่งบัญญัติอาชญากรรมเสกมภ์
ท้ายหมวด ๑ ลักษณะ ๑ แห่งประมวลวิธีอาชญากรรมซึ่งให้โทษเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๑๖ แห่งพระ
ราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลวิธีอาชญากรรม พ.ศ. ๒4๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ลักษณะแห่งตราสาร	ภาคการ แสวงห	ผู้ที่ลงเสียง ฉากร	ผู้ที่ลง คะแนน
ก. การยอมรับประกันวินาศภัย ทุก 25 บาท หรือเศษของ 25 บาท แห่งระเบียบประกันภัย	10 สหวงค์	ผู้รับประกันภัย	ผู้รับประกันภัย
ข. การยอมรับประกันภัยซึ่งผู้รับประกัน นั้นทำมาในผู้รับประกันภัยก่อ งาน	1 บาท	ผู้รับประกันภัย สามถึง	ผู้รับประกันภัย ทุกถึง

(๒) โท่เกล็ดความใบรอก 16, 17, ๒4, ๒5 และ ๒7 แห่งนี้ มีอำนาจ
การแสวงหโดยหมวด ๐ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลวิธีฎากร และให้ในความดัดแปรในแทน

ลักษณะแห่งตราสาร	ภาคการ แสวงห	ผู้ที่ลงเสียง ฉากร	ผู้ที่ลง คะแนน
1. ใบรับรอง ที่ออกให้เนื่องในกิจการรับขนส่ง สินค้าภายในประเทศโดยทางน้ำ ทางบก และ ทางอากาศ ที่ตราสารซึ่งลงตามเมื่อออกมีก งานหรือราคาสินค้าของยานพาหนะที่รับขนส่ง ออกถึงเขตจังหวัดใดใดในรับนั้นเกิดไม่ออก มีผลพลเอง ก. ใบรับรองที่ออกสำหรับรับขนส่งและมีการ รับขนส่งเป็นเวลา ๕ บาท สำหรับละ ข. ใบรับรองในกรณีอื่น สำหรับละ	10 สหวงค์ ๒๕ สหวงค์	ผู้ดัดใบรับ ผู้ดัดใบรับ	ผู้ดัดใบรับ ผู้ดัดใบรับ
17. <u>ค่าประกัน</u> ก. สำหรับจำนวนเงินไม่ถึง 5๐๐ บาท ทุก จำนวนเงิน 1๐๐ บาท หรือเศษของ 1๐๐ บาท ข. สำหรับจำนวนเงินตั้งแต่ ๕๐๐ บาท ขึ้นไป	1 บาท 5 บาท	ผู้รับประกัน ผู้รับประกัน	ผู้รับประกัน ผู้รับประกัน

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสลงมี	ผู้ที่ต้องเสีย อากร	ผู้ที่ต้องยื่น ตราแสลงมี
<u>ตราเงินใบจ่ายดอกเบี้ย</u> ก. ค่าไม่ระคายหนี้ใบจ่ายดอกเบี้ยที่รัฐบาลให้แก่องค์ การหรือแก่การบริโกลหรือกิจการ เกษตรกรรม ข. ค่าประทับหนี้ใบจ่ายดอกเบี้ยที่สหกรณ์ เทศบาล กู้ยืมเงิน			
24. <u>หนังสือเวียนหรือสลิป</u> ของบริษัทจำกัดที่ส่งต่อ นายทะเบียน	50 บาท	ผู้เริ่มก่อการ	ผู้เริ่มก่อการ
25. <u>หนังสือเวียนหรือสลิปจำกัด</u> ที่ส่งต่อนายทะเบียน	50 บาท	กรรมการ	กรรมการ
27. <u>หนังสือสัญญาทางหุ้นส่วน</u> ก. หนังสือสัญญาจัดตั้งทางหุ้นส่วน ข. หนังสือสัญญาแก้ไขสัญญาจัดตั้งทางหุ้นส่วน	10 บาท 2 บาท	ผู้เป็นหุ้นส่วน ผู้เป็นหุ้นส่วน	ผู้เป็นหุ้นส่วน ผู้เป็นหุ้นส่วน

(3) ให้ยกเลิกความใน ก.ข.ค.ง.จ.ว. ของข้อ 29 แห่งบัญชีอัตราอากร
แสลงมีท้ายหมวด 6 ลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 23
แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2482 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสลงมี	ผู้ที่ต้องเสีย อากร	ผู้ที่ต้องยื่น ตราแสลงมี
ก. แบบพิมพ์ซึ่งกฎหมายได้กำหนดราคาสูงกว่า ฉบับละ 10 สลางมี ให้มีค่าแสลงมีแทนมูลค่า ข. แบบพิมพ์อื่น ๆ	ตามราคาที่ยก หมายกำหนด 10 สลางมี	ผู้ทำตราสาร ผู้ทำตราสาร	เจ้าพนักงาน ผู้จำหน่ายแบบพิมพ์ เจ้าพนักงานผู้ จำหน่ายแบบพิมพ์

LIPT

มาตรา 46 ในบทเลิกความในมาตรา 134 แห่งประมวลกฎหมาย ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย ท.ศ. 2422 และแก้ไขความต่อไปนี้เป็น

มาตรา 134 บรรณคดีระบุมวลคดีต่อไปนี้ ไม่อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติในหมวดนี้

- (1) บรรณคดีที่เกี่ยวเนื่องอย่างสูงจำเพาะประโยชน์โดยเฉพาะ ตามเงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (2) บรรณคดีอยู่ในเขตคดีที่ช่วยกัน รวบรวมสืบค้น เขตคดีความที่อื่นคดีเป็นคดีกรณีซึ่งคดีอื่นและเป็นคดีการประจำปี
- (3) บรรณคดีเกี่ยวกับคดีเป็นคดีราษฎรไม่เต็ม 50 ผดุง
- (4) บรรณคดีซึ่งรัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง
- (5) คดีอาชญากรรมคดีอาชญากรรมซึ่งกระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีขึ้น

มาตรา 47 ในบทเลิกความในมาตรา 136 แห่งประมวลกฎหมาย และได้แก้ไขความต่อไปนี้เป็น

มาตรา 136 สัตว์เลี้ยงสัตว์และสัตว์กระดาดและของบางชนิดซึ่งมีขายโดยทั่วไปปรากฏชื่อตามต่อไปนี้เป็น

- (1) สัตว์เลี้ยงสัตว์ที่มีขนหรือขนสั้นหรือขนยาว
- (2) เครื่องสำอางค์ชนิดของสัตว์
- (3) ถ้ำและหินงอกหินย้อย
- (4) รากสัตว์
- (5) สัตว์เลี้ยง (ยกเว้น)

ถ้าเป็นสัตว์ไม่เลี้ยงสัตว์ออกให้สำหรับขายตามชนิดครั้งเดียว ให้ระบุจำนวนผู้ดูแลสัตว์นั้น และรากสัตว์ ออกให้สำหรับขายตามชนิดและหลายครั้ง ให้ระบุระยะเวลาขายและจำนวนผู้ดูแลสัตว์นั้น และรากสัตว์

มาตรา 48 ในบทเลิกความในวรรค 3 และวรรค 7 แห่งบัญญัติอาชญากรรมที่ห้ามขายสัตว์ 7 ชนิดของ 2 แห่งประมวลกฎหมาย ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2420 และได้แก้ไขความต่อไปนี้เป็น

"3. บรรณคดีอย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวกับคดีอาชญากรรม 30 ของกฎหมาย ถ้าเป็นที่ความที่กำหนดในกฎกระทรวง ไม่เกี่ยวกับคดีอาชญากรรม 30 ของกฎหมาย"

"7. มีกฎหมายอาชญากรรมออกให้สำหรับขายโดยมีคำสั่งเป็นคดีและสัตว์ที่ปรากฏในบท 50 ผดุง ไม่ได้อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติในหมวดนี้"

มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกไว้ในลักษณะ ๗ แห่งประมวลกฎหมาย และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

บทเฉพาะ ๗

บทบัญญัติศาล

มาตรา ๒๔๕ การเรียกเก็บค่าปฏิรูปโรงแรมสัตว์ศาล ซึ่งมีคดีไว้ในลักษณะ
นี้ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และภาระความผูกพันของกรมสัตวแพทย์

มาตรา ๒๔๖ ในลักษณะนี้

"โรงแรมสัตว์ศาล" หมายความว่า สถานที่ยังเป็นโรงแรมตามพระราช
บัญญัติโรงแรม สัตว์แพทย์ ๒๔๗๕ หรือที่จำหน่ายอาหารเป็นปกติ หรือที่เป็นทั้งโรงแรม
และที่จำหน่ายอาหารเป็นปกติ และสถานที่ที่มีค่ารายปีตั้งแต่ ๑,๒๐๐ บาทขึ้นไป

"เจ้าพนักงาน" หมายความว่า เจ้าของ ผู้ควบคุมและผู้จัดการโรงแรม
สัตว์ศาล

"ที่ผิด" หมายความว่า สถานที่ยังจัดไว้สำหรับคนผ่านทางหรือบุคคลอื่นใด
ซึ่งเจ้าพนักงานจัดไว้เพื่ออาศัยหรืออยู่หรือพักชั่วคราว

"อาหาร" หมายความว่า ของกิน หรือเครื่องดื่มทุกชนิด

"ขาย" หมายความว่า โยนทิ้งหรือปล่อยให้ผู้อื่นใด ๆ

"การขาย" หมายความว่า การขายตามมาตรา ๗๕

"พนักงานเจ้าพนักงาน" หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๐

มาตรา ๒๕๐ ให้เรียกเก็บค่าปฏิรูปโรงแรมสัตว์ศาล เมื่อมีการ
โทษชั่วคราว หรือมีการขายอาหาร หรือมีการโทษชั่วคราวโดยเจ้าพนักงาน จะขายอาหารจากโรงแรม
สัตว์ศาล

มาตรา ๒๕๑ การเรียกเก็บค่าปฏิรูปโรงแรมสัตว์ศาลตามบทเฉพาะนี้ ให้
เก็บจากค่าเช่าที่ดินหรือค่าอาหาร หรือค่าเช่าที่ดินและค่าอาหาร หรือค่าเช่าที่ดินเก็บ
หรือที่ดินว่างระหว่างคดีสัตว์ศาลของโรงแรมสัตว์ศาลจากบทเฉพาะนี้

เงินที่เรียกเก็บหรือค่าจ้างชำระเป็นค่าบริการ หรือเป็นค่าสิ่งอื่นใดที่เนื่อง
ในการโทษชั่วคราวหรือการขายอาหาร หรือการโทษชั่วคราวให้เจ้าพนักงานและขายอาหารจากโรงแรม
สัตว์ศาล ให้ถือเป็นเงินที่ต้องเป็นค่าจ้างชำระในวันแรก

มาตรา ๒๕๒ รัฐมนตรีที่อำนาจหน้าที่ไม่เก็บค่าปฏิรูปโรงแรมสัตว์ศาล
จากสโมสรหรือสมาคมที่จำหน่ายอาหาร โคนไม้โดยมุ่งหากำไร ในการขายเนื้อไม่เก็บ
ค่าปฏิรูป รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ไม่เป็นอันขาด

ถ้าปรากฏว่าสโมสรหรือสมาคมใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ สโมสรกีฬาแห่งประเทศไทยจะกำหนดไว้เกี่ยวกับเงินที่เสียก็ได้

มาตรา 253 ให้เจ้าสำนักชำระภาษีโรงแรมที่จัดการหออำเภอกองทัพ
ภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(1) สำหรับกรณีเงินที่รับเก็บได้ในเดือนหนึ่ง ๆ ตามมาตรา 251
ให้นำไปชำระภายในวันที่ 7 ของเดือนถัดไป

(2) สำหรับกรณีเงินที่ค้างชำระในเดือนหนึ่ง ๆ ตามมาตรา 251
ให้ชำระตามเวลาที่กำหนดไว้ได้ในวันที 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่ค้างชำระ
ถ้าหาก (1)

พร้อมกับการชำระภาษีตาม (1) และ (2) ให้เจ้าสำนักเป็นกรรมการตาม
แบบที่อธิบดีกำหนดไปพร้อมด้วย และการชำระภาษีนี้จะถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้รับใบ
เสร็จรับเงินซึ่งมอบอำเภอลงความไต่สวนแล้ว

มาตรา 254 ภาษีโรงแรมที่จัดการ ถ้ามีได้ชำระภายในกำหนด
มาตรา 253 ให้เสียเงินสี่-สิบร้อยละ 20 เงินที่เหลือให้ถือว่าเป็นภาษีโรงแรม
ที่จัดการ

มาตรา 255 ภาษีโรงแรมที่จัดการ ถ้ามีได้ชำระภายในกำหนด ในกรณี
เป็นเงินค้างและเพื่อให้ได้รับชำระเงินค้าง ให้จ่ายคืนในมาตรา 12 มาใหม่ด้วย
โดยอนุโลม

มาตรา 256 ให้อธิบดีโดยอนุโลมวิธีและวิธีมีอำนาจแห่งวิธีกำหนดให้
เจ้าสำนักปฏิบัติเพื่อในการเปลี่ยนภาษีในลักษณะนี้เป็นไปโดยบริบูรณ์ การกำหนดวิธีกำหนด
ใหม่นี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้เจ้าสำนักปฏิบัติตาม

มาตรา 257 ในทางกระทรวงของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 250
ทั้งนี้ โดยทางกระทรวงแห่งความของบุคคลใด ๆ ไม่ควรจะเป็น จากพนักงานรัฐาด
หรืออื่น ๆ และกระทรวงแห่งความนั้น ได้แสดงหลักฐานการผิดโดยชัดแจ้ง
เป็นเหตุให้เพิกถอนใบใบภาษีโรงแรมที่จัดการ หรือใบใบโดยพลัน พนักงาน
เจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งใบใบจากสำนักเก็บภาษีโรงแรมที่จัดการครบ และสั่งให้เสีย
เงินเพิ่มอีกเป็นจำนวน ๑ เท่าของภาษีโรงแรมที่จัดการที่ไม่เสีย หรือที่ขาด หรือ
เกินเงิน 1๐๐ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า ภาษีโรงแรมที่จัดการและเงินเพิ่ม
ตามมาตรานี้ให้ชำระภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากพนักงานเจ้าหน้าที่
เงินเพิ่มนี้ให้ถือเป็นภาษีโรงแรมที่จัดการ

เงินเพิ่มเมื่อไม่ถูกเก็บได้แล้ว ให้เป็นของกรมสรรพากร และเงินเพิ่มตามมาตรานี้
และให้อธิบดีมีอำนาจเรียกเก็บแทนบุคคลที่รวบรวมและบุคคลอื่นสามารถจะเรียกเงินเพิ่ม
ในวรรคหนึ่งได้ทั้งหมดโดยอนุโลมวิธีและวิธี

มาตรา ๒๕๐ ให้เจ้าสำนักโหรนำที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติและการชำระหน้าที่
โรงแรมภัทศาคารของ โรงแรมภัทศาคารทางพระพิฆเนศวรในลักษณะให้บุตรหลาน

มาตรา ๒๕๑ ให้มีเหตุอุทธรณ์ พิจารณาเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในโรงแรม
ภัทศาคารหรือสำนักโหรของ โรงแรมภัทศาคาร เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามหน้าที่ใน
ลักษณะที่ กับมีอำนาจเรียกและ ยึดตราสารหรือเอกสาร และออกหมายเรียกเจ้าสำนัก
กับเขาตนหลักฐานอันเกี่ยวข้องมาไว้ที่ตนไว้ในกรณีใด ในการตรวจ พิจารณาเจ้าหน้าที่จะออก
พิจารณาตราให้เป็นการขัดขวางการดำเนินการของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
ความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจ

มาตรา ๒๕๒ เจ้าสำนักโหรนำใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๒๕๐ มีความผิดกึ่งระหว่าง ตามปรับ
ไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๒๕๓ ผู้ใดโดยรู้ก่อนแล้ว ไม่คำนวณความเสียหายแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการ
ปฏิบัติหน้าที่ หรือโดยรู้ก่อนแล้ว หรือจงใจ ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่เรียก หรือไม่ยอมให้อัยการ
หรือเอกสาร หรือไม่ปฏิบัติตามหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๕๑ หรือไม่
ปฏิบัติตามคำถามเมื่อตั้งคำถาม มีความผิดกึ่งระหว่าง โทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๕๔ ผู้ใด

(๑) โดยรู้ก่อนแล้ว หรือจงใจ แจ้งข้อความเท็จหรือให้ข้อมูลเท็จ หรือตอบคำถาม
ด้วยข้อมูลเท็จเป็นเท็จ หรือให้พยานหลักฐานเท็จพยานแสดงเท็จต่อผู้สืบสวน สอบถาม
โรงแรมภัทศาคาร หรือ

(๒) โดยความเท็จ โด่งแดงกล่าวหา โดยดลใจหรือความ หรือโดยวิธีการ
อื่นใดทำตนเสียหาย หรือเสียหายหรือกล่าวหาผู้อื่นเสียหาย เสียหายโรงแรมภัทศาคาร

ผู้ใดมีความผิดกึ่งระหว่าง โทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ
ทั้งปรับทั้งจำ

บัญชีค่าธรรมเนียมโรงแรมภัทศาคาร

(๑) ผู้ตรวจบัญชี ๑๕ ของเงินที่เรียกเก็บหรือที่จ้างชำระ แยกเป็นที่จะต้องเสีย
ทั้งนี้ สอง ไม่เคยกล่าวการว่ามี

(๒) ถ้าเงินภาษีที่ชำระตาม (๑) ตลอดจนประโยชน์หรือเงินอื่นใดไม่คงการว่ามี ให้
เงินภาษีที่ระงับชำระในที่สุดท้ายของปีหรือสิ้นปี เพื่อให้ยอดเงินภาษีตั้งปีเท่ากัน
การว่ามี แต่ถ้าเป็นกรณีชำระก่อนปีการ โรงแรมภัทศาคาร ไม่ตั้งมี ให้เสียภาษีตามส่วน
แห่งระยะเวลาของเลิกที่ประสมกิจการในปีใดก็ตาม

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการผู้สื่อข่าวและโฆษก

ศาสตราจารย์ ดร. วิมลวรรณ : โฆษกประจำตัวประธานวุฒิสภาของ
คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภาที่ปรึกษา
มาตรา ๑๔ (๑๓) จำนวนห้าคน "ไม่" ออก คือ สมาชิกวุฒิสภาของคณะกรรมาธิการ
คณะรัฐมนตรี ๖๖ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภาที่ปรึกษาและสมาชิกวุฒิสภา
ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ สังกัดใด ๆ และมาตรา ๑๔ คือ "๑. โฆษกของ"
สมาชิกวุฒิสภา "๒. โฆษกของ" คณะกรรมาธิการที่ปรึกษา และมาตรา ๑๔
มาตรา ๑๔ ประกอบด้วย "๑. โฆษกของ" และ "๒. โฆษกของ" และใน
รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ สังกัดคณะกรรมาธิการที่ปรึกษาและสมาชิกวุฒิสภา

หลวงประกอบนิติสาร : ที่กรมการข้าพเจ้าส่งฉบับมีนาถิต ๒ - ๓
 แห่ง ขอท่านโปรดดูในหน้า ๔ มาตรา ๓๓ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๔๘ เมื่อความที่แก้ไขในอนุ
 บรรพที่ ๒ ที่อ่านว่า "เงินได้ผู้บรรพที่ประเมินเมื่อใดหักตามมาตรา ๔๒ ทวิถึงมาตรา ๔๗
 แล้วเหลือเท่าไร เป็นเงินได้สุทธิต้องเสียอัตรามาภิ" ที่นี้หลังจากคำนั้นเรียกว่า "แค"
 ข้าพเจ้าสงสัยว่าควรจะเว้นวรรคใช้หรือไม่ **แต่ในหัว ๕** คือเว้นระยะที่ห่างกัน คือคำว่า
 "ภาบิปกติ" กับคำว่า "แต่" นั้นควรจะเว้นวรรค

ในหน้า ๑๒ มาตรา ๒๕ ทวิอนุ ๕ บรรพที่ ๒ ความที่ว่า " หรือโดยที่มี
 คำตอบแทน " กับความที่ว่า " เจ้าพนักงานประเมินนั้น " ควรจะเว้นวรรคใช้หรือไม่
 ถ้าไม่เช่นนั้นอ่านไม่ได้ความ

ในหน้า ๑๒ มาตรา ๔๑ ที่แก้ไขมาตรา ๑๒๑ บรรพที่แรกแก้ความที่แก้ไข
 " ถ้าผู้ต้องเสียภาษีอากรคือเจ้าพนักงานผู้กระทำการของรัฐบาลในหน้าที่ " อันนี้แก้โดยคำว่า
 " ผู้ " พิมพ์ต้องหนแล้วลบไป ที่นี้อ่านคำว่า " เจ้าหน้าที่ " กับคำว่า " ผู้ทำงานของรัฐบาล
 ในหน้าที่ " ถ้า^{อันนี้}ดูกันไปความหมายเป็นอย่างหนึ่ง ก็กั้นความหมายเป็นอย่างหนึ่ง
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่าก็กั้นถูกต้องหรือไม่

นายทองดี อิศราวิชิน กรมการ : ความที่ท่านสมาชิกผู้เฝ้าบริคดีที่ท้วง
 มานั้น ทางคณะกรรมการขอรับว่าถูกต้องตามที่ท้วงมาทุกอย่าง

ประธานวุฒิสภา : มีผู้ใดจะอภิปรายหรือไม่

๑๗.๐๐ น.

ข้าพเจ้าทวงถาม
 หลวงประกอบนิติสาร :

ข้าพเจ้าทวงถามคือว่า ในการที่รัฐสภาตั้งกรมการ
 ร่วมกันนั้น ต้องอาศัยความปรารถนาเป็นหลัก กิจการสิ่งใดที่ควรจะยอมยั้งกันไว้ ก็ต้อง
 ยอมยั้ง เข้าหากันเพื่อความสำเร็จในเมืองปลาช e แต่ข้าพเจ้าขอใจที่กั้นหาเกี่ยวกับตัวมาตรา
 มาตราหนึ่ง คือมาตรา ๒๕ ครี ในหน้า ๒๑ ที่ว่ารายการต่อไปไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการศก

คำรวมถ้อยคำในข้อ ๑๒ ซึ่งปรากฏในหน้า ๑๔ ที่ว่า **บรรพบุรุษที่สืบมา** = รายจ่าย
 ที่มีลักษณะเช่นเดียวกันที่ระบุไว้ในข้อ ๑ ถึง ข้อ ๑๗ ตามที่ได้อ้างไว้ในพระราชบัญญัติ
 ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าจำได้ว่า เมื่อข้าพเจ้าเป็นกรรมการ ของวุฒิสภา

เราได้อธิบายถึงกันมาก ในที่สุดกรรมาธิการได้คัดออก และใคร่ขออนุญาตเห็นชอบจากวุฒิสภา ในการคัดออกนั้น แต่บัดนี้กรรมาธิการร่วมกันได้ลงนามเดิมอีก ให้เป็นไปตามร่างของสภาผู้แทน ผลจึงเป็นว่า ในการที่ไม่ให้ถืออะไรเป็นรายจ่ายนั้นแม้รัฐบาลหรือหน่วยงานหนึ่ง คือ มาตรา ๑๕ นี้ เท่ากับมอบอำนาจให้รัฐบาลเพิ่มเติมในการที่จะกำหนดค่าอา เอง โดยพลการว่า อะไรไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายและไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายแล้วก็ไม่ให้ถือเป็นราย ใดสุทธิจึงต้องเสียภาษี ข้าพเจ้าก็ไม่ไต่ถามว่ารัฐบาลนี้ หรือรัฐบาลไหนจะมุ่งหน้ามาถกถามโดยวิธีตามหาแก่นภาวจากราษฎร โดยถวายคำแนะนำต่อพระมหากษัตริย์ว่ารายจ่ายอย่างนั้นอย่างนี้ไม่ให้ถือเป็นรายจ่าย แต่ข้าพเจ้ามีความวิตกว่าการที่มอบอำนาจให้แก่รัฐบาลเพิ่มเติมเช่นนี้ โดยเฉพาะเรื่องให้เก็บภาษีจากประชาชนแล้วเป็นการไม่สมควร เพราะว่าในเรื่องการเก็บภาษีแล้ว เราถือหลักว่าจะเก็บภาษีอะไรก็ควรจะเป็นไปด้วยความเห็นชอบประชาชน การจะมอบอำนาจโดยข้อ ๆ นี้ก็จะเก็บอะไรก็เก็บ โดยไม่มีหลักมีเกณฑ์ว่าจะเป็นไปตามอนุ • ถึง ๑๑ หรือไม่ หรือไม่นั้นถึงอรรถาธิบาย ใครเล่าจะไปร้องเรียนทันที และจะก็จะออกกฎหมายว่ารายจ่ายอย่างนั้นไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายแล้ว อย่างน้อยเก็บภาษีไป ราษฎรก็ต้องเสียภาษีไปก่อนแล้วจะไปร้องเรียนอุทธรณ์ต่อใคร แน่ใจเหลือเกินว่าแม้จะไปร้องก็ไม่สำเร็จ แล้วก็จะต้องไปร้องต่อศาล ผลที่สุดเรื่องก็จะไปถึงศาลการรัฐธรรมนูญหรืออะไร ใหญ่โต ว่าอะไรอยู่ในลักษณะเดียวกันหรือไม่ ซึ่งคำว่า ลักษณะเดียวกันนี้กว้างเหลือเกิน ข้าพเจ้าขอประทานโทษใช้คำว่า "อะบัสติจอร์" ในเรื่องนี้ ในชั้นกรรมาธิการวุฒิสภา ซึ่งมีสมาชิกหลายท่านขอแปรญัตติคัดออก กรรมาธิการก็เห็นสมควรทุกประการ ข้าพเจ้ากล่าวแล้วว่าภารกิจของกรรมาธิการร่วมควรจะต้องมีการปรานีปรานยอม แต่ก็ควรจะต้องมีขอบเขตของการจะให้อำนาจแก่รัฐบาลอย่างไร ไม่ยอมเขตอย่างนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าเคยพูดในกรรมาธิการวุฒิสภาและต่อกรรมาธิการที่รัฐบาลตั้งเข้ามาว่า ขอให้ไปศึกษาเสียก่อนให้ดีกว่าจะเอาอะไรก็ตาม

น.อ. หลวงสารวชิรมุตร ร.น. : โภคเหตุที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แปรพฤติให้เกิดขึ้นอันยก
ข้อหนึ่งในชั้นกรรมาธิการวุฒิสภา บัญชีของกรรมาธิการวุฒิสภา เป็นเอกฉันท์ข้าพเจ้าเข้าใจ
ไปอย่างนั้นตัดข้อ 18 นี้ออกความเท่าพฤติของข้าพเจ้า วัตถุประสงค์ที่ประสงค์นี้เข้ามาใน
ชั้นกรรมาธิการรวม ในรายงานของกรรมาธิการได้ชี้แจงว่าได้แก้อย่างนั้นอย่างนี้แต่ในข้อ
ที่ไม่ได้ปรากฏในคำชี้แจงของกรรมาธิการเลย อันนี้เป็นการเขียนซ้อนเงื่อนอย่างที่ไม่รู้
จะเรียกว่าอะไรไม่มีปรากฏเลย ขอให้ท่านอ่านดูที่อันแก้อย่างนั้นเป็นอย่างนั้น ๆ แลข้อ
18 นี้ไม่มี ข้อนี้รัฐบาลจะออกกฎหมายโดยไม่ผ่านสภาซึ่งข้าพเจ้าไม่พอใจ เป็นอย่างอื่นจึง
ใคร่ขอคัดออกเมื่อ เป็นเช่นนี้แล้วข้าพเจ้าไม่เห็นเป็นทางอะไร ที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงว่า
ได้เขียนหรือความรักคุณคัมเคย ข้าพเจ้า เห็นว่า เหมือนกันไปผิดแปลอะไรถึงแม้ว่าจะเขียน
อย่างไร ข้อความอย่างเดียวกันไม่มีเปลี่ยนแปลงอะไรเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเสียใจ
เหลือเกินที่ข้อ 18 นี้ยังคงมีอยู่

พระยาสารภีพงษ์ศรีธรรมนิลาศ : ท่านสมาชิกเห็นจะเข้าใจผิดไปหน่อย ความจริง
ก็ไม่ประสงค์จะเขียนซ้อนเงื่อนอะไรก็ได้ แต่ว่าเป็นข้อปล้ำกับข้าพเจ้าก็ว่าอย่างนั้น
ที่ใส่มาในรายงานเป็นข้อใหญ่ ๆ รายงานของเสนาบดีกรรมาธิการเป็นข้อใหญ่ ๆ ที่ว่าปล้ำก็ย่อเพราะ
ข้อ 18 จะต้องปล้ำกันและกันกับ 17 ข้อที่ย่านมาแล้วจะหมายเอาอย่างอื่นก็ไม่ได้ อย่างอื่น
เราคัดออกไปแล้วจะคงมีลักษณะเดียวกันจะเรียกชื่อ เป็นอย่างอื่นจะทำให้เป็นปัญหาขึ้น
แล้วท่านโปรดเข้าใจว่าคงมีพระราชกฤษฎีกาอีกข้อหนึ่ง ส่วนนี้ว่ากว่าท่านสมาชิกว่า
โผล่ไปจากตัวบทก็อาจรู้ทั้งกระฎุมพีรัฐบาลได้

น.อ. หลวงสารวชิรมุตร ร.น. : ปรีชาน โษะข้าพเจ้าเสียใจที่คงคัดค้าน
กรรมาธิการ ท่านบอกว่าท่านจะออกพระราชกฤษฎีกาประกาศ ตามข้อนี้ให้เป็นอันกระษัตริย์
กัน สมมติว่าเมื่อรัฐบาลประกาศแล้วก็เป็นลักษณะเดียวกันใครจะไปเขียน
โจทก์ฟ้องร้อง การที่ปรีชานจะไปฟ้องร้องรัฐบาลสมควรหรือไม่ว่า ความเสียหายจะตกแก่

871

ใคร มีข้อให้พิจารณาให้รอบคอบสักหน่อย ข้าพเจ้าเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ในข้อที่สามที่สุด
ข้อ 18 นี้ มีออกกฎหมายโดยไม่ต้องผ่านรัฐสภา ข้าพเจ้าขอยืนยันเช่นนี้

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร จะทรงออก
 โดยกฎหมายให้อำนาจไว้ กฎหมายที่ให้อำนาจนี้ในข้อ ๔๔ มากกว่ามีลักษณะเด่นชัดกว่าที่
 รัฐธรรมนูญข้อ ๑ - ๑๑ จะออกเรื่องเป็นอย่างที่เขาคิดไม่ ถึงกว่านี้พระบาทสมเด็จพระ
 ที่ออกกฎหมายเป็นของรัฐบาลแต่ต้องสั่งให้และกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้แทน คณะกรรมการ
 กฤษฎีกาซึ่งสมาชิกในที่มีก็เขียนอยู่ ๒ - ๓ ท่าน เพราะฉะนั้นก็จะต้องเป็นอย่างไรกันไม่ได้
 จะออกตามความเรื่องเป็นฝ่ายแม่ก็จะต้องออกภายในกำหนด ๑๗ ชั่วโมง ถ้าไม่เขียนออกไปแล้ว
 ก็เขียนไม่เอาไม่ได้ **จึงเห็นออกเพื่อส่วนพหุให้อำนาจไว้**

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดขอเปิดอภิปรายก่อนไป ข้าพเจ้าขอเสนอให้
 ลงมติ ผู้ใดเห็นสมควรด้วยร่างพระราชบัญญัตินี้ ตามที่กรรมการวินิจฉัยร่วมกันได้พิจารณาไป **ปรกติ**
 ก็ลง

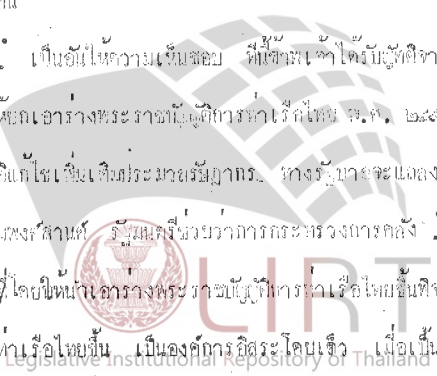
มีสมาชิกยกมือ ๕๔ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๗ คน

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันให้ความเห็นชอบ ที่ข้าพเจ้าได้นำผู้พิทักษ์รัฐธรรมนูญ
 ขอให้ตราเป็นระเบียบวาระ โดยให้ยกเอาร่างพระราชบัญญัติการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๔ ขึ้น
 อภิปราย ต่อจากร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร. ทางรัฐบาลจะแถลงใหม่ซึ่ง

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : เหตุ
 ที่รัฐบาลต้องเปลี่ยนระเบียบวาระก็โดยที่นายกรัฐมนตรีได้แถลงข่าวไว้ใหม่ขึ้นที่วาระก่อน
 นี้เพราะเห็นว่าเราจะตั้งกิจการทำรัฐใหม่ขึ้น เป็นองค์การอิสระโดยแท้ เมื่อเป็นอิสระแล้ว
 ก็จะถูกเงินจากธนาคารโลกได้ คือได้ทำสัญญาผูกพันกันแล้ว แต่ที่รัฐยังไม่ได้เพราะองค์การ
 ทางการเงินใหม่/ที่/เงิน

ทำเรื่องยังไม่เห็นอิสระ เพราะฉะนั้นเราจะตั้งพิจารณาโดยร่วมกันก่อน เพื่อไม่ต้องเสียคอกเก็บ
ไม่เปล่า ๆ ทั้งนี้ว่าสมาชิกคงเห็นด้วยในการที่จะพิจารณาในเรื่องนี้

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดจะขจัดข้อในที่มีปัญหาขอเปลี่ยนระเบียบการนี้

สมาชิกในที่ประชุมไม่มีข้อข้อง

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดขจัดขง ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้เปลี่ยนระเบียบ

วาระได้

วุฒิสภา ๑๒/๕๔

87A

สูงสง่า ศ. ๕๕/๑

๖๖

ขอให้อธิการนาร่างพระราชบัญญัติการท่าเรือไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วในวาระที่ ๒ เสนอกรมการเข้าประจำที่

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ของวุฒิสภา
 การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทำไร่ไถง พ.ร.บ. ๒๕๑๔

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ถูกแปรข้อถกเถียง 1 ราย คือ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้เป็นอันคงโดยมีพระปรมาภิไธยเป็นว่า "พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร" และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาไป

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้เป็นอันคง
 โดยพระปรมาภิไธยเป็นว่า "พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร" และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาไป

ภาวโอรส

ไม่อยู่ในประจักษ์

มาตรา ๑

" " " " " "

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

" " " " " "

มาตรา ๔

มีการแก้ไขโดยกรมการ

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ การจัดตั้ง ทบ และเงิน

ส่วนของ

" " " " " "

มาตรา ๖

มีการแก้ไขโดยกรมการ

มาตรา ๗

" " " " " "

มาตรา ๘

" " " " " "

มาตรา ๑๑

" " " " " "

มาตรา ๑๒

" " " " " "

มาตรา ๑๓

กรมการเดิมใหม่

มาตรา ๑๔

ไม่อยู่ในประจักษ์ มีการแก้ไขโดยกรมการ

มาตรา ๑๕

" " " " " "

มาตรา ๑๖

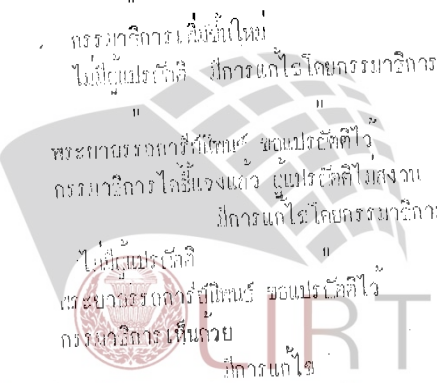
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้เป็นอันคง
 โดยพระปรมาภิไธยเป็นว่า "พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร" และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาไป

มาตรา ๑๗

ไม่อยู่ในประจักษ์

มาตรา ๑๘

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้เป็นอันคง
 โดยพระปรมาภิไธยเป็นว่า "พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร" และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาไป

<u>หมวด 3 ความสัมพันธ์กับรัฐบาล</u>	ไม่ได้อยู่ประเภทที่	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 33</u>	"	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
<u>มาตรา 34</u>	"	"
<u>มาตรา 35</u>	"	"
<u>มาตรา 36</u>	"	"
<u>มาตรา 37</u>	"	"
<u>มาตรา 38</u>	"	"
<u>หมวด 4 การรณรงค์ของหน่วยงานส่งเสริม</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 39</u>	พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
<u>มาตรา 40</u>	พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
<u>หมวด 5 การขึ้นทะเบียน การสอบ และ การตรวจ</u>	ไม่ได้อยู่ประเภทที่	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 41</u>	"	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
<u>มาตรา 42</u>	"	"
<u>มาตรา 43</u>	"	"
<u>มาตรา 44</u>	"	"

๒๕๖๓

(นายแพทย์ แสงสุวิทย์)

เลขาธิการ

ร่าง

พระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๐๔

โดยมีเป็นการสมควรจัดตั้งการท่าเรือแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นเอกเทศ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในบทบัญญัติกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่น ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"การท่าเรือแห่งประเทศไทย" หมายความว่า การท่าเรือ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการที่ผู้ว่าการท่าเรือแห่งประเทศไทย

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า การกระทรวงคมนาคม

มาตรา ๕ ในรัฐสภาว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง บุน และ เงินสำรอง

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งการท่าเรือขึ้นเรียกว่า "การท่าเรือแห่งประเทศไทย"

มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

Legislative Institutional Repository of Thailand

(1) รับโอนกิจการทำเรื่องจากสำนักงานท่าเรือกรุงเทพ ฯ ในกรมท่า
ขนส่ง กระทรวงคมนาคม

(2) จัดดำเนินการและบำรุงรักษาซึ่งความเจริญของกิจการท่าเรือ
ประเภทยนต์เรือและประชาชน และดำเนินการอื่นเกี่ยวกับกิจการท่าเรือ และกิจการ
อื่น ซึ่งสำนักงานท่าเรือกรุงเทพ ฯ ในกรมท่าขนส่งเคยปฏิบัติกิจการ

มาตรา 7 ให้การท่าเรือแห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคล

มาตรา 8 ให้การท่าเรือแห่งประเทศไทยตั้งสำนักงานในจังหวัด
พระนคร และจะตั้งสาขาหรือตัวแทนอื่น ๗ ที่อื่นใดในราชอาณาจักรก็ได้ และจะตั้ง
สาขาหรือตัวแทนอื่น ๗ แห่งประเทศในเมื่อได้รับอนุมัติจากกระทรวงก็ได้

มาตรา 9 ให้การท่าเรือแห่งประเทศไทยมีอำนาจที่จะระงับการต่าง ๆ
ภายในขอบเขตวัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 6 และอำนาจเหล่านี้ให้รวมถึง

(1) สร้าง ซ่อม จัดเก็บ จำหน่าย เสา โทเสา และคำเนินงานเกี่ยวกับ
เครื่องใช้ ยักรุกและความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการท่าเรือ

(2) ซ่อม จัดเก็บ เสา โทเสา ฝักรรรมสัตว์ ครอบครอง จำหน่าย ยับ
คำเนินงานเกี่ยวกับ พิธีการแพน ซึ่งตั้งหาวิมลกับหรือสิ่งหาวิมลกับ

(3) ทำเนคณัติราชการการเรือท่าเรือ ยักรุกและความสะดวกต่าง ๆ
ของกิจการท่าเรือ และอเนกประโยชน์เกี่ยวกับวิธิการการตั้งกล่าว

(4) จัดระเบียบว่าด้วยความปลอดภัย การโหลาเรือ ยักรุกและความ
สะดวกต่าง ๆ ของกิจการท่าเรือ

(5) ภูมิเงิน

มาตรา 10 โทในสัญญาสิทธิและหนังสือตั้งสำนักงานท่าเรือกรุงเทพ ฯ
ในกรมท่าขนส่ง ตลอดจนบรรดาที่ดินซึ่งได้เวนคืนไว้แล้วเพื่อการท่าเรือในเขต
ท่าเรือแห่งประเทศไทย

มาตรา 10 ทวิ ที่ตั้งกิจการท่าเรือแห่งประเทศไทย โดยความจำเป็นแห่ง
การราชการอันมีหรือจะตกแก่หน่วยงานอื่นจะโอนคดีไม่ได้ เว้นแต่จะขออนุญาต
จากทบวงเฉพาะ

มาตรา 11 ให้จ่ายเงินในงบประมาณรายจ่ายวิมลของงบประมาณปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๔ ประเภทการบำรุงการขนส่งไม่จำวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
กับงบประมาณส่วนที่เกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรม การก่อสร้างและการจัดตั้งของในเขต
การท่าเรือแห่งประเทศไทย

งบประมาณรายจ่ายในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรม การก่อสร้าง และ
การจัดตั้งของนั้น ให้การท่าเรือแห่งประเทศไทยใช้จ่ายจากงบการที่ปรากฏในงบประมาณ

มาตรา ๑๑ ผู้ที่จะดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ช่วย
กรรมการ พ.ร.บ. พ.ร.ก. จะต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย และมีความรู้และจิตใจเกี่ยวกับการทำ
การขนส่ง การเดินเรือ การเดินรถ การเดินอากาศ การเดินโทรคมนาคม หรือการเดิน

มาตรา ๑๒ โศกเคราะห์กรรมการ เป็นผู้แทนการทำเรื่องแห่งประเทศไทยในส่วน
ที่เกี่ยวข้องภาคกลางนอก และคณะกรรมการจะมอบหมายให้ผู้อำนวยการหรือพนักงานอื่นใด
เป็นผู้แทนแทนก็ได้

มาตรา ๑๓ ผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ไม่คงตำแหน่งให้เป็นประธานกรรมการและ
กรรมการ คือ

- (๑) มีส่วนได้เสียในกิจการที่ทำเรื่องแห่งประเทศไทย หรือในกิจการที่
กระทำโดยการทำเรื่องแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่
จะเป็นเพียงผู้ถือหุ้นของบริษัทที่กระทำเรื่องอันมีส่วนได้เสียเท่านั้น
- (๒) เป็นพนักงานของราชการ เรื่องแห่งประเทศไทย
- (๓) เป็นข้าราชการทหาร เบื้อง

มาตรา ๑๔ โศกเคราะห์กรรมการและกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่ง
สิ้นปี แต่สำหรับกรรมการนั้นในวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนดสองปี ได้ขอจากตำแหน่งทั้ง
หนึ่งโดยวิธีขอยก ถ้าจำนวนกรรมการจะเพียงพอให้คงเป็นถึงหนึ่งไม่ก็ได้ โดยขอโดย
จำนวนใบสมัครผู้สมัครหนึ่ง

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระ จะแต่งตั้งให้เป็นกรรมการอื่นก็ได้

มาตรา ๑๕ ประธานกรรมการและกรรมการยกเว้นจากตำแหน่งก่อนถึง
วาระพ้นจากตำแหน่งตามความในมาตรา ๑๔ เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีได้ขอ
- (๔) พ้นจากที่สมัครมีลักษณะดังที่ตามมาตรา ๑๑ ในมาตรา ๑๓

ในกรณีที่พ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระ ให้มีการแต่งตั้งกรรมการเข้า
แทน กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งเข้าแทนให้ยอมอยู่ในตำแหน่งให้เพียง เท่ากำหนดเวลาของ
ผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๖ ประธานกรรมการและกรรมการยกเว้นที่ได้รับประโยชน์ยกเว้น
ตามมติคณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 20 ผู้ว่าราชการ เป็นผู้บริหารการท่าเรือแห่งประเทศไทยให้ปฏิบัติตามนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และให้มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานของ การท่าเรือแห่งประเทศไทยทุกตำแหน่ง

ผู้ว่าราชการ ต้องรับผิดชอบคณะกรรมการในการจัดการและดำเนินงานของ การท่าเรือแห่งประเทศไทย

มาตรา 21 ผู้ว่าราชการ มีอำนาจ

(1) แต่งตั้ง ถอนถอน ผู้พิทักษ์ทรัพย์ เลื่อนขึ้นหรือลดชั้นอัตรา เงินเดือนของผู้พนักงานอื่น ๆ ของการท่าเรือแห่งประเทศไทยแตกต่างที่ระบุไว้ในมาตรา 27 (2) ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

(2) ออกระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

มาตรา 21 ประธานกรรมการ ผู้พิทักษ์ทรัพย์ กรรมการ ผู้ว่าราชการ และพนักงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทยอาจได้รับเงินรางวัลประจำปี เป็นที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด 3

ความผิดกับรัฐธรรมนูญ

มาตรา 32 ในการดำเนินการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ในทำนองซึ่งประ โทษของรัฐและประชาชน

มาตรา 33 การท่าเรือแห่งประเทศไทยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้ คือ

- (1) สร้างท่าเรือขึ้นใหม่
- (2) เลิกกิจการในท่าเรือซึ่งเปิดดำเนินการแล้ว
- (3) เปลี่ยนชื่อลตชบ
- (4) กู้ยืมเงิน
- (5) จำนายอสังหาริมทรัพย์

ในทำนองที่ควรสงวนซึ่งระบอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในที่นี้ หมายถึง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ รัฐธรรมนูญแห่ง

มาตรา 34 การท่าเรือแห่งประเทศไทยจะต้องได้รับความเห็นชอบจาก รัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้ คือ

(1) ราชบัณฑิตยสถานและคณะรัฐมนตรีเป็นผู้ปฏิบัติงานและระเบียบของข้าราชการ
ราชการ แห่งประเทศไทย และกรณีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(2) คำสั่ง ของคณะผู้ว่าราชการใน จังหวัด ซึ่งขึ้นกับหรือขึ้นเงินเดือน
กับวิชา ผู้ มีบรรดาศักดิ์และชั้นยศต่าง ๆ ซึ่งกระทำการด้วยอำนาจ
มาตรา 35 การทำ ระเบียบประเทศไทย จะต้องมีวางระเบียบว่าด้วย
ในระเบียบและคำสั่งราชการและความระมัดระวังต่าง ๆ สอดคล้องกับหลักการ
ประชาธิปไตยและความระมัดระวังต่าง ๆ สอดคล้องกับหลักการ
การเศรษฐกิจและการคลังชาติ รัฐมนตรีแห่งราชอาณาจักร
มาตรา 36 ใน การ ระเบียบประเทศไทย จะต้องมีวางระเบียบว่าด้วย
เป็นของบุคคลและของราชการ สำหรับของบุคคลให้ใช้ ระเบียบ ระเบียบ ระเบียบ
ระเบียบรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนของราชการให้ใช้ ระเบียบ
เพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ

มาตรา 37 ระเบียบที่ ราชการ ประเทศไทย ได้รับจาก การ ระเบียบ
โดยเห็นชอบของ การ ประเทศไทย แล้วแต่กรณีเป็น การ ระเบียบ
การต่าง ๆ ที่ใน การ ระเบียบ ระเบียบ ระเบียบ ระเบียบ ระเบียบ ระเบียบ
และเงินของ การ ประเทศไทย ที่ได้รับความเห็นชอบตามความในมาตรา 36 แล้ว ให้
นำส่งเป็นรายปีต่อ การ ประเทศไทย

แต่ การ ระเบียบ ประเทศไทย ที่ได้รับจำนวนใด ๆ ที่เกินกว่าจำนวนที่
กำหนดไว้ใน การ ระเบียบ ประเทศไทย แล้ว การ ระเบียบ ประเทศไทย
โดย การ ระเบียบ ประเทศไทย เป็น การ ระเบียบ ประเทศไทย
แล้วจำนวนที่ขาด

มาตรา 38 ใน การ ระเบียบ ประเทศไทย ที่ การ ระเบียบ ประเทศไทย
โดย การ ระเบียบ ประเทศไทย เป็น การ ระเบียบ ประเทศไทย
แล้วจำนวนที่ขาด

มาตรา 39 ใน การ ระเบียบ ประเทศไทย ที่ การ ระเบียบ ประเทศไทย
โดย การ ระเบียบ ประเทศไทย เป็น การ ระเบียบ ประเทศไทย
แล้วจำนวนที่ขาด

มาตรา 40 ใน การ ระเบียบ ประเทศไทย ที่ การ ระเบียบ ประเทศไทย
โดย การ ระเบียบ ประเทศไทย เป็น การ ระเบียบ ประเทศไทย
แล้วจำนวนที่ขาด

มาตรา 41 ใน การ ระเบียบ ประเทศไทย ที่ การ ระเบียบ ประเทศไทย
โดย การ ระเบียบ ประเทศไทย เป็น การ ระเบียบ ประเทศไทย
แล้วจำนวนที่ขาด

มาตรา 42 ใน การ ระเบียบ ประเทศไทย ที่ การ ระเบียบ ประเทศไทย
โดย การ ระเบียบ ประเทศไทย เป็น การ ระเบียบ ประเทศไทย
แล้วจำนวนที่ขาด

มาตรา 43 ใน การ ระเบียบ ประเทศไทย ที่ การ ระเบียบ ประเทศไทย
โดย การ ระเบียบ ประเทศไทย เป็น การ ระเบียบ ประเทศไทย
แล้วจำนวนที่ขาด

มาตรา 4

การรับผูกพันและการส่งเอกสาร

มาตรา 39 ใน การ ระเบียบ ประเทศไทย ที่ การ ระเบียบ ประเทศไทย
โดย การ ระเบียบ ประเทศไทย เป็น การ ระเบียบ ประเทศไทย
แล้วจำนวนที่ขาด

เพื่อ การ ระเบียบ ประเทศไทย โดย การ ระเบียบ ประเทศไทย
แล้วจำนวนที่ขาด

LIRT

มาตรา ๔๐ ให้การทำให้เป็นแห่งประโยชน์โดยทั่วไปของชนส่วนที่รับทราบ
 ดังเพราะเหตุที่งานในเวลาดังกล่าวจากตำแหน่ง ประเทศผู้ใด เหตุ เจ็บป่วย หรืออื่น ๆ
 ด้การงานของคนที่รับทราบว่าเป็นแห่งประโยชน์และเหตุที่งานจะถึงงาน
 ประโยชน์ของคนที่รับทราบจะได้รับของเดิรจากทางบุคคลหรือการพิจารณา เกี่ยวกับ
 ของคนที่รับทราบไปเป็นไปตามข้อบังคับซึ่งคณะกรรมการกำหนด
 ข้อบังคับดังกล่าวในการตกลง ในที่ เสนอต่อรัฐมนตรีที่ผู้ให้เหตุผลใน
 รัฐมนตรีที่ เสนอต่อรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๕

การบัญชี การสอบ และการตรวจ

มาตรา ๔๑ ให้การทำให้เป็นแห่งประโยชน์โดยทาง และวิธีอื่น ๆ ซึ่งกรรมการ
 บัญชีและผู้สอบบัญชี การสอบบัญชีตามระเบียบวิธีที่กำหนดไว้โดย
 และ คณะกรรมการผู้สอบบัญชีที่ตราขึ้นโดย คณะกรรมการผู้สอบบัญชีไทย

- (๑) การรับและจ่ายเงิน
- (๒) ยืมทรัพย์และหนี้สิน

ซึ่งแสดงรายการที่เป็นความจริง และภายในเวลา ตามระเบียบวิธีหรือข้อบังคับ
 ความลับเป็นเหตุเป็นความลับรายการอื่น ๆ

มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการผู้สอบบัญชีที่ตราขึ้นโดยหลายคน เห็นชอบ
 และรับอนุมัติซึ่งของการทำให้เป็นแห่งประโยชน์

การทำให้ซึ่งการตรวจการ การตรวจ การคำนวณการ บัญชีเป็นข้อ
 ของการทำให้เป็นแห่งประโยชน์ ผู้ที่ปฏิบัติงานของการทำให้เป็นแห่งประโยชน์ บัญชี
 บุคคลผู้ใดได้เขียนในการ งานของการทำให้เป็นแห่งประโยชน์ ซึ่งผู้สอบบัญชีตรวจการ

มาตรา ๔๓ ผู้ ให้รับอนุมัติซึ่งการตรวจการ บัญชีและเลขตัวหลัก
 งานของการทำให้เป็นแห่งประโยชน์โดยในเวลาซึ่งการให้ถูกเมื่อ และให้การอนุมัติ
 ให้ได้แก่การโดยทาง คณะกรรมการผู้สอบการ การตรวจ การคำนวณการ (ซึ่งซึ่งเป็นข้อ
 แผนของการทำให้เป็นแห่งประโยชน์) บัญชีทั้งงานของการทำให้เป็นแห่งประโยชน์โดย

มาตรา ๔๔ ผู้ ผู้สอบบัญชีซึ่งทำรายงานว่าด้วย

- (๑) ได้รับความความตั้งใจจริงในการดำเนินการบัญชี
- (๒) สมบูรณ์ซึ่งการทำให้เป็นแห่งประโยชน์โดยที่งานบัญชี
- (๓) งบดุลและบัญชีซึ่งการคำนวณบัญชี การคำนวณ บัญชีบัญชี
- (๔) งบดุลและบัญชีซึ่งการคำนวณบัญชี การคำนวณของของการทำให้เป็น

แห่งประโยชน์โดยที่เป็นความตั้งใจและความดีความชอบ ความซื่อความตั้งใจและความดีความชอบ
 ของบัญชี

มาตรา 43 ในคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจบัญชีของทางทำ
เรื่องแห่งประเทศไทยในเมื่อรัฐธรรมนูญระงับ

มาตรา 44 ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันหลังจากวันเห็นเป็นอันยุติ การทำเรื่องแห่ง
ประเทศไทยจะตั้งในของราชการประจำปี แดงบัญชีงบบุคคลย์ บัญชีค่าการ ๖๕๗๖๖๖
ค่าไรราคาทุน เนื่องด้วยผู้ให้พร้อมทั้งรายงานของผู้อยู่บนบัญชีคณะกรรมการตั้งขึ้นตาม
ความในมาตรา ๔๒

.....
.....

ประสงค์ น.
๒๖/๖/๖๖

ร่างพระราชบัญญัติการแก้ไขไทย พ.ศ. 2494
มาตรา 41 แก้ไขใหม่

มาตรา 41 ให้การแก้ไขของประเทศไทยบางและวิธีแก้ไขซึ่งระบอบการ
ยึดมั่นในหลักของ ขบวนการประชาชนไทยที่มีส่วนร่วม เป็นการยอมรับการเป็นประชาธิปไตย
ในวิถีที่ไทยทรงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์และผลประโยชน์ของประชาชนไทยอันแสดงถึงจิตวิญญาณที่
วิวัฒนาการของประเทศไทยและประชาชนไทย

(1) ทหารรับและการรับเงิน

(2) ยศของรับและรับเงิน

ซึ่งแสดงการงานอันเป็นคุณความดีรับและงานอันดีของประชาชนไทยอันมีความหมายอันเป็น
เกียรติของรับการรับเงิน ๆ

กองกรรมาธิการ

27 มี.ค. 94

Legislative Institutional Repository of Thailand

876

สุพงษ์ ศ. ๔๕/๓

วุฒิสภา ๑๒/๕๔

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๕ ข้อของ แก้วเป็น "โทษ" หน้า ๗ ระหว่างวงเล็บ
 * แต่ข้อของ แก้วเป็น โทษ เช่นเดียวกัน หน้า ๔ มาตรา ๔๑ ขอให้ดูตามใบที่ใส่ได้
 พิมพ์แจกไปแล้ว

877

พินัย ๔๒/๑

นายบุคคล แสดงอุทธรณ์ กรมการธิการ : ข้อแก้ครั้งที่ ๔ คือมาตรา ๓๓. คดี
ในหน้า ๘ มีข้อความว่า "ผู้สอบได้จึงต้องทำรายงานว่าด้วย" ข้อแก้ที่ว่า "ด้วย" ออก

เลขการธิการรัฐสภา : ในหน้า ๘ เช่นเดียวกัน มาตรา ๓๓. คดี นับจากล่าง
ขึ้นไปมีแก้ที่ ๓ คำว่า "ด้วย" ตัดออก

ประธานวุฒิสภา : เลขการธิการอ่าน

เลขการธิการรัฐสภา : พระราชบัญญัติการทำเรือไทย พ.ศ. ๒๔๖๕ คือ

ร่างพระราชบัญญัติใน พ.ศ. คำปรารภ มีแก้ มาตรา ๑ ไม่แก้ มาตรา ๒ ไม่แก้
มาตรา ๓ ไม่แก้ มาตรา ๔ ไม่แก้ มาตรา ๕ ไม่แก้ มาตรา ๖ การจัดตั้งทุนและ
เงินสำหรับ มาตรา ๗ ไม่แก้ มาตรา ๘ ไม่แก้ มาตรา ๙ ไม่แก้ มาตรา ๑๐ ไม่แก้
มาตรา ๑๑ ไม่แก้ มาตรา ๑๒ พวิ ไม่แก้ มาตรา ๑๓ ไม่แก้ มาตรา ๑๔ ไม่แก้
มาตรา ๑๕ ไม่แก้ มาตรา ๑๖ ไม่แก้ มาตรา ๑๗ ไม่แก้ มาตรา ๑๘ ไม่แก้
มาตรา ๑๙ ไม่แก้ มาตรา ๒๐ ไม่แก้ มาตรา ๒๑ การกำหนดควบคุมและจัดการ
มาตรา ๒๒ ไม่แก้ มาตรา ๒๓ พวิ ไม่แก้ มาตรา ๒๔
๒๕.๒๕ น.

พระยาโยชยศสมันติ กรมการธิการ : หมวด ๒๖ ซึ่งเจ้าได้ส่งจนไว้
ความตั้งใจในวันต้นมีดังนี้ ในการเลือกตั้งกรรมการสำหรับทำเรือไทย เราน่าจะ ได้
พยายามและจำแนกบุคคลที่เป็นกรรมการออกเป็นหลายแห่ง ถ้าหากว่ายังทำไม่ได้ให้
ผู้ที่มีส่วนได้เสียหรือผู้ที่ในทำเรือไทยได้มี โอกาสที่จะเลือกผู้ที่เขาเห็นว่าจะเป็นผู้
ในการที่จะดูแลทำเรือไทยประ โยชน์ของ เขาด้วย นั่นเป็นประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง
ในการที่เราจะ เลือกบุคคลที่เป็นกรรมการนั้น เราควรจะ เลือกให้หนัก ๆ หลาย
ในวิภาควกรมหลาย ๆ อย่างด้วยกัน ไม่ใช่จะทุ่มเทให้ทางเรือไทย เพราะ เขาบางคน
เขาได้แบ่งผู้เป็นกรรมการ ผู้ที่ในทำเรือไทยเลือกก็เป็นผู้แทนของส่วนต่าง ๆ
อีกพวกหนึ่งให้แก่องค์การรัฐบาลเช่นกรมการหรือกรมการพาณิชย์หรือผู้ดูแล

แต่ก็ไม่มีบัญชีความกราบหาย ๆ ไว้ว่าทราบนั่งว่าผู้ที่เป็นกรรมการนั้นควรจะมีคุณสมบัติ
 หลายชนิดด้วยกัน เช่นมีความรู้จักกิจการไฟฟ้การขนส่งในการเดินเรือในการเศรษฐกิจ
 อื่น ๆ ไม่มีใครมีบัญชีไว้เช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าถ้าเราจะให้มีบัญชีอันนี้ โดยอนุโลม
 ว่าในการเลือกตั้งกรรมการเราพยายามจะให้บุคคลหลายพวกแล้วก็จะเป็นการดี คือแบ่ง
 บุคคลพวกหนึ่งเป็นพวกเทคนิค อีกพวกหนึ่งเป็นพวกที่มีความรู้ทั่ว ๆ ไป การที่เราจะจำแนก
 กรรมการ ตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้เป็นรายตัวบุคคลนั้น ข้าพเจ้าและเห็นว่าคงที่จะทำได้
 โดยยาก แต่ถ้าวางว่าทำแยกแต่เพียงเป็น ๒ ส่วนใหญ่ ๆ คือพวกที่มีวิชาเทคนิคพวกหนึ่ง
 และพวกที่มีความรู้ทั่ว ๆ ไปอีกพวกหนึ่งแล้วก็พอจะทำได้ จึงได้ขอแก้ไขให้โดยง่าย
 ๒ พวก คือพวกที่มีความรู้ในการเดินเรือหรืออย่างน้อยคนหนึ่งกับผู้ที่มีความรู้ในทางทั่ว ๆ ไป
 พวกหนึ่ง ในทางเศรษฐกิจคนหนึ่ง การที่ได้แก้ไขไว้เช่นนี้แล้วก็พอที่จะไม่ให้กรรมการนั้น
 เป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องการเดินเรือหรือเทคนิคฝ่ายเดียวหรือมีความรู้ใน
 เรื่องการทั่ว ๆ ไปแต่ฝ่ายเดียว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้ขอแก้ไขไว้ว่าอย่างน้อย
 ต้องให้มีกรรมการผู้ที่มีความรู้ในทางเดินเรือคนหนึ่ง กับทางเศรษฐกิจอีกคนหนึ่ง

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการธิการ : เหตุผลที่กรมการฝ่ายช่างมากเห็นว่า
 ไม่ควร จะจำกัดบุคคลไว้ ๒ คนตามที่กรมการฝ่ายช่างน้อยเสนอเสนอนี้ก็เพราะเห็นว่า
 เราได้มีมาตรา ๒๑ อนุมาตราหนึ่งแล้วที่กำหนดว่าผู้ที่จะดำรงตำแหน่งนั้นควร จะมีความรู้
 และจัดเงินเพียงไรบ้าง กรรมการฝ่ายช่างมากเพียงแต่เห็นว่าสำหรับประเทศไทยนั้น
 บุคคลหายาก เพราะฉะนั้นจำกัดอย่างน้อยให้มีคนอย่างน้อยอย่างน้อยนี้ถ้าหากมีได้เป็นการลำบาก
 โดยปกติผู้ที่ทรงคุณวุฒิเป็นสมาชิกวุฒิสภาส่วนมาก ทั้งนี้ถ้าหากก็เป็นของลำบาก อีกอันหนึ่ง
 ก็พิจารณาถึงร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ มาเมื่อไม่มีบัญชีใดกำหนดคุณวุฒิของกรรมการไว้
 เพราะฉะนั้นองค์การที่เราเรื่องนี้เป็นของใหม่ที่จะเริ่มตั้งขึ้นเราอาจจะต้องมีการใน
 คำอื่นมากขึ้นก็ได้ เพราะฉะนั้นกรมการฝ่ายช่างมากจึงเห็นว่าจำเป็นที่จะให้คณะกรรมการ
 เป็นผู้แต่งตั้งแล้วก็ควรที่จะปล่อย ซึ่งความจำเป็นในขณะหนึ่งนี้ต้องการคนขนาดไหนมาก

เอาเอาผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในทางเศรษฐศาสตร์ ถ้าอย่างนั้นแล้ว การที่จะพิจารณาทางนโยบายก็ดี หรือกำหนดอะไร ก็ดีก็จะเป็นไปในทางประโยชน์ที่มีความคิดไปในทางนั้นหรือทำการในทางนั้นอย่างเดียวกัน ซึ่งอาจจะเป็นไปในทางที่ดี ในการที่จะคิดเงินงานสำหรับงานใหญ่ ๆ อีกประการหนึ่ง แม้ว่า องค์การท่าเรือนี้จะเป็นองค์การแรกที่จะเป็นองค์การอิสระที่ตั้งขึ้น ก็จำเป็นจะต้องให้มีการอนุมัติด้วย คือหมายความว่า ให้มีทางที่จะแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพ กับความเป็นไปในขณะหนึ่ง ๆ แต่ทว่า เราต้องบอกอยู่เสมอในการทำงาน เราต้องการคนที่มีความรู้ เพราะฉะนั้นถ้าใครที่ไม่มีมีความรู้แล้ว เราจะให้มาทำงานหาได้ไม ผู้ที่มีความรู้ คือผู้ที่มีความรู้ในทางเทคนิค ในทางการทั่ว ๆ ไป ในการที่เราจะเอาผู้ที่มีความรู้ในทางทั่วไปหรือในทางเทคนิคล้วน ๆ มากำเนินการนั้น ผมเห็นว่าทำไปไม่ได้ รัฐบาลจะต้องจำแนกกรรมวิธีการเป็นส่วน ๆ อย่างที่ข้าพเจ้าว่า เคยขอให้บัญญัติไว้ในกฎหมายเท่านั้น เมื่อเช่นนั้นแล้ว ถ้าหากว่า รมว.วิธีการสมัยหนึ่งสมัยใด เห็นว่าการทำเช่นนั้นเป็นการสมควรจะเอาบุคคลคนใดซึ่งเอามาทำงานเพื่อเหตุอื่นแล้ว การทำเรือนี้ก็จะเสียประโยชน์เปล่า ๆ เงินที่รัฐบาลลงทุนในการหาเรือไทยในเบื้องต้นก็เป็นจำนวนหลาย ๆ ล้าน ไม่ใช่น้อยซึ่งไม่ควรจะให้เสียไป เพราะฉะนั้นก็จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องแยกบุคคลที่มีความรู้หลาย ๆ ทางไว้เพื่อประโยชน์ส่วนรวม ไม่ใช่เพื่อประโยชน์เพียงเฉพาะที่เราเห็นในขณะนี้

นาวาเอก หลวงสารวรกิจสมุทร ในมาตรา ๒๐ วรรค ๒ มีข้อความว่า ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ คณะรัฐมนตรีจะแต่งตั้งผู้อำนวยการให้เป็นกรรมการก็ได้อีก ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าทำไมต้องเขียนว่าคณะรัฐมนตรีจะแต่งตั้งผู้อำนวยการให้เป็นกรรมการก็ได้ ก็ไม่เห็นมีบทบัญญัติห้ามที่ใหนว่าไม่ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อำนวยการเป็นกรรมการ ก็จะมาเขียนไว้เป็นประโยชน์อะไร ตลอดจนวิธีการ ไปรษณีย์แจ้ง

ไซด

882

พ.๕๕/๒

นาวาเอก หลวงสารวรกิจสมุหฯ: ที่ MV ๖๖๖/๒๒ ข้าพเจ้าก็เห็นพ้องกับเจ้าคุณ
ไชยยศ ฯ แกลูกกาตูกไม่มี
ประธานวุฒิสภา: ไม่ได้ ต้องพูดสลับกัน

1 / 28 ม.ค. 54
1.6

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้โดยปริยายของกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒/๑๖๖

ประธานวุฒิสภา : การที่ข้าพเจ้าจะให้ออกญัตติไม่มีข้อบังคับ

หลวงประคองพิติสาร : จะกระประเด็นนี้ข้าพเจ้าขอเสนอให้ยกเว้นให้
ข้อบังคับว่าด้วยการพูดสลับกัน ตามข้อ ๔๔ โดยอาศัยข้อ ๑๐๓ ของจำนวนรัฐธรรมนูญที่ผู้รับ
ให้ครบ ๕๕ คนน้อย

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองครบจำนวนแล้ว ขอเสนอที่ประชุม ผู้ใดเห็น
ว่าควรยกเว้นให้ข้อบังคับว่าด้วยการพูดสลับกัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานวุฒิสภา : เห็นอันว่าไม่ต้องพูดสลับกัน

ท้าวเดโช หลวงสรวจรวิสิษฐ : ผมเห็นห้องควมควรสอดคล้องของ ขอ

ประธานโฆส คือเจ้าคุณไชยยศสมมติ เพราะว่ากิจการท่าเรือถ้าไม่ได้อาศัยผู้ที่มีความ
ในกิจการของเรือบ้างแล้ว มันก็ไม่เรียบร้อยและยุ่งอลเวงจนเกินไป เห็นว่าเรือจะ
มาเทียบท่า กรรมการท่าเรือของเราจะต้องมีความรู้ในการรับเชือกส่งเชือกอะไรก็ตาม
เรื่องมันมากมาย ข้าพเจ้าเคยดูมาแล้วท่าเรือ ไม่ได้อาศัย เพราะว่าการกรม
ไม่มีความรู้ ไม่มีหัวหน้าซึ่งเป็นชาวเรือที่จะบริหารงานในที่นั้น อันนี้เป็นข้อสำคัญคือไป
ข้าพเจ้ามองดูแล้วขานเข้าเขลิฮอน ที่ข้าพเจ้าเคยเห็นในต่างประเทศซึ่งลงเรือใช้
ไม่ได้สักอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นมีความเห็นร่วมกับเจ้าคุณไชยยศสมมติว่าควรจะมี
กรรมการซึ่งมีความรู้ชาวเรือสักหนึ่งคน

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการขอชี้แจงข้อข้องใจ คือ

ในเรื่องที่กรรมการฝ่ายข้างน้อย คือท่านเจ้าคุณไชยยศ ฯ ท่านขอ ๒ อย่าง คือ
 อย่างหนึ่งผู้ที่มีความซุกซ่อนเกี่ยวกับท่าเรือ เรามีนับผู้ติดตาม ๒๐ นั้นเอง วิวัฒนา
 อาจจะต้องตั้งกรรมการท่าเรือก็ได้ ถ้าอย่างนี้เราจะอนุมัติว่าผู้ที่มีความซุกซ่อนที่ท่า
 เรือ ๒ คน โควต่าอย่างอื่นก็หมดไป

ก็เราอยากได้หลาย ๆ ทางก็เป็นข้อนึง ทางกรมการศึกษาก็ว่าไม่ควรจะคิด
ก็เมื่อใครรัฐบาลได้เลือกตั้งผู้ช่วยกรรมการทำเรื่อง ผู้ช่วยกรรมการทำเรื่อง ก็เป็นผู้ที่
มีความรู้ มีความชัดเจนในการทำเรื่องอยู่แล้วประการนี้

ประการที่สอง เศรษฐกิจ คำเศรษฐกิจนี้จะแปลว่ามาคร่า ๒๗ มีปัญหา
ทั่วทั้งซึ่งท่านเอง เคยไปรักในที่ประชุมของวุฒิสภาแล้วว่า อย่างการ เงินไม่ใช้/PH/
เศรษฐกิจหรืออย่างไร พาณิชยกรรม การขนส่ง เหล่านี้ก็เป็นอันหนึ่ง นอกจากนั้นท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้เห็นว่าคำว่าเศรษฐกิจนั้นกว้าง คือที่เราเขียนถึงกฎหมายก็จะ
ต้องไปไกล ที่มีการใส่คำเศรษฐกิจแล้ว ถ้าเราเข้าใจในการเข้าก็เป็นเศรษฐกิจ การเงิน
ก็เศรษฐกิจ อะไรต่าง ๆ อย่างนี้ แคมป์ของคณะรัฐมนตรีจะเป็นผู้ตั้ง ว่าไม่ไปไกล
เพราะฉะนั้นสรุปความว่าคำของการกรรมการทำเรื่อง ถ้าว่ารัฐบาล เห็นว่าไม่ผู้
อำนาจการ เป็นกรรมการโดยตำแหน่งซึ่งสมาชิกวุฒิสภาคัดออก แล้วบอกว่าจะตั้ง
ก็ได้ ไม่ตั้งก็ได้ ถ้าเลือกตั้งแล้วหมายความว่าจะต้องมีกรรมการทำเรื่อง ๒ คน
ที่ใดคำเขาเสียคนหนึ่ง อีกสองเป็นเศรษฐกิจ ขอให้ท่านใครรับรองว่ามันกว้าง
แค่ไหน การขนส่งไม่ใช้เศรษฐกิจหรือ การพาณิชยกรรม ไม่ใช้เศรษฐกิจหรือ การเงิน
ไม่ใช้หรือ ถ้าผู้เสนอ เป็นกรรมการฝ่ายข้างมากก็ไม่เห็นด้วย เสนออย่างไรก็ได้
โหวตคำ คือเมื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าว่ารัฐบาลตั้งกรรมการทำเรื่องขึ้น
ถ้าอย่างนั้นเป็นการเข้าสอง ข้อ ๑ เศรษฐกิจกว้างอย่างนี้ไม่มีประโยชน์ ถ้าอย่างนั้น
ไม่มีเสียเลยไม่ดีกว่าหรือ ปล่อยให้ผู้ไปดูแลที่กิจของคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ
อย่างนี้ซึ่งกรรมการแล้วตั้งโหวตใจชอบใจไม่เอา มาคร่า ๒๗ รัฐบาลก็มีมติ
ชอบเต็มที่ คือเลือกได้ ที่มีเศรษฐกิจจะต้องสองคนอย่างนั้นอย่างนี้ ที่มีรัฐบาลออกว่า
บังคับมีมติ กรรมการทำเรื่องสองคนแล้ว เศรษฐกิจก็จะเอา การรับผิดชอบก็เป็น
การตั้งกรรมการลูกนอกของ

886

เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้คงขอให้สมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งทางใต้ทางเสีย คือถ้าเราปล่อย
 รัฐบาลเลือกเพิ่มโดยไม่ต้องมีข้อจำกัดเกี่ยวกับกาทำเรือ การเศรษฐกิจอย่างนี้รัฐบาล
 ก็เลือกได้เต็มที่ แต่ถ้าจะเจาะจงอย่างนั้นอย่างนี้ว่า ๒ คน ขอประหาณอย่างนั้นแล้ว
 จะเสียหายแค่ไหน รัฐบาลก็บอกว่ามีรัฐบาลนี้ ทำเรือเข้าไป ๒ คน เศรษฐกิจอีกคน
 ละไรต่าง ๆ แล้วรัฐบาลก็รับผิดชอบไม่ได้เต็มที่ คือขอได้โปรดเลือกเอาเอง คือให้
 รัฐบาลรับผิดชอบเต็มที่ที่รับตามร่างกรรมาธิการ คืออย่าให้ทำเรือ ๒ คนแล้วเศรษฐกิจ
 ละไร ใครจะอ้างว่าคนนั้นคนส่งไม่รู้เศรษฐกิจก็รู้เศรษฐกิจ คนที่รู้เดิมเรือก็รู้เศรษฐกิจ
 คือร่างกฎหมายอย่างนี้แล้วกรรมาธิการฝ่ายข้างมากเห็นว่าปล่อยให้อยู่ในดุลยพินิจของรัฐบาล
 ดีกว่า

17.42 น.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร : ข้าพเจ้าเห็นห้องคุยกับคำอภิปรายของกรรมาธิการ
 ฝ่ายข้างน้อย ที่ข้าพเจ้ามีความเห็นเช่นนี้โดยรู้สึกว่าการกฎหมายนี้เมื่อออกไปแล้วจะเป็นแบบ
 อย่างต่อไปสำหรับกฎหมายที่เราจะยกฐานะของหน่วยงานซึ่งในขณะนี้อยู่ในบังคับบัญชาของ
 รัฐบาลให้เป็นอิสระ เป็นคนว่ารถไฟเป็นคน เพราะฉะนั้นเราจะทำอะไรก็ต้องคิดให้รอบคอบ
 ในพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้เป็นแบบอย่างต่อไป ในการที่จะให้องค์กรวิโคศลไม่เป็นอิสระ
 เช่นนี้ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเห็นความรับผิดชอบของรัฐบาล เป็นอย่างมากในสิ่งที่เขาจะรับผิดชอบ
 เป็นการบริหารที่ถือว่าองค์กรนี้ เป็นอิสระแล้วจะไม่นำความเสียหายมา การที่กรรมาธิการ
 ฝ่ายข้างน้อย เห็นว่ากิจกรรมการทำเรือนี้ควรจะเอาผู้ทรงคุณวุฒิมีความรู้เกี่ยวกับกาทำเรือ ๑
 นาย การเศรษฐกิจ ๑ นายนั้นเป็นการที่โดยปฏิบัติโดยรอบคอบ คือว่ากิจการนี้ถ้าหากว่า
 ปรวาศจากผู้ที่มีความรู้ในทางทำเรือ ถ้าหากว่าปรวาศจากความรู้ในทางเศรษฐกิจแล้วก็เป็น
 นำท่านเกรงว่ากิจการจะไม่เป็นไปโดยที่สมควร โดยเหตุผลที่ทั้งสองใจเช่นนี้จึงเป็นกต
 ปรองกนที่ที่ผู้ทรงคุณวุฒิควรจะได้รับเอา แล้วคนที่ท่านกรรมาธิการฝ่ายข้างมากเห็นว่าไม่จำเป็น
 จะทรงเขียนไว้เช่นนั้น

เรียนว่าไม่จำเป็นที่จะต้องไปขอใช้บัตรวีซ่า เพราะเหตุว่าได้มีผู้ช่วยเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 กระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งมีความจริงไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่ ทางด้านที่รัฐบาลฝรั่งเศสเป็นผู้ช่วยเลขาธิการ
 รัฐมนตรีว่าการ โดยส่วนหนึ่ง แต่กรรมการคณะที่เมืองโคลงเคลร์เพื่อผู้มาขอถึงไปเป็น
 โดยกรรมการที่คณะเป็นผู้ช่วยเลขาธิการเจ้าเรื่องมีได้ นอกจากนั้นผู้ที่ไม่ใช่ผู้ช่วยเลขาธิการว่า เรื่อง
 เราที่ไม่ทราบว่าจะเป็นผู้ที่ไม่ใช่ผู้ช่วยเลขาธิการในอีกทศวรรษข้างหน้าได้ เพราะตาม
 กฎหมายที่เมือง ถ้าเราจะต้องดูแลเกี่ยวกับประเทศในต่างประเทศด้วยแล้ว เรื่องของสิ่ง
 ราชการที่ไม่ใช่ผู้ช่วยเลขาธิการในอีกทศวรรษข้างหน้าเรื่องมีได้ ไม่ใช่แบบ ที่ผู้มาขอถึงใครที่ไม่ใช่
 ราชการก็ได้ เป็นเรื่องแปลกใหม่แล้วไม่ใช่ผู้ที่ไม่ใช่ผู้ช่วยเลขาธิการในทศวรรษข้างหน้าเรื่องมีได้
 เป็นไม่แปลกใหม่ แล้วนอกจากนี้เรื่องมีได้ที่เราจะต้องเรื่องมีได้ในเรื่องของฝ่ายกรมการ
 ส่วนข้างนอกนั้น ซึ่งถ้าคุณใดก็ตามที่ทราบว่าจะไม่ใช่ผู้ที่ไม่ใช่ผู้ช่วยเลขาธิการเรื่องมีได้ เรื่องมีได้
 ที่ไม่ใช่ผู้ช่วยเลขาธิการที่เรื่อง ไม่ใช่ผู้ช่วยเลขาธิการเรื่องมีได้ เรื่องมีได้เรื่องมีได้เรื่องมีได้
 อย่างสิ่งนี้ในการที่จะให้บุคคลอื่นที่เข้ามาไป ในเมื่อที่ประเทศที่มีความรู้ในทางนี้ เราจะต้อง
 หารจะต้องสิ่งเหล่านี้ที่มีความรู้ในทางนี้ ทั้งรัฐบาลกระทรวงเรื่องมีได้ เรื่องมีได้เรื่องมีได้เรื่องมีได้
 เหตุการณ์สงครามที่อีกเรื่องต่าง ๆ ซึ่งมันจะเข้ามาใจว่าความที่คนเรามีเรื่องมีได้เรื่องมีได้
 กัน การที่จะกรมการที่เรื่องมีได้ว่าความที่คนเรามีเรื่องมีได้เรื่องมีได้เรื่องมีได้เรื่องมีได้
 หนึ่งนั้น ไม่ใช่มีเหตุผลโดยหน่วยงานใด ๆ ที่เราโดยหน่วยงาน ๆ มีเหตุผลที่คนมี
 ใจใจ และถ้าไม่เช่นนั้นแล้วมันไม่ใช่เรื่องที่เรื่องมีได้เรื่องมีได้ เรื่องมีได้เรื่องมีได้
 กรมการที่เรื่องมีได้เรื่องมีได้เรื่องมีได้เรื่องมีได้เรื่องมีได้เรื่องมีได้

วุฒิสภา ๑๒/๕๔

889

พพท ๕๔/๒

ให้ชี้แจงในกฎหมายว่าด้วยอำนาจการเป็นกรรมการให้ชี้แจง จน คือนาย
ความว่า ถ้าต้องการเข้านั้นแล้วทางคณะรัฐมนตรีก็ตั้งประธานไว้ก่อนแล้วประธาน
กรรมการก็แต่งตั้งผู้อำนวยการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

พล.ร.ต. เลิศ สุมิทร ร.น. : ข้าพเจ้าเห็นว่าได้เปลี่ยนมาแล้วยังหาไม่ได้
ว่าใคร เป็นคนตั้งผู้อำนวยการ เพราะว่าอันเก่ามีผู้อำนวยการให้คณะกรรมการ แต่งตั้ง
แต่อันใหม่ไม่เห็นมีใครตั้ง ตั้งเป็นกรรมการมี ตั้งเป็นผู้อำนวยการ ไม่มี

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการธิการ : ถรมาธิการขอความกรุณาให้ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติได้ไปรื้อค่านมาตรา ๒๔ ซึ่งมีข้อความชัดเจนว่า "ให้คณะกรรมการ
แต่งตั้งผู้อำนวยการ ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี"

นายบรรจง ศรีจัญญู : ข้าพเจ้าข้องใจในมาตรา ๑๓ ซึ่งเป็นมาตราหนึ่งที่
คณะกรรมการแก้ไข แต่ในวาระที่พิจารณามาตรา ๑๓ นั้น เนื่องจากท่านเลขาธิการ
ได้อ่านเร็ว ข้าพเจ้าท้วงไม่ทัน ข้าพเจ้าจึงขอถือโอกาสอภิปรายในมาตรา ๑๓ ท่าน
ประธานจะอนุญาตหรือไม่

ประธานวุฒิสภา : เห็นจะล่วงเลยเสียแล้ว เสียใจ

เลขาธิการรัฐสภา : ค่อยไป มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘

หลวงประภคณิศสาร : เพื่อความเข้าใจอันแจ่มแจ้ง ข้าพเจ้าขอถาม
กรรมการธิการว่า เหตุที่ท่านคัดค้านว่า "เว้นแต่ผู้อำนวยการ" ออกจากอนุ ๒ ของมาตรา
๑๓ นี้ก็หมายความว่าผู้อำนวยการนี้ไม่ใช่พนักงานของท่าเรือนี้ใช่ไหม

นายหยุด แสงอุทัย : ที่กรรมการได้คัดค้านนั้นก็เพราะเหตุว่ากรรมการ
ได้ไม่ใส่ไว้ในมาตรา ๑๔ ทวีแล้วว่า "คณะรัฐมนตรีจะแต่งตั้งผู้อำนวยการ ให้เป็น
กรรมการ ด้วยก็ได้" เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วกรรมการจึงเห็นว่าควรที่จะใส่มาตรา ๒ ก็
เป็นข้อความที่ซ้ำกันคือว่าเป็นเรื่องที่ว่าจะแต่งตั้งผู้อำนวยการ ได้ก็ไม่ควร จะไม่ใส่สองแห่ง

พระยาศรีสุทธีวิมลวณิช :

เลขาธิการรัฐสภา : มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗

พระยารัตนธรรมาธิบดี : มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ ที่ตนกรรมาธิการขอเปลี่ยน

คำว่า "ทันสมัย" เป็น "ใหม่" อันนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าดีแล้ว แต่ข้าพเจ้าคิดว่าในการที่จะ

891

พ. ๕๕/๒

วางระเบียบโทษนั้น ในเรื่องวินัยต้องมาก่อน และถ้าหากว่ากรรมการ ไม่มีอำนาจ
วางระเบียบว่าควัวินัย

การที่จะไม่วางระเบียบเรื่องทะเลสาบไม่มี ก็ด้วยเหตุนี้ว่าเราจึงแยกพระระบอบความปรองดอง
กับกรมการ คือขอเก็บข้างที่ทะเลสาบไม่มี ก็คือว่า "และระเบียบของใหม่" พอที่ออก และ
ขอเก็บความว่า "ระเบียบวินัยและการลงโทษ" และ และอีกโดยความว่า ๒ ๕ วาง
ข้อบังคับกำหนดระเบียบปฏิบัติงาน ระเบียบวินัยและการลงโทษของพนักงานทำเรือแห่ง
ประเทศไทย" อย่างนี้กรมการจะเห็นสมควรหรือไม่

นายหยุด แสงอุทัย กรมการ : กรมการ^{จะ}เห็นสมควรได้เสีย เมื่อสี่
ปีไม่^{ได้}สัก

พระบวรรัตนารักษ์อินทร์ : ข้าพเจ้าขอแก้ไขดังนี้ คือตัดคำว่า"และระเบียบของใหม่"
เป็น "ระเบียบวินัยและการลงโทษ"

เลขาธิการรัฐสภา : กระผมขอประทานความเชื่อความเข้าใจถึงนี้ ในที่ที่ ๕ (๕)
กระผมเข้าใจว่าคงจะข้าม ได้ดังนี้ "วางระเบียบกำหนดระเบียบปฏิบัติงาน ระเบียบวินัย
และการลงโทษของพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทย อีกจากเงินเดือนและกรณีอื่น
ที่จะต้องเสียด้วย"

นายหยุด แสงอุทัย กรมการ : กรมการไม่ขัดข้อง แต่ขอแก้ไขคำว่า
"ของ" ออก อ่านได้ความว่า "วางระเบียบกำหนดระเบียบปฏิบัติงาน ระเบียบวินัย
และการลงโทษพนักงานทำเรือแห่งประเทศไทย อีกจากเงินเดือนและกรณีอื่นที่จะต้องเสียด้วย"

พระบวรรัตนารักษ์อินทร์ : เห็นว่าตัดคำว่า"ของ"ออก ดีเหมือนกัน
เลขาธิการรัฐสภา : ญ ๕ "วางระเบียบกำหนดระเบียบปฏิบัติงาน ระเบียบวินัย
และการลงโทษพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทย อีกจากเงินเดือนและกรณีอื่นที่จะต้องเสียด้วย"

พระบัญชาวิมลพิลาสศรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ
เพราะว่าคำว่า"ระเบียบวินัยและการลงโทษ"นั้นเป็นการลงโทษอะไร มีพระบัญชาจากและ
ระเบียบวินัย

นายเชษฐา ส่องอุทัย กรรมการศึกษา : เข้าใจว่าท่านแนวคิดตรงกันคือ เป็นระเบียบ
ปฏิบัติงาน

เลขาธิการสภา : ถูกแล้ว คือระเบียบปฏิบัติงานอยู่ในร่างอยู่แล้ว

ม.จ. สุวิมล วัฒนศิริ กรรมการ : ขอสืบเสาะระเบียบที่ออกไว้ก่อน

ประธานกรรมาธิการพิเศษ : ข้าพเจ้าคิดว่าระเบียบจะขาดความไม่ เพราะเขาเห็นว่า

ระเบียบปฏิบัติงานเหล่านี้ คงไปทุกจังหวัด ก็จะต้องทำขึ้นเองจึงว่าระเบียบวินัย

พระมัญญาวิมลคาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ข้าพเจ้าไม่
 เห็นด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่า คำว่า " วินัย " คำเดียวก็พอแล้ว อย่างท่านกรมราช
 วัลย์ " ระเบียบวินัย " ไม่มีความหมายอะไรเลย

พระยาอรุณการสินินพนธ์ : ในข้อนี้ฉันค้นด้วยวางข้อบังคับ วางระเบียบ
 ถ้าเห็นว่าวางต่อไปก็เป็นกรณี คือวางระเบียบวินัยในการลงโทษ

หลวงประกอบนิติสาร : กำลังว่าด้วยระเบียบ แต่ทว่าการศึกษาเราไม่มี
 ระเบียบไปเสียแล้ว เพราะว่าข้าพเจ้าฟังแล้วกรมราชวัลย์ก็ยอมตามที่ท่านขอปรานีประยอม
 แล้ว มีกรมราชวัลย์อีกผู้หนึ่งลุกขึ้นมาทูลถึง ข้าพเจ้าที่ขอคำนี้ ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามันไหน
 เป็นของกรมราชวัลย์หรือเป็นของส่วนบุคคล ขอโทษข้าพเจ้าออกหรือคือคุณหนูๆ ว่ากรมราช
 วัลย์ยอมแล้ว และข้าพเจ้าก็เข้าใจว่ากรมราชวัลย์ยอมแล้ว และมีกรมราชวัลย์อีกท่าน
 หนึ่งบอกว่าขอคัด ข้าพเจ้าเลยไม่ทราบว่าจะระเบียบอยู่ที่ตรงไหน

ประธานวุฒิสภา : กรมราชวัลย์กำลังต่อรองกัน ที่นี้เอาหลังที่สุดว่า
 กรมราชวัลย์จะเอาอย่างไร เพราะเป็นเรื่องของกรมราชวัลย์ ขอเชิญกรมราชวัลย์

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : คือ
 หลักการตามที่เจ้าคุณอรุณการสินินพนธ์ฯ เสนอขึ้นโดยคำไม่รัดกุม กรมราชวัลย์ก็เสนออย่างนี้
 - ตกสิ่ง

" วางข้อบังคับกำหนดระเบียบปฏิบัติงาน " อันหนึ่ง วินัย " วินัย " อันหนึ่ง ~~วินัย~~
 " ระเบียบการลงโทษ ~~ข้าพเจ้า~~ พนักงานการท่าเรือไทย " อันหนึ่ง อย่างนี้ไปไหนหรือไม่
 - สมอบน

พระยาอรุณการสินินพนธ์ : ข้าพเจ้าต้องขอให้กรมราชวัลย์ไปปรึกษารัฐ
 อันนี้เล็กน้อย คือว่าถ้าแยกอย่างนั้น คชามก็ขาดจากกันไป กล่าวคือระเบียบ วินัย การลงโทษ
 ต้องมาด้วยกัน ข้าพเจ้าคิดว่าอยู่ด้วยกันดีกว่า—แยกกัน ถ้าแยกออกไป " วินัย " กับ " การลง
 โทษ " ก็ไปคนละอย่างไป ข้าพเจ้าคงจะให้อยู่ด้วยกัน คือให้วินัยและการลงโทษไปด้วย
 กัน

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง: ไม่ขัดข้อง แต่ต้องมี "และ" ข้างหน้า เพราะ "และ" นี้เชื่อมคำว่า วินิจฉัยโทษและระเบียบปฏิบัติงาน ตามมาตราที่ถูกต้อง

พระยาอรรถการีย์พิเศษ: ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องจะเพิ่มคำว่า "และ" อีกคำก็ได้
ประธานวุฒิสภา: กรรมาธิการเป็นอันยอมว่าให้แก้คำว่า วางข้อบังคับกำหนดระเบียบปฏิบัติงานและระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงาน ถ้าไม่มีผู้ใดขัดข้อง ก็เป็นไปตามที่กรรมาธิการขอแก้ เป็นเรื่องเล็กน้อย ผ่านไป ต่อไป

เลขาธิการรัฐสภา: ต่อไป มาตรา ๒๘

พระยาอรรถกรมมนต์: ข้าพเจ้ามีความสงสัยในเรื่องการแต่งตั้งผู้อำนวยการ กับการแต่งตั้งผู้อำนวยการให้เป็นกรรมการตามมาตรา ๒๐ - ๒๕ จะสืบสนกัน คือมาตรา ๒๐ นั้นบอกว่าใหม่จำนวนกรรมาธิการประกอบด้วยประธานและกรรมการซึ่งอย่างน้อย ๕ คน แต่ไม่เกิน ๖ คน ทราบความว่ารวม ๗ แต่มีในวรรค ๒ บอกว่า จะให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการรวมด้วยก็ได้ แต่มาตรา ๒๕ บอกว่าให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ การแต่งตั้งคณะกรรมการหรือผู้อำนวยการ เป็นคนละคราว ข้าพเจ้าสงสัย เมื่อเช่นนั้น แต่งตั้งคณะกรรมการได้เพียง ๗ คงไม่ได้ ต้องเว้นไว้
คือเมื่อแต่งตั้งผู้อำนวยการแล้วต้องมาแต่งตั้งผู้อำนวยการเพิ่มขึ้นอีกทุกคราวอย่างเงาใช้ใหม่

นายหยุด แสงอุทัย (กรรมาธิการ): คือในการแต่งตั้งครั้งแรกก็เป็นอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า แต่ผู้อำนวยการเป็นการแต่งตั้งถาวร ต่อไปถ้าจะแต่งตั้งคราวเดียวก็ได้

ประธานวุฒิสภา: ผ่านไป

เลขาธิการรัฐสภา: มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐

หลวงประภคมนตรี: เมื่อได้อ่านมาตรา ๓๐ (๑) แล้วรู้สึกว่าจะความกำกวมเพิ่ม

มีคำสั่งให้เจ้าจะไต่ขึ้นแจ้งต่อไปนี้ มาตรา "๒" ซึ่งเป็นกรกำหนดอำนาจของผู้อำนวยการ
 ที่จะแต่งตั้ง ^{หรือ} ถอยถอนพนักงานหรือเลื่อนขึ้น เลื่อนขึ้น อัตราเงินเดือนพนักงานของท่าเรือ

ที่มีค่าว่าอย่างนี้ คนอเมริกา ๑ แดงคิง อลคอดอน เลื่อนชั้น หรือลดชั้นอัตราเงินเดือน
 ของพนักงานอื่น ๆ ของท่าเรือแห่งประเทศไทย นอกจากที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๗ อนุมาตรา
 ๒ ที่มีเราฉบับในมาตรา ๒๗ อนุมาตรา ๒ มีคำว่า พนักงานอื่น มาตรา ๒๗ อนุมาตรา
 ๒ คับ มาตรา ๒๗ อนุมาตรา ๒ ให้อำนาจคณะกรรมการที่จะตั้ง แดงคิง อลคอดอน กำหนด
 กำหนด หรือลดชั้นอัตราเงินเดือนที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และหัวหน้าฝ่ายต่างๆ ซึ่ง
 กำหนดให้ช่วยผู้อำนวยการ และกำหนดอัตราเงินเดือนพนักงานอื่นของการท่าเรือแห่ง
 ไทย เพราะฉะนั้นเราอ่านมาตรา ๒๗ อนุมาตรา ๒ แล้ว คำว่า พนักงานอื่นย่อม
 หมายความว่า พนักงานทั้งหลายของการท่าเรือนี้ นอกจากที่เป็นที่ปรึกษา ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ
 และที่เป็นหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ ในมาตรา ๒๗ อนุมาตรา ๒ นี้เอง แยกพนักงาน
 ทั่วประเทศ ๒ ประเทศ ประเทศ ๑ ได้แก่ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ
 อีกประเทศ พนักงานอื่น ๆ การที่เรามาเขียนมาตรา ๓๐ บอกว่าผู้อำนวยการ
 ผู้ที่มีอำนาจ แดงคิง อลคอดอน เลื่อนชั้นหรือลดชั้นอัตราเงินเดือนพนักงานอื่น ๆ ของการ
 ท่าเรือแห่งประเทศไทยนอกจากที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๗ อนุมาตรา ๒ ทั้งนี้ต้องเขียนไป
 ข้อมังคัมที่คณะกรรมการกำหนด อนุมาตรา ๒ ลานไม่ได้ความ เพราะว่ามาตรา ๒๗
 อนุมาตรา ๒ ว่าด้วยพนักงานทุกประเทศ ที่จะมีเหลืออะไร นอกจากที่ตามมาตรา
 ๒๗ อนุมาตรา ๒ ที่มาตรา ๒๗ อนุมาตรา ๒ บอกว่าพนักงานท่าเรือรวมแล้ว แต่
 ว่าแบ่งประเทศ ๒ ประเทศก็เลยไม่ได้ความ ชาวเจ้าอนุมาณเจตนาของผู้คณะกรรมการ
 ธิการ คงหมายความว่า ในมาตรา ๓๐ มีเจตนาสมมุติ หมายความว่า แดงคิง อลคอดอน
 เลื่อนชั้น หรือลดชั้นอัตราเงินเดือนพนักงานอื่นของการท่าเรือแห่งประเทศไทยที่ไม่อยู่ใน
 อำนาจของคณะกรรมการที่จะตั้ง แดงคิง อลคอดอน แต่ว่ามีเขียนอย่างนี้ไปรวมด้วยพนักงาน
 อื่น ที่คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดอัตราเงินเดือนเขาด้วย ถ้ากรรมาธิการเห็นด้วยกับ
 ข้าพเจ้าว่า การเขียนแบบนี้กำกวม และความใหม่เลยไป ข้าพเจ้าจะขอเสนอแก้ไข

ม.จ. ชีวสิทธิ์ เกษมสันต์ กรรมการ : เพื่อให้ความเข้าใจ
 ซึ่งกันและกัน ที่ท่านเสนอแก้ไขก็มาเหมือนกับกรรมการก็อาจเป็นได้ แต่ว่า
 ในมาตรา ๕๖ กบ. ๕ แล้ว ความจะเป็นดังนี้ กรรมการก็หมายความว่า หน่วย
 ของกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอย่างหนึ่ง จดจอบอย่างหนึ่ง กำหนด เลื่อนขึ้น
 หรือลดอัตราเงินเดือน เงินเดือนของใครก็ตั้งตอนว่าเงินเดือนที่ปรึกษา ผู้
 เชี่ยวชาญและหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งกระทำการที่ช่วยผู้อำนวยการใน มาตรา
 ที่หนึ่ง คือไปก็ว่ากำหนดอัตราเงินเดือนของพนักงานประจำของราชการหรือหนึ่ง
 ประโยชน์ ในที่นี้หมายความว่าพนักงานอื่น เช่นว่ากุสิ หรืออะไร เป็นอื่น อย่าง
 คำแปลนี้ว่ามีกำหนดอัตราสูงสุด ๕๐๐ บาท กรรมการกำหนดไปอย่างนั้นแล้ว ก็
 เมื่อขอมติของกรรมการแล้ว ท่านผู้ไปปรึกษาก็ไปดูมาตรา ๕๐ คำว่าของผู้ชำนาญการ
 มีดังนี้ แต่งตั้ง ให้ออก บรรจุเข้าไป ออกนอก ไล่ให้ออกไปเสีย เลื่อนขึ้น เมื่อถอน
 อัตราก็มีเลื่อนขึ้นหมายความว่าอัตราค่าจ้าง ๕๐๐ บาท แต่งบรรจุเข้า ๕๐๐ บาท
 ผู้อำนวยการก็อาจเลื่อนขึ้นเป็น ๕๐๐ บาท โดยลดขึ้น ถ้าแก้ไข ๕๐๐ บาท ก็
 เหลือ ๕๐๐ ส่วนอย่างนี้เรียกว่าลดขึ้น ค่าอะไรก็งานอื่น ๆ เช่นนั้น แต่ถ้าจะปรับไว้
 เช่นนี้ / / ~~ให้ผู้อำนวยการ~~ ปรึกษา ผู้อำนวยการ ในที่นี้ท่านว่าได้ แต่ผู้อำนวยการ
 จะทำได้ แต่งตั้งก็ตาม จดจอบก็ตาม เลื่อนขึ้น ลดขึ้นก็ตาม ต้อง เป็นไปตาม
 ระเบียบที่กรรมการได้วางไว้ กรรมการที่หมายความว่าอย่างนี้ ของที่ท่าน / /
 จะเข้าใจอย่างไร ว่าอย่างนี้แล้ว

LIRT

หลวงประภคมนตรีพิจารณา : กรรมาธิการได้ตั้งข้าพเจ้าไม่ถนัด ข้าพเจ้าไม่ได้เขียน
 ในประเด็นที่ท่านเขียนเลย ข้าพเจ้าเขียนคำว่า "พนักงานอื่น" เท่านั้น เพราะว่า
 "พนักงานอื่น" นี้เกิดมีกรรมาธิการเดิมในมาตรา ๒๗ (๒) มีพนักงานอื่นในไม่เปลี่ยนแปลง
 เพราะฉะนั้นแล้วไม่เข้าใจข้าพเจ้าขอขทัยทูลช่วย เสนอกรรมาธิการเพื่อให้ข้อความชัด
 เพื่อความประสงค์ตรงกันว่า เมื่อแก้อย่างนี้กรรมาธิการจะรับทราบหรือไม่ เพื่อให้ข้อความชัด
 มาตรา ๒๐ อ่านว่า "ผู้อำนวยการมีอำนาจแต่งตั้ง ลอกลดคน เลื่อนชั้นหรือลดชั้นอัตรา เงิน
 เดือนของพนักงานอื่น ๆ ของการท่าเรือแห่งประเทศไทยนอกจากที่ ~~ผู้~~ อยู่ในอำนาจของ
 คณะกรรมการ" ความความในมาตรา ๒๗ (๒) ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างนี้คิดว่าเพราะมีคำว่า
 "อื่น" อยู่ด้วย ข้าพเจ้าขอทูลอีกที "แต่ทั้ง ลอกลดคน เลื่อนชั้นหรือลดชั้นอัตราเงินเดือน
 พนักงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทยนอกจากที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการความความ
 ในมาตรา ๒๗ (๒) " แล้วนอกนั้นคงเดิม

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : ความหมายเช่นเดียวกันคณะกรรมการไม่
 ชัดของ

เลขาธิการวุฒิสภา : กระผมเข้าใจอย่างนี้.....

พระยาอรุณกรมนมนตรี : ความจริงในเรื่องนี้ไม่ว่าเป็นมาตราเฉพาะ ๒ มาตราเท่า
 นั้นกระผมไปถามผู้วิภาษกรรมาธิการได้โดยยคำหลายของเดิมไปถึงมาตรา ๒๐ ได้
 มาตรา ๓๔ กล่าวหาเรือแห่งประเทศไทยจะคงไว้ความเช่นชบจากรัฐมนตรีก่อนจึงจะ
 คำวินิจฉัยการคงต่อไปไม่ได้ คือ (๑) "แล้วมี (๒) แต่ทั้ง ลอกลดคน กำหนดอัตราเงินเดือน
 เลื่อนชั้นหรือลดชั้นเงินเดือนที่ปรึกษา ~~ผู้~~ ผู้ช่วยฯ และพนักงานฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งคณะกรรมการ
 ช่วยผู้อำนวยการ"

๑๐๐

ที่มีมาตรา ๓๐ ที่มีปัญหาว่าหากจะเขียนเสียให้ชัด "ผู้อำนวยการมีอำนาจแต่งตั้ง
ลดลดอน เลื่อนขึ้นหรือลดขั้นอัตราเงินเดือนพนักงานอื่น ๆ ของการท่าเรือแห่งประเทศไทย
ซึ่งมิได้เป็นผู้เชี่ยวชาญออก และหัวหน้าช่าง ๆ นอกจากที่ปรึกษา

โฉมแรก

902

ส. ๒๒/๒

ผู้มีเกียรติคือคุณหลวงประภว... ที่ได้ชื่อแก้ไขในเรื่องที่เกิดขึ้นระหว่างเวลา ๒๓ กันยายน ๒๕... คือเขตที่จะแทนที่ชดกันหรือจะกล่าวถ้อยนั้น กระผมเห็นว่าเป็นด้วยกรรมา-
ธิการไม่เต็มข้อความในมาตรา ๒๓ อนุ ๒ ที่ขีดเส้นใต้ไว้ตอนท้ายนั้น "และกำหนดค่า
เงินเดือนของพนักงานอื่นของการท่าเรือแห่งประเทศไทย"

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ชมเห็นว่าเจ้าข้าคือความที่เต็มออกไปแล้วมาตรา ๓๖ ไม่ต้องแก้ไข ผม ขอเสนอให้
ตัดข้อความที่เต็ม มาตรา ๒๗ อนุ ๒ ออก

ทำกรรมาญญัตติวุฒิสภา : ๒๗ อ่านไปหมด ไม่ใช่หรือ ที่กำลังพูดถึงมาตรา

๓๐

เลขาธิการวุฒิสภา : คือไปมาตรา ๓๖ หมวด ๓ ความสัมพันธ์กับประมวล

มาตรา ๑๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔

พระยาอรรถการีย์นิพนธ์ : มาตรา ๓๔ อนุ ๑ ข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อได้แก้ไข
มาตรา ๒๗ อนุ ๔ แล้ว ก็ในมาตรา ๓๔ อนุ ๑ จะต้องแก้ไขไปอย่างเดียวกัน

ผู้ว่านายหนุด แสงชูชัย กรรมาธิการ : ไม่ใช่ผู้ต้อง

เลขาธิการวุฒิสภา : กระผมขอแสดงความเข้าใจอย่างนี้ เรื่องระเบียบการ
ลงพิมพ์แก้ไขในอย่างมาตรา ๒๗ อนุ ๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา
๓๘ หมวด ๔ การร้องทุกข์หรือการสงเคราะห์ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หมวด ๕
การบัญชี การสอบและกาตรวจ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒

พระยาอรรถการีย์นิพนธ์ : ในมาตรา ๔๒ ตอนที่คณะกรรมการได้ร่าง
ขึ้นผู้ใดในนั้นน่าจะเขียนเป็นภาษาอังกฤษแล้วแต่เจ้าข้าเข้าใจไม่เช่นนั้นแล้ว
เขียนเป็นภาษาไทยในรูปที่ข้าพเจ้าสงสัย คือว่าในมาตรา ๔๒ ตอนที่ ๒ ผู้ลงบัญชี
ต้องทำรายงานว่า ๑ ได้รับข้อความคำสั่งแห่งการแก้การสอบบัญชี ๒ สมุหบัญชีมีการ
ทำเรื่องแห่งประเทศไทยรักมาอยู่ที่นี่สมมุติว่าหนึ่งกับของผู้อื่นว่าเราจะทำอย่างไร
แล้วว่าถ้าหากว่าผู้สอบบัญชีไปตรวจพบว่าสมมุติที่รักหาไว้ ไม่สมบูรณ์ได้จะอย่างไร
อันนี้ขอได้โปรดชี้แจงด้วยว่าที่ผู้เขียนอย่างนี้หมายความว่าอย่างไร

พระยาไชยยศสมมติ : หน้าที่ของผู้สอบบัญชีก็ควรจะทำตามบทบัญญัติ
 ที่ว่าไว้ ประการต้นถ้าหากว่าผู้ทวนบัญชีไม่สมบูรณ์ก็บอกว่าบัญชีไม่สมบูรณ์ ส่วนการ
 วิจัยฉัยคือไปว่าควรจะทำอย่างไรนั่นก็เป็นหน้าที่ของกรมการที่จะสอบสวนข้อเท็จจริง
 ต่อไปว่าข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นอยู่ในเรื่องอะไร และเป็นความรับผิดชอบใครเสียไปจนกว่าจะได้อ
 คัญกระทำผิดกลางโทษ ที่จะให้ผู้สอบบัญชีบอกว่าบัญชีไม่สมบูรณ์ เป็นความผิดของผู้นั้นผู้นี้
 ก็เข้าใจว่าจะเป็นการเกินขอบเขตของผู้สอบบัญชีไป ผู้สอบบัญชีมีหน้าที่อย่างเดียวที่จะ
 เสนอข้อเท็จจริงว่าเป็นอย่างไรเท่านั้น

พระยาอรุณการวินิพนธ์ : ในการเขียนเช่นนี้ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการเขียน
 ครั้งแรกในกฎหมายของไทย ไม่ได้เคยมีการเขียนเช่นนี้มาเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 อยากจะให้ใช้ความระมัดระวังสักหน่อย ถ้าเป็นส่วนภาษาอังกฤษแปลว่าที่ผู้สอรายงาน
 อย่างหนึ่งอย่างใดได้ แต่ส่วนภาษาไทยเขียนเช่นนี้เป็นการบังคับผู้สอบบัญชีต้องรายงาน
 ว่าเขาได้เห็นหรือยินยอมสมบูรณ์ ถ้าเขาบอกว่าไม่สมบูรณ์ เขียนไม่ได้ ต้องบังคับว่า
 รายงานสมบูรณ์ ข้าพเจ้าจึงอยากจะเสนอกรมการว่าจะทำอย่างไรที่จะเขียนให้เข้าใจ
 ในทาง ๒ ทางถ้าหากว่าเห็นว่าสมบูรณ์ก็ว่าสมบูรณ์ ถ้าเห็นว่าไม่สมบูรณ์ก็เขียนว่าไม่สมบูรณ์
 ข้าพเจ้าเห็นว่าการเขียนเช่นนี้อาจจะทำให้เข้าใจผิดได้

ม.จ.สุปสีสาน ชุมพล กรรมการธิการ : ถ้าเติมคำว่า"หรือไม่" ลงไป
 ก็คงเป็นที่พอใจของสมาชิกผู้มีเกียรติเหมือนกัน

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าคิดว่าเดิมแห่งเดียวทำให้ข้อความมุ่ง
 ข้าพเจ้าขอเสนอให้แก้ข้อความทุก ๆ แห่งให้เหมือนกัน

๓. งบดุลย์และมีบัญชีซึ่งควรตรวจสอบนั้นถูกต้องตรงกับสมุดบัญชี

๔. งบดุลย์และมีบัญชีซึ่งควรตรวจสอบนั้นแสดงภาระงานของการทำเรือแห่งประเทศไทยที่เป็นอยู่ตามจริงและตามที่ควรตามข้อความคำชี้แจงและความรู้ของผู้สอบบัญชี

ต่อไปมาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สองเสร็จสิ้นแล้ว ต่อไปพิจารณาวาระที่สาม

ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติที่พิจารณาส่งให้ในวาระที่สองนี้มาแล้ว โปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๕๐ นาย

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดชูมือขึ้น
ไม่มีสมาชิยกยกมือ

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เห็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และจะจัดการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

มีพระราชบัญญัติเร่งร้อนอยู่คือ พระราชบัญญัติป่าไม้ ที่จะต้องพิจารณาพ่วงนี้ ที่ประชุมจะเห็นเป็นประการใด ถ้าจะเลื่อนไป ถัดหลังของจะองค์พิจารณาวันนี้ จะว่าอย่างไร พ่วงนี้เวลาได้ วันพุธ

พระราชบัญญัติป่าไม้
พระชวนให้ใคร่คิดพิจารณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ผมเข้าใจ

ว่า พระราชบัญญัตินี้คงจะผ่านไปได้ง่าย คงจะไม่เสียเวลามาก เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณาวันนี้

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : ข้าพเจ้าขอถามรัฐบาลเสียก่อนว่า ร่างพระราช

บัญญัติป่าไม้นี้มีการเร่งร้อนประการใดบ้าง

พระชวง เกษตรศิลปการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : พระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าเป็นพระราชบัญญัติการเร่งร้อน เร่งร้อนอยู่ เพราะว่าไต่ถามสภาผู้แทนมาโดยเรียบร้อยแล้ว แล้วก็เข้ามาสู่สภาเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม และพระราชบัญญัติฉบับนี้รับด้วยโดยที่เป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน -แล้ว ผมก็คิดว่ามันเป็นขอบเขตที่จะต้องพิจารณาภายใน ๓๐ วัน และพระราชบัญญัตินี้ก็เข้ามาสู่สภาแล้ว

พระยาสุริยมาฆวงศ์ประวดี : ข้าพเจ้าคิดว่าในการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบายเมื่อกี้นั้นก็แปลว่ายังไม่ได้รับความแน่นอนว่าสภาผู้แทนจะว่าเป็นพระราชบัญญัติการเงินหรือไม่ ท่านพูดเสียก่อนข้อหนึ่ง

ข้อที่ ๒ วันที่ ๑๖ นี้ ยังมีเวลาที่จะปรึกษาอีกพอ เพราะฉะนั้นไม่ควรจะเร่งรัดประการใด ข้าพเจ้าเห็นว่ากรณีที่รัฐมนตรีเร่งรัด แต่อาจจะเพิ่มภาษีไปบ้าง ใช่มั้ย

พระชวง เกษตรศิลปการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ในเรื่องนี้ก็เกี่ยวกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะพิจารณาเอง แต่ก็ไม่ได้อธิบายว่าจะเร่งรัดอะไรเกินไป แต่คิดว่าพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับการเก็บภาษีอากร เพราะเราขึ้นค่าภาคหลวง เก่งกว่าจะมีเรื่อง ฉะนั้นไม่มีเรื่องอะไร ถ้ามีเรื่อง เก่งกว่าจะเป็นมีเหตุในสภา ฉะนั้นไม่มีปัญหาอะไร จริงๆ มันก็เกี่ยวกับการเงินบ้าง แต่ผมก็ไม่มีปัญหาในเรื่องกฎหมาย เก่งจะเป็นเรื่องเร้นลับได้ จะเป็น เรื่องออลเวง

ม.จ.ชวัลสิทธิ์ เกษมสันต์ : ท่านรัฐมนตรีท่านแข็งแรงเมื่อคืน ๒ ข้อ ที่ว่าควรพิจารณาเสียในวันที่ ๑๐ ได้ผ่านสภาผู้แทนมาแล้ว ๒. เก่งกว่าจะเป็นพระราชบัญญัติการเงิน สำหรับข้อ ๑ บรรดาพระราชบัญญัติที่จะมาถึงวุฒิสภาคงผ่านสภาผู้แทนมาแล้ว เพราะฉะนั้นหลักของหนึ่งของท่านเป็นยานินทุพจนิน หลักประการที่ ๒ ท่านว่าพระราชบัญญัติ เก่งกว่าจะเป็นพระราชบัญญัติการเงินซึ่งผมเองก็วิตกกังวล จึงไปดูประวัติกระทรวงการคลังว่าเคยมีความหมายอย่างไร ท่านหมายความว่า คำขรรมนิยม การอนุญาตให้ทำป่าไม้ เมื่อวิเคราะห์เห็นว่าคำขรรคหลวงเป็นคำขรรมนิยมแล้ว ผมก็เห็นว่าจะเป็นพระราชบัญญัติการเงินไม่ได้ เพราะคำขรรมนิยมทั้งหลายเราเคยถือว่าไม่เป็นพระราชบัญญัติการเงินแต่ถึงจะเห็นอย่างใดก็ตาม มันป้องกันอะไรไม่ได้ วัตถุประสงค์มันเห็นกันว่า เราตั้งสภาเห็นกันว่าไม่ใช่พระราชบัญญัติการเงิน แต่ผู้มีอำนาจชี้ว่าเป็น กลางคืนก็เป็นกลางวัน เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าไม่ควรวิตกในข้อนี้ ควรวินิจฉัยกับความเป็นจริงดูเห็นควร ผมเห็นว่าควรเลื่อนไปพิจารณาน้ำ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : คือกฎหมายนี้อาจจะเป็นปัญหา เพื่อจะตัดสินดูว่าจะเป็นการเงินหรือไม่ก็ยากจะให้พิจารณาเสียในวัน

909

พ. ๒๗/๒

ไซก

นี้ อีกอย่างหนึ่ง เกี่ยวกับค่าธรรมเนียม ตามหลักของการคลัง ถ้าหากว่าเกินสูงกว่าที่จำเป็น
ต้องใช้จ่ายเข้า ก็ถือเป็นลักษณะภาษีเหมือนกัน เช่นค่าธรรมเนียมใช้จ่ายในการดำเนินการ
เพียง ๓ บาท ไม่เกิน ๑๐ บาท ก็เป็นภาษี ลักษณะของค่าธรรมเนียมเป็นอย่างนี้

Legislative Institutional Repository of Thailand

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๒

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีมหิดลอดุลยเดช พระมหากษัตริย์ไทย

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าตั้งมาสองทวารแล้ว ไม่เข้าใจ เมื่อ
 เลื่อนร่างพระราชบัญญัติไปไม่ได้แล้ว จะเลื่อนรวมองค์กิจของข้าพเจ้าด้วยหรือ ข้าพเจ้าขอ
 ยืนยันว่าจะเลื่อนพระราชบัญญัติอะไรก็ตาม แต่กิจของข้าพเจ้าจะต้องพิจารณาต่อไป
 เหตุฉะนั้นถ้าหากว่ามีเรื่องใดให้เลื่อนไป องค์กิจของข้าพเจ้าถ้าเลื่อนจะเป็นการกระชก
 กระชอน *กรมมหาดไทย* และการเลื่อนไปไม่ได้หรือยัง เห็นว่าเสวยการพิจารณา
 ร่างสำคัญในวันนี้อย่างไร ขอให้พิจารณาองค์กิจของข้าพเจ้า ไม่นานหรือสองสัปดาห์ก็แล้ว

พระยาตรีภพธรรมราช : ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะหาเวลาหาความยอมเห็นที่ มีจำนวน
 น้อยเหลือเกิน จะลงมติในสิ่งสำคัญในขณะนี้ไปน่าจะถูกต้องตามความจริง เมื่อทรงมีมติเป็นที่
 นี้ว่าองค์กิจของหลวงประกอบ ก. ให้ลงภายหลัง เรื่องอื่น ข้าพเจ้าเกรงจะขอปราศไปก่อน
 หรือเสนอจะยกยอกกับร่างไปไม่ควม คือว่าขอเลื่อนไม่พิจารณาการร่างนี้ และร่างนี้เขา เรื่อง
 ของหลวงประกอบ ก. ขึ้นว่าก่อน แล้วเอาไปไม่ขึ้นแล้ว *ที่ประชุม* / ขอเสนออย่างนี้

พระยาตรีภพธรรมราช : ไม่ลงว่าเลื่อนไป มีผู้รับรองหรือไม่

มีสมาชิกรับรอง

พระยาตรีภพธรรมราช : ไม่มีผู้ท้าวว่าจะพิจารณาเรื่องนี้ในวันจันทร์จะเลื่อนไป
 ร่างนี้

หลวงประกอบนิติสาร : ถ้าเป็นอย่างนี้ข้าพเจ้าก็ขอพระยาตรีภพธรรมราช ข้าพเจ้า
 ไม่ขัดข้อง

น.อ. หลวงสารจิววิเศษพร ร.น. : เวลาที่เราทำสิ่งถูกต้องในร่าง
 พระราชบัญญัติไปไม่ถึงเป็นชีวิตก็เห็นว่า เวลาที่จะครบ ๒๐ วัน และยังไม่แล้วร่างนี้
 จะไปพระราชบัญญัติการเงินหรือไม่ ที่นี้เพราะเลื่อนไม่ร่างนี้ในข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง แต่
 ก่อนที่เราจะพิจารณาทำกับเสวยหรืออะไรก็ตาม ข้าพเจ้าอยากขอเสนอองค์กิจให้รัฐบาล
 นำเอาไปตามในทางที่เป็นสิ่งสำคัญว่าองค์กิจร่างพระราชบัญญัติไปไม่ได้ไปพระราชบัญญัติการเงิน
 หรือไม่ แล้วแจ้งให้เราทราบ

พระยาตรีภพธรรมราช : ในการที่จะเลื่อนไปวันหนึ่งนี้ คือเลื่อนเรื่องของหลวง
 ประกอบไปพิจารณาในวันหนึ่งนี้ ขัดกับจำนวนครั้งเวลาที่ยอมขององค์กิจข้างต้นแล้วเลื่อน
 นี้ดูจริงจะเสร็จแล้ว อยากจะขอความกรุณาท่านทั้งหลาย ยึดเสนอโดยถูกต้องแล้ว หลวง
 ประกอบ

ประกอบที่ไม่ชัดเจน ขอน่าจะปราศไปรจนขอว่า พ่วงไป เวลาผ่านไป ได้มีผู้รู้หรือผู้ใดใน
อย่างนี้เป็นการศึกษาไม่รวมรักเกินไป มีเวลาใครหรือ จะนำสาระเจ้าแห่งโลกนี้
แล้วกันว่า เดือนไปวันหนึ่ง

914

วุฒิสภา ว. ๑๒/๕๕

สช. ๑๒/๑

พระมหากษัตริย์ศาสตราจารย์ว่าราชการกระทรวงการคลัง : ข้าพเจ้า
สงสัยคำของเจ้าคุณศรีธรรมราช คือข้าพเจ้าเห็นว่าเลื่อนไปหรือเลื่อนการพิจารณา
วันนี้ไปหรือไม่ อย่างไร ถ้าจะเลื่อนไปหรือไม่ อย่างไร
คือเรื่องที่จะต้องเลื่อนเท่านั้นเอง

พระยาศรีธรรมราช : ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ควรจะ
เราได้ตกลง ขอโทษ ทั้ง เพราะท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญทางยุติธรรมข้าพเจ้าก็เลยลืม
เพราะเหตุว่าเราได้มีข้อตกลงกันกับคุณหลวงประกอบเขาไว้ว่าเราจะทำวันนี้แต่เราก็
เอาวันพรุ่งนี้ก็เอาเรื่องของเขาขึ้นก่อนเท่านั้นเอง

พระมหากษัตริย์ศาสตราจารย์ว่าราชการกระทรวงการคลัง : ที่จริงสภา
ไม่ได้มีมติ คือท่านประธานบอกว่าจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสำคัญ ๆ เสียก่อนใน
วันนี้ แต่ก็พิจารณาญัตติของหลวงประกอบในวันนี้เหมือนกัน ก็พระราชบัญญัติสำคัญ
จะต้องพิจารณาไปพรุ่งนี้แล้วญัตติของหลวงประกอบก็ต้องยกไปพรุ่งนี้ วันนี้ถ้าไม่มาก่อน
ของหลวงประกอบมาหลัง ก็เป็นไปตามลำดับกัน

ประธานวุฒิสภา : ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องพวกนี้เห็นแล้ว ทุกท่านก็มาก เดี๋ยว
ไปพรุ่งนี้ ถ้าไม่ก่อนหลวงประกอบก่อนพรุ่งนี้ บ่ายสอง โมง

ผู้ใดเห็นว่าควรเลื่อนไปพรุ่งนี้เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ไปประชุมขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๕๒ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปประชุมอื่น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าเลื่อนไปวันพรุ่งนี้เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา เลิกประชุม.

วันที่ ๑๙/๗/๕๖ (ฉีก) ๕

[Signature] ผู้แทนราษฎร
.....
.....
.....
.....

พ.ศ. ๒๔๗๕
พ.ศ. ๒๔๗๕
[Signature]
[Signature]

.....
.....
.....
.....
.....
.....

๒๕๕๐
๒๕๕๐

[Signature]
.....
.....

[Signature]

[Signature]
.....
.....

[Signature]
[Signature]

[Signature]
.....
.....

[Signature]
.....
.....

[Signature]
.....
.....

